

کامل التعبير

ابوالفضل حبیش ابن ابراهیم تفلیسی

قرن ۶ هجری قمری

مشقه علی عکسر خان اردلان

۱۲۴۲ هجری قمری در محال اسفند آباد کردستان

باز نویسی و شرح واژه‌های دشوار و پانویس‌ها

دکتر محمد رضا اردلان

۱۴۴۳ ه.ق

پیشگفتار

دستنوشته خطی کامل التعبير حبیش تفلیسی در گنجینه کتاب‌های خطی خانوادگی بوده و نگارشگر آن از اجداد پدری است که در محال اسفندآباد کردستان و آبادی که اکنون شهپایه خوانده می‌شود میزیسته است و در کناره و سر برگ‌های کتاب اشعار و نام‌ها و زاد روزهای خانوادگی و یادگار نوشته‌های زیادی آمده است و نگارنده نام خود (علی عسکر اردلانی) را آورده مهر خود را حک کرده و زمان نگارش را به روشنی سال ۱۲۴۲ هجری قمری (۱۱۹۹ شمسی) بیان کرده است و انرا تعبیر نامه نامیده است. تمام نوشته‌های خوانائی سر کتاب در آخر کتاب حاضر آورده شده است. این کتاب را سال‌ها قبل مرحوم پدرم حیدر اردلان به من معرفی نمودند. هدف از باز نویسی این نوشته خطی یکی اینکه شاید با نسخه‌های موجود متفاوت بوده و بتواند مورد نگاه ادب دوستان فارسی زبان قرار گیرد. دوم اینکه گردآورنده واژه‌های دشوار زیادی را از درون نوشته پیدا کرده و معنی کرده و این کار هم شاید خوب باشد. سوم شوق نشر یک نوشته محلی و خانوادگی بود که مرا به این کار واداشت. دوست عزیزم دکتر شهرام غیاثوند تلاش فراوانی در خواندن و باز نویسی این متن خطی داشتند که سپاس فراوانی از ایشان دارم .

همچنین از کمک‌های بسیاری که خانم نازلی مکی در بازگویی و آشکارسازی واژه‌ای دشوار، نوشتن سرآغاز کتاب و ویرایش‌های پیاپی این نوشتار داشتند بسیار سپاسمندم.

دکتر محمد رضا اردلان

تبریر ۱۴۰۱

مقدمه

خواب‌ها اغلب ساختار شخصی و مفهومی داشته و انگاره‌های نهفته را بروز می‌دهند. این انگاره‌ها و امیال به آسانی قابل درک نیست. بر خلاف خودآگاه خواب‌ها ابعاد زمانی و مکانی متفاوتی دارند. ناخودآگاه انبوهی از اندیشه‌ها و نمایه‌های ظاهرا پاک شده است که در خواب‌ها ظاهر می‌شود. البته تنها پناهگاه گذشته نیست و سرشار از انگاره‌های آینده و پیشگویانه هم می‌تواند باشد. کاوش خواب‌ها از پایه باید جستجوگرانه باشد چون گرانبهاترین ابزار ویژه برای راهیابی به ناخودآگاهست. ما خواب دشواری‌هایمان را می‌بینیم ولی نمی‌توانیم آگاهانه خواب‌های خود را بسازیم. تا آنجا که گاهی رویداد **کرامندی** برای ما پیش می‌آید و هیچ راهی به خواب‌های ما نمی‌برد. خواب‌ها خود ایستایی شگفت‌آوری دارند راستی‌ها را بدون سوگیری می‌گویند و خواندن آنها دشوار است. هر خواب به نمایشی کوتاه می‌ماند در آغاز گونه‌ای آشناسازی دارد سپس ناخودآگاه دیدگاه خود را می‌گوید سپس روش پرداختن خواب بیننده به آن را بازگو می‌کند. ولی ناخودآگاه بیشتر زمان‌ها نمی‌گوید که چه باید کرد. مایه و بنیان خواب ساختار ویژه‌ای داشته و از دنیای پیرامون هر فرد و مردمان **هم بود وی** کسب می‌شود و یا دودمانی و دیرینه هستند مانند آتش و پرتگاه و تاریکی و جانوران درنده که نمادهای دیرین و هم‌وند ترس هستند. نمادهای فردی متفاوتی در فرهنگ‌های گوناگون وجود دارد و تک‌تک آنها به تنهایی ارزشمند نبوده بلکه نمایشی که اجرا می‌کنند ارزشمند است. خواب‌ها باز شدن درهای دنیای درون است هر کسی توان دریافت آنها را ندارد. انسان‌های امروز چون کمتر با دنیای پیرامون سر و کار دارند همبازی و مهرورزی سرشت ناخودآگاه خود را با پدیده‌های جهان پیرامون از دست داده‌اند و پدیده‌های دنیای پیرامون هم کم‌کم نشانه‌های نمادین خود را برای خواب بیننده ندارند. به هر حال همچنان خواب‌ها کوشش در وارد کردن ذهن دیرینه انسان در قلمرو خودآگاه دارند. در پایان خواب‌ها می‌توانند گاهی بر پایه پاره‌ای از رویدادها پیرامون آینده را پیشگویی کننده (۱).

۱. Jung, Carl Gustav. Dream analysis; notes of the seminars given in
. Persian Translation by Rezaee. R ۲۰۱۱. Nashr-e-Afkar. Tehran . ۱۹۳۰-۱۹۲۸

نویسنده کتاب کامل‌التعبیر ابولفضل حبیب ابن ابراهیم تفلیسی است که در ابتدای قرن ششم هجری قمری در تفلیس زاده شده و در سال ۵۱۵ ه ق که تفلیس به دست گرجیان افتاد حبیب راه بغداد را در پیش گرفته و در آنجا زندگی و دانش آموختن خود را آغاز می‌کند تا اینکه در مقام وزارت دو خلیفه

عباسی نیز قرار می‌گیرد. حبیب بغداد را رها می‌کند و راهی سرزمین روم که ترکیه کنونی است می‌شود. به پادشاهان آن سرزمین نزدیک و به افرینش کارهای فرهنگی و دانشی خود می‌پردازد. وی از پیشگامان فارسی‌نویسی در سرزمین رم بوده و یادگارهای زیادی در فرهنگ و داروشناسی و پزشکی و ستاره‌شناسی و خوابگزاری بر جای گذاشته که کار واپسین وی همین کتاب است. کامل‌التعبیر برجسته‌ترین کار حبیب بوده و انرا به قلیچ ارسلان پادشاه آسیای صغیر که همان ترکیه امروزی است پیشکش کرده‌است. تاریخ نگارش این کتاب را کما بیش بین سالهای ۵۵۱ تا ۵۵۸ هجری قمری میدانند. کامل‌التعبیر از کهن‌ترین نوشته‌های فارسی در خوابگزاری است. گواهی دین اسلام بر ارزش خواب‌های راستین سبب شد که خوابگذاری در گروه دانش‌های اسلامی قرار گیرد. در کتاب الفهرست ابن ندیم نام‌های خواب‌نامه‌های زیادی آمده‌است که برگزیده‌ترین آن کتاب ابن سیرین است. حبیب در واقع به جمع‌آوری خواب‌نامه‌های پیش از خود پرداخته که عبارتند از کتاب ابن سیرین و کتاب ابراهیم کرمانی و جابر مغربی و کتاب منسوب به دانیال نبی و در نوشته‌های خود نام آنها را در جاهای زیادی برده است. در بخش نخستین کتاب به گفتاری فراگیر در باره خواب‌گزاری و روش‌های آن می‌پردازد. در بخش دوم به رمزگشایی از خواب‌ها و نمادهای ویژه آنها می‌پردازد. از دیدگاه زبانی ساده نوشته‌شده جمله‌ها کوتاه هستند و نقطه‌گذاری ندارد و در بسیاری موارد فعل جمله آورده نشده است و هر دو حرف کاف و گاف هردو به شکل کاف نوشته شده و این شباهت با نوشته‌های پارسی قرن چهارم مانند هدایت المتعلمین فی طب اخوینی بخارایی دارد. ماضی استمراری به شکل کهن آن آمده است. برای نمونه: ...اتش او را همی سوخت... ارزش ویژه این کتاب به محتوای دانشی آن نیست هر چند دیدگاه‌ها و اندیشه‌های خوابگزاری را در روزگاران دور روشن می‌سازد بلکه نوشته‌های این کتاب که سرشار از واژگان ارزشمند فارسی قرن ششم به ویژه در نواحی غربی و شمال غرب ایران است به آن ارزش بالا و ویژه‌ای می‌دهد.

نسخ‌های خطی متعددی از این کتاب وجود دارد و چندین بار چاپ شده‌است. نسخه خطی اخیر نگارش شده به سال ۱۲۴۲ هجری قمری و نگارنده آنگونه که در سر کتاب در چندین جا آمده‌است علی عسکر اردلانی و محل نگارش در محال اسفند آباد کردستان می‌باشد. در سر ورق‌های کتاب اشعار مختلف و متنوع که در ذهن نگارنده بوده‌است آورده‌شده در ضمن یادگار نوشته‌ها و در جاهایی زمان زاده شدن کسی را نوشته‌اند. ابعاد نسخه خطی ۱۷ در ۹ سانتیمتر بوده و جلد چرم و شیرازه دوخته شده و سمغ درخت و نوع کاغذ اصفهان است که در عهد صفوی و قاجار در اصفهان ساخته می‌شده. چون نسخه درباری این کتاب در اوایل عصر قاجار و در دوران سلطنت فتحعلی شاه قاجار

صورت گرفته اندکی به تاریخ فرهنگ و ادبیات دوران قاجار و نیز در مورد خاندان نگارشگر که از اجداد مصحح این اثر است میپردازیم.

ادبیات در اوایل عصر قاجار

زوال دولت صفوی (۸۸۰-۱۱۰۰ هجری شمسی)، دوره های کوتاه مدت دولت های افشاریه و زندیه که در بالتکلیفی بین دوران های صفویه و قاجار بود با جنگ های خارجی و داخلی سپری شد، دوران امیدبخش نادرشاه با مرگ وی در سال ۱۱۲۵ هجری شمسی رو به افول گذاشت، و دوران کوتاه مدت ثبات کشور در سلسله زند پس از مرگ بنیانگذار آن، کریم خان زند در سال ۱۱۵۷ هجری شمسی به سرعت محو شد. پس از آن ایران گرفتار یک دوره هرج و مرج و آشفتگی گشت و اوضاع سیاسی و اجتماعی در یک تلاطم و انحطاط فرو رفت. مناطق مختلف ایران در دست حاکمان محلی و رقیب بود. این دوران پریشان سیاسی و اجتماعی اندک فرصتی برای توجه به شعر و ادبیات باقی نگذاشت و زبان فارسی در یک دوره رکود غوطه ور شد. (۲)

پس از یک کشاکش طولانی مدت و آشفتگی، قدرت مرکزی جغرافیایی و سیاسی ایران با سلطنت آقا محمدخان قاجار (۱۱۶۷ هجری شمسی) مجدد تثبیت شد، وی در سال ۱۱۷۵ هجری شمسی به قتل رسید و برادر زاده اش، فتحعلی شاه قاجار ولیعهد وی به سلطنت رسید (۱۲۱۲ - ۱۱۶۷ هجری شمسی). سالهای ابتدایی قاجار به نوعی الگوی سلسله های قبلی را تکرار می کرد و اقتدار داخلی دولت لرزان و ضعیف بود. (۳-۴-۵) با زوال دولت صفوی (۸۸۰-۱۱۰۰ هجری شمسی)، دوره های کوتاه مدت دولت های افشاریه و زندیه که در بالتکلیفی بین دوران های صفویه و قاجار بود با جنگ های خارجی و داخلی سپری شد، دوران امیدبخش نادرشاه با مرگ وی در سال ۱۱۲۵ هجری شمسی رو به افول گذاشت، و دوران کوتاه مدت ثبات کشور در سلسله زند پس از مرگ بنیانگذار آن، کریم خان زند در سال ۱۱۵۷ هجری شمسی به سرعت محو شد. پس از آن ایران گرفتار یک دوره هرج و مرج و آشفتگی گشت و اوضاع سیاسی و اجتماعی در یک تلاطم و انحطاط فرو رفت. مناطق مختلف ایران در دست حاکمان محلی و رقیب بود. این دوران پریشان سیاسی و اجتماعی اندک فرصتی برای توجه به شعر و ادبیات باقی نگذاشت و زبان فارسی در یک دوره رکود غوطه ور شد. (۱) پس از یک کشاکش طولانی مدت و آشفتگی، قدرت مرکزی جغرافیایی و سیاسی ایران با سلطنت آقا محمدخان قاجار (۱۱۶۷ هجری شمسی) مجدد تثبیت شد، وی در سال ۱۱۷۵ هجری شمسی به قتل رسید و برادرزاده اش، فتحعلی شاه قاجار ولیعهد وی به سلطنت رسید (۱۲۱۲ - ۱۱۶۷ هجری شمسی). سالهای ابتدایی قاجار به نوعی الگوی سلسله های قبلی را تکرار می کرد و اقتدار داخلی دولت لرزان و ضعیف بود. (۳-۴-۵) با ظهور قدرت مرکزی قاجار و به دلیل علاقه

شخصی فراوان فتحعلی شاه به ادبیات و شعر، بسیاری از نویسندگان و شاعران فعالیت خود را آغاز کردند و دوره مهمی از ادبیات فارسی در این دوره ایجاد شد، بازیابی ادبیات فارسی که سالها پیش از این آغاز شده بود در این دوره به تکامل رسید (۴-۵-۶) و پس از پنج قرن سلطه مغول و سبک هندی احیای ادبیات فارسی سرانجام یافت. سبک پیچیده و سنگین و پر از ابهام ادبیات دوره‌های مغول و تیموری، با معانی بسیار پیچیده و ملالت‌بار، که به دوران صفویه و حتی افشاریه و زندیه گسترش یافت به تدریج دردوره قاجار به کناری گذاشته‌شد. نمونه‌هایی از این سبک دشوار کتاب تاریخ جهانگشای جوینی تالیف مورخ ایرانی قرن سیزده امپراتوری مغول عطا الملک جوینی و کتاب تاریخ و صاف توسط شرف‌الدین عبدالله شیرازی مورخ پارسی ایلخانان در قرن چهاردهم می‌باشد. با گذر زمان سبک شعر هندی به تدریج ناپدید شد و چرخشی بزرگ به سمت سبک‌های قدیمی خراسانی و عراقی رخ داد، سبک‌هایی که شاعران بزرگ پارسی مانند فردوسی، سعدی و حافظ اشعار خود را با آن به نظم کشیدند. (۷-۸-۹) از چهره‌های برجسته این دوره احیا، ملک الشعرای میرزا فتحعلی خان صبا کاشانی را می‌توان برشمرد (۱۲۱۵-۱۱۵۵ هجری شمسی)، وی مولف بزرگ شاهنشاهنامه است که به سبکی مشابه با شاهنامه فردوسی با انگیزه‌های ملی‌گرایانه، روایت جنگ‌های فتحعلی خان قاجار با روس‌ها، عثمانی‌ها و درگیری‌های وی در مرزهای شرقی را به نظم کشیده‌است. گلشن صبا، عبرت‌نامه و خداوند نامه از دیگر کارهای وی است. وی یک فعال سیاسی، مداح و شاعر بزرگ ملقب به ملک الشعرای در دربار فتحعلی شاه قاجار بود (۱۰). یکی دیگر از چهره‌های بسیار مهم این دوره سحاب ابن هاتف اصفهانی است. وی فرزند شاعر بزرگ ایرانی افشاریه و زندیه، هاتف اصفهانی، و نویسنده دیوان سحاب اصفهانی است. وی مفتخر به دریافت لقب معتمدالشعرا از فتحعلی شاه قاجار شد (۱۱). میرزا عبدالوهاب‌خان معتمدالدوله، ملقب به نشاط اصفهانی از شعرای بزرگ و نویسنده اوامر ملوکانه شاه، اسناد وقف و وصیت نامه‌های سلطنتی و نامه‌های محرمانه شاه بود. وی سفیر فتحعلی شاه قاجار در دربار ناپلئون و حتی یک فرمانده نظامی بود که ارتش ایران را در حین لشکر کشی به نواحی شرقی کشور اداره می‌کرد. مجموعه اشعار و نوشته‌های وی با عنوان دیوان نشاط اصفهانی با دستور ملوکانه ناصرالدین شاه قاجار در سال ۱۲۸۱ هجری قمری به طبع رسیده‌است (۱۲). از دیگر نام‌آوران این دوره محمدتقی صاحب علی آبادی، منشی‌الممالک (۱۱۹۸-۱۲۵۶ هجری شمسی) است، وی ده سال فرماندار خمسه و زنجان بود و سپس طی فرمانی از فتحعلی شاه قاجار وزیر کشور شد. وی نیز نویسنده نامه‌های محرمانه شاه بود (۱۳). محمد شفیع شیرازی (۱۲۲۴-۱۱۵۷ هجری شمسی)، معروف به وصال شیرازی، از مشهورترین خوشنویسان و شاعران اوایل دوره قاجار است (۱۴). میرزا ابوالقاسم فراهانی قائم مقام (۱۲۱۳-۱۱۵۷ هجری شمسی)، از اشخاص تأثیرگذار اوایل قاجار و مدت کوتاهی نخست وزیر ایران در سالهای ۱۲۱۲ تا ۱۲۱۳ هجری شمسی بود. وی

قبل از نخست وزیری بیش از ۲۰ سال در خانواده قاجار خدمت کرده بود. بعداً به تحریک حاج میرزا آقاسی، که جانشین قائم مقام شد، در سال ۱۲۱۳ به دستور محمد شاه قاجار به خیانت متهم و اعدام شد. منشیات قائم مقام فراهانی نمونه‌ای از نوشتارهای عظیم و آهنگین این برهه است. دیوان شعر قائم مقام نیز نمونه دیگری از آثار این دوران شکوفایی ادبی است. (۱۵، ۱۶) میرزا محمد فاضل خان گروسی (۱۸۴۳-۱۷۴۳ میلادی)، (۱۲۵۴-۱۱۹۶ هجری شمسی) متولد گروس در کردستان بود، استعداد او توسط فتحعلی شاه قاجار کشف و وارد دربار فتحعلی خان صبا شد، هوش سرشار وی سبب شد تا تحصیلات خود را به پایان برساند و به یکی از سخنوران برجسته سلطنتی تبدیل شود. وی برای مدت کوتاهی به عنوان استاندار همدان منصوب گردید. وی کتاب تذکره انجمن خاقان را با امر سلطنتی فتحعلی شاه قاجار تدوین نمود که زندگینامه و شرح حالی از شاعران، نویسندگان و ادیبان اوایل دور قاجار بود. وی کتب عهد عتیق و انجیل را ترجمه کرد. مجموعه نامه‌های مکتوب وی در کتابی به نام منشیات امیر نظام گروسی جمع آوری شده است. او در سال ۱۸۲۹ با شاعر برجسته روسی الکساندر سرگتویچ پوشکین در تفلیس ملاقاتی داشت که در تواریخ پوشکین منعکس شده است. (۱۷، ۱۸، ۱۹) میرزا حبیب الله شیرازی، معروف به قآنی (۱۸۵۴ - ۱۸۰۸ میلادی)، ملقب به مجتهد الشعراء، فقیه بلندپایه، از شعرا و فلاسفه اوایل دوره قاجار بود. وی به زبان فرانسوی تسلط کامل داشت و کتاب پریشان نام مجموعه نثر مکتوب وی است که به تقلید از گلستان سعدی نگاشته است. وی عموی روحانی برجسته میرزا محمدتقی شیرازی بود که در طول جنگ جهانی اول دستور جهاد علیه بیگانگان را صادر کرد. (۲۰ و ۲۱)

1. Aryanpoor, Y., 2003. From Saba to Nima (150 years of Persian literature). Zavar Publisher : Tehran
2. Matthee. R, The Safavid, Afshar, and Zand Periods . Iranian Studies , 1998, 483-493
3. Clawson P., Rubin M. (2005) *Qajar Iran: Decline and Tumult, 1786–1921. In: Eternal Iran. The Middle East in Focus. Palgrave Macmillan, New York*
4. HAMBLY, GAVIN R.G. AGHA MUHAMMAD KHAN AND THE ESTABLISHMENT OF THE QAJAR DYNASTY.the Cambridge history of Iran.voh 7 from nadir shah to the Islamic republic . Cambrige university press.1991
5. HAMBLY, GAVIN R.G . IRAN DURING THE REIGNS OF FATH °ALI SHAH AND MUHAMMAD SHAH. Cambridge history of Iran.voh 7 from nadir shah to the Islamic republic . Cambrige university press. 1991
6. Shakiba, P., 1994. Persian poetry from the beginning to today (thousand-year history of Persian poetry). Hirmand publisher : Tehran.
7. Ghazvini. M, *Tārīkh-i Jahāngushāy-i Juwaynī* . Negah Publisher, 2012, Tehran
8. Ayati. A.M, Tahrir e Tarikh Vesaf, , Iran culture foundation, 1967, Teheran
9. Shamim, A.A., 2000. Iran during the Qajar dynasty (thirteenth century and first half of the fourteenth century). Zaryab publisher : Tehran.
10. ShahaNshah Nameh, by Malik ush-Shu'ara Mirza Fath Ali Khan Saba Kashani, Library of Parlement, No;1737, Tehran, Iran
11. Karami. A, Divan Sahaab isfahani, , 1990, Ma publisher, Teheran
12. Divan-e *Neshat Isfahani*, 1966, Mahmoudi publisher, Teheran
13. *Divan Mohammad Taghi Saheb Ali Abadi , Monshi al mamalik:* Library of parliament , IR10-26753, Tehran, Iran
14. Divan Vesal of Shiraz. Fakhre razi publisher , 1983, Teheran
15. Divan I Shir of Qa im Mqam, Bgherzade publisher, 1920, Tehran

16. Monshaat-e Ghaem Magham-e Farahani. Shargh publisher, 1994, Teheran
17. Garousi. Fazel khan. Anjoman e Khaghan , Library of Iran congress R10-19288, Tehran Iran
18. Garousi. Fazel khan .Ketaab Mogh a das (old testament and gospels) translated by Fazel khan Sarousi, Asatir publivation, Tehran
19. Bamdad.M, Prominent figures of Irans during 12th, 13th, 14th century Hijri. Zavar publication, 1968 .Tehran
20. Haaj Ali.F, Hayaat Bakhsh. A , Parishan Qaani. Aryazamin Publication.2014, Teheran.

قلمرو والیان اردلان در غرب ایران

حکومت والیان اردلان از اوایل قرن چهاردهم هجری در محدوده وسیعی در دو سوی رشته کوه زاگرس وجود داشته و دامنه شرقی آن تا اربیل، کوی سنجاق، رواندوز، حریر و عمادیه گسترده بود. پیروزی عثمانی‌ها در جنگ چالدران منجر به تجزیه و فروپاشی مناطق تحت تسلط حکومت اردلان در نواحی غربی شد (۱). دولت اردلان در ابتدا کاملاً خودمختار بود تا اینکه به عنوان یک استان مرزی نیمه مستقل با نام اردلان در ایران دوره صفویه ادغام شد. در دوره صفویه، والیان اردلان عمیقاً درگیر جنگ‌های مابین صفویان و عثمانی‌ها بودند (۸۷۹-۱۱۱۴ هجری شمسی) (۳، ۲، ۱) این وضعیت به حکومت اردلان اجازه داد که بر حاکمیت خود بر زاگرس مرکزی و دره حاصلخیز شهر زور ادامه دهند، منطقه‌ای که امروزه سلیمانیه در آن قرار گرفته‌است. پس از آن طول قلمرو سلسله اردلان از بوکان مکرری تا مرزهای ذهاب و عرض آن از کوه‌های چغان در نزدیکی شهریزور سلیمانیه تا کوه آلم-بلاخی همدان بود (بابانی، ۱۹۹۸ میلادی) بنابر این منطقه‌ای که هم اکنون کردستان خوانده می‌شود قلمرو این سلسله (۳) تحت الحمايه شاه طهماسب صفوی بود (۹۵۴ - ۹۰۲ هجری شمسی). تلاش‌های سلطان سلیمان عثمانی برای گذر از رشته کوه زاگرس توسط این امیرنشینان کرد بی نتیجه ماند. بعدها خان احمدخان والی اردلان در اواخر قرن شانزدهم یکی از معتمدان نزدیک شاه عباس شد (۱۰۰۷ - ۹۴۹ هجری شمسی) با خواهر وی ازدواج کرد و اکثریت مناطق تحت سیطره قبلی سلسله اردلان را از رواندوز تا ساوج بولاق در سمت جنوبی دریاچه ارومیه بدست گرفت.

(۵) خودمختاری والی توسط شاهان صفوی تحمل شدند، و علیرغم اینکه آنها در این مقطع پیرو مسلک یارسان بودند به تدریج به مذهب شیعه گرائیدند و این حرکت به نزدیکی آنها به سلاطین صفوی تأثیر به سزائی داشتند (۵۶،۷). سبхан وردیخان اردلان از آغاز تا پایان حکومت نادرشاه (۱۱۲۵-۱۱۱۴ هجری شمسی) والی کردستان بود، و با حمایت همه جانبه شاه توانست سرزمین‌های اشغالی کردستان را از عثمانی‌ها بازپس گیرد (۸،۹،۱۰). خود و پسرش احمد خان در لشکرکشی به هند ملازم نادرشاه بودند. والی خسروخان اردلان (۱۱۶۷-۱۱۳۲ هجری شمسی) در ابتدا از حامیان سرسخت کریم خان زند بود (۱۱۵۷-۱۱۲۸ هجری شمسی). ولی در دوره هرج و مرج پس از مرگ کریم خان، دو از تن مدعیان تاج و تخت ابتدا الله قلی خان زنگنه و سپس جعفرخان زند را شکست داد (۱۱۶۳-۱۱۶۷ هجری شمسی). (۷-۵) و اما زمانی که با درایت دریافت که آقامحمدخان قاجار (۱۱۶۷-۱۱۷۷ هجری شمسی) قویترین مدعی سلطنت است، به طرفداری از وی برخاست و یکی از حامیان وفادار قاجار برای به دست گرفتن قدرت در سال ۱۱۶۸ هجری شمسی بود. (۷،۱۱،۱۲) آخرین والی مهم سلسله اردلان، امان الله خان (۱۲۰۳-۱۱۷۷ هجری شمسی) که هم عصر فتحعلی شاه قاجار (۱۱۷۵-۱۲۱۲ هجری شمسی) بوده و در حفظ و نگاهداری مرزهای غربی کشور در مقابل تهدیدات دولت عثمانی نقش به سزایی داشته است (۸،۹). سر انجام ناصرالدین شاه (۱۲۷۴-۱۲۲۶ هجری شمسی) در سال ۱۲۴۶-۱۲۴۵ هجری شمسی، به وضعیت خاص سلسله اردلان به عنوان یک حکومتی نیمه خودمختار خاتمه داد و عموی خود، فرهاد میرزا معتمدالدوله را به عنوان حاکم یا فرماندار آنچه به امروزه استان کردستان خوانده می‌شود برگزید و بدین سان، نزدیک به شش قرن فرمانروائی والیان نیمه خودمختار اردلان در غرب ایران پایان یافت (۶،۱۳).

1. Bidlisi. SH,1994.Sharaf-Name. Edited by Mohamad Abasi. Hadis Press.Teharan
2. M. Mardūkh Kordestānī.M, *Tārīk-e Mardukh* Tehran, with help of Safizadeh. F, Carang Publication, Teheran , 2001
3. Encyclopedia Iranica. Bani Ardalan
4. Babani A. 1998. Sair Al-Akrad in Kurdistan history and geography. Golbang press, Second Edition
5. McDowall.D, a modern history of the Kurds .I.B.tauris& co Ltd.2005. London
6. Ghorban Kiani. M.The Role of Ardalan's dynasty in Iran's Political Structure. International Letters of Social and Humanistic Sciences: 2003, 18, 76-83
7. Shirin Ardalan, Ardalan's family in cross section of the Iranian and Ottoman empires,translated by M. Ardalan, Tehran, Iran Tarikh Publication, 1387
8. Sanandaji .SH, Tohfe Y Naseri, abook on History and geography of Kurditan , by Help of Tabibi.H, Teheran 1996.
9. Ardalan Kurdistni. M, 1953. Kurd,s history, Bahrami publication, Sanandaj.
10. Mola Mohammad Shrif Ghazi; Zobdh al-tavarikh Sanandaji, in Kurdistan history, the Efforts of Mohammad Rauf Tavakoli, Tehran, Tavakoli Press, 1379
11. Khosraw bin Mohammed bin Manochehr Ardalan; Lob ol Tavarikh , history of Ardalan . Tehran, of Ardalan's family clubs publisher,1977

نمونه هایی از کتاب اصلی

کجا آن بزرگان بجاء آب چه ستم و چه تور و چه اذیت
 فراوان کعبه **باب بیستم** در ویدیدن پشم ویم و زوایا و اید و
 کر ویش و کیز و غایط و کاشیدن و بزرگ بودن و آستین
 شدن و شکر **پشم** کوز ویدن برتن مال بو برتن خود و غیره و
 منفعت و ثواب بود از ابر و لغات و ظاهر شدن کارهای **شکل**
دزد و آب کوز ویدن مالی و منفعت چنان بود استخوان است
 ابر و در شهر و دیگر مال و منفعت چنان ویدان **کیز کردن** و جواب
 فی بو از غم و کشت و ن کار و کیز و کوبند پس بود چون در موضع
 پند اگر کوز پند که کیز بر جامه خود کرد مال بر عیال نفقه کند و فرزندان
 با خصوص و بناحق با غیث وندان از کیز کردن بهر حال
 اگر خداوند خور آب در دشت بود نو از کعبه و اگر سینه بود از د
 اگر انگین بود فرج باید اگر غیب بود خاص از غیث و کمان

جهان را بندگان و پست کوی ندانم چه بر چه هست و نیست

سیدین بود بامر آرد دل اگر کسی بود فرسخ باید از آن عامه را علی
تلف کردن بر عیال و فرزندان **خو غایب** اگر نیکو که در حجر ایاد
جابر که موضع حدت بود غایب کرد از دهنها فریباید و در امتش گذارده شود
و کارش کشاید و براجت رفت **اگر کسر** در خواب بگریزند
در جابریا بر جامه آلوده تریا خشک همه مال بود شک
و همه سر کنه های صورتات مال طلال بود **فطرط** بخواب دیدن
موضع بود کشت و ن کار بود و از غم رستن اگر در میان مردم بود
شناخت بود و سخنان رفت از جهت زمان از استراحت مال
بود و موقعی که در خزینه و خواسته وزن و خادم و عیش و مال بود
رکب کشیدن در خواب تهمت بود بر زن یا کنایه یا کسی دیگر
از شک و **طیب** بخواب دیدن منافق کردن بود و بیمار و قانع

چگونه شک اندر آید سخن پناست بجز نک بزدان مکر

صعب است اگر مرد بخواب دید که استن بود در راه
و کارش مالیک و اگر زن باشد که در راه پسر آید و در جوانی بود
پسرش آید اگر پسر پوشت در ویش است بود اگر زن بخوابد
که دختر از او زنی شود و دختر با مهر بید آید یا فرزند آن را مهر
کردن اگر زن دید که در ویش است چون مراد آن بکران زن را
فرزند باشد و اگر فرزند و اگر دختر که با مهران بزرگ محبت کند
عزت گیرند اگر مرد بخوابد که فرزندش چون زمان یافت
ضمیمه یادگارش مانند شش بریده شود یا فرزندش ببرد باز فرزندش
می شود اگر زن با مرد بخوابد که از فرزند او یادگار بماند
از او یادگار بماند و در فرزند آن آید بکر و اگر زن باشد
در بدین در میان و مرغزار و بستر و در میان بدان که در

بیفتار و کلام و سختی است ریخت تا خون چو بکر درخت

بجواز ویدن بقدر بزرگی و بلند آن درخت مال باید و بهر مینه
که **میوه** خداوند آن درخت بود که بد و منسوب است بر قدر خداوند
اولا درخت بر بدن یا شکستن محبت بود و غم و درخت شدن
فرزند بود دنیا و تا و یکبار **سبز و سبز از آب روان** روزگار
عیش خوش بود و مال و نفع و ولایت و دولت بود **درخت خشک**
مردم منافق بود و خاصه درخت خرا در مردم غماز و با اصل و بار
بسته **آمیوه از درخت** در وقت خود مال و شد و بود و در حلال
مگر آنچه نزد بود و نماند سید و بود و اگر خام بود مال حرام بود مانع و
عنا و بیمار را بهترین میوه که بجواز خرا بود و که خرا خود را
بیافت با شک و منفعت حلال بود **چوب خشک** هر چه از و چوب
توان کرد و نفع بود و دنیا آماند ران جهان نصیبی **سند**

دارد

کلاهور بادست آویخته به دیو است ناخن همه ریخته آویزید

چو آب دیدن شاد و بر سر درخت و عکبان را فرج بود
درخت را و مرد مبارک به **پهلو زیتون** کوزک مرد
رئیس بود و نو انگیز **آناه** درخت او کوزک مرد و سبک
بود و لطیف زبان **دانا تر شرم** مافتن مراد و مال آناه
اگر کوزک دهر دانه ضربت بخورد و پختن ناخوش شود که بشنود **آناه**
شیرین بهم حال مال طلال بود و به است به بیت آید و گویند درم
و دینار بود دهر دانه کوزک و دینار باید دید که آناه شیرین یافت
کفو اگر سلطان است مال او زیاده کفو و دلای **آناه** شیرین
اگر رئیس است منفعت باید اگر باز کان است سود بسیار اگر کاردار
است معالیه مانع کند و در **آناه** نو انگیز بود و دینار آناه
بسیار بود و کافی جمع مال بود و عالم و فقیر و مدکر را علم بود

میفت بر دست سرفراز پیل و مشد از در و جیش کمر دارن

بر خلق **در اند چون** کافیه به خصوص باشد و مال حرام و درم حرام
یابد آتا در بهار و زمستان کرد و البته به و نیز نماند و صحبت **انگور**
در زمستان بجز آب و عسل اگر مجبور بود نهشت باشد چون و
معروف باشد مرد در بزرگ آب و درخت شافع بزرگ **به و انگور**
سفید اگر بجز آب مال حلال باشد شک و لغت در درخت
بوقت خورشید چون بوقت صبح و شب سرد و برف و باران **و انگور**
سپاه مال به و دیگران با رخ اگر بوقت خود بند بیمار به و دم
خون **انگور** مال مجموع بود و هر که به و خورد مال حلال باشد **موز** کوب
درین بهر وقت مال مجموع به و در درخت و در که در
و شیر بهر مال و نقد باشد و زیادت به و گوشت خور **انگور** علم فرقی
به **کشیش** کزانت درین چون موز به و **غوره** در درخت

عذر چنانکه از کوه زنجیر کوه و از نفس سبب برآورد و اینست که ازین

شبهه و گویند که سخن ما خوش بود در کوه نیم ترش مال شده و عذر درکت
عصیر کردن و خوردن مال بود و غیر درکت و بار آن بسیار و
تلاش و تلاش در **سرکه** بخور آب و بدن مال بود و غیر درکت و یکین که
بر معر آن همه ترش است بخور آب به و آرزند و کرامت و کرد و بقدر ترش
خبرزه و نالیزه زنه باشد با مقفعت و نو آنکه جوان مرد و مرد و کارد
نفع بسیار بود و در شند ما تحبیط و عیش خوش را تا خبرزه زن بود و عظام
و کیز و هر یک هزار و درم و اگر بخورد آن زن از زنه مال باید و اگر به وقت باشد
بیمار بود و سودا درف و بار آن را تا هر چند شیرین تر و بهتر بود در شند
خبرزه مال حلال باشد از جهت زنان خوب **زرد کوه** بخور آب و بدن
چون خبرزه بود اگر ترش بود و نه به وقت خود بیمار و عفت بود
دور در خشونت و درخت او مرد و غریب بود چنان که کار او

شماره
که شمع مردم ستم سازد در میان ستمگران
۱۳۱۱

سبکو کند و دانه کمر کند در بین مردمان **اگر** درخت از بجزایر در
نواک بود و بیکین به ثبات در بجزایر مردم بود و غلام
و کزک در دشت حلال و ولایت و دولت و نعمت به بجزایر
بهار و بهشت از کازار **سب** درخت از بجزایر در
شریف بود و دانه و مال حلال و هدیه به بجزایر و مراد به بجزایر
بود و وقت خود ستمداران و بهار به بیکین زبان ندارد **در**
درخت از بجزایر دیدن مردم شریف و مبارک و باورد
چون به بجزایر مردم بر دست از بجزایر شود و نعمت
به بجزایر و در خواب به بجزایر که خرد و اگر به بجزایر
عکس است شاد که اگر به بجزایر که خرد و اگر به بجزایر
باز کرد به بجزایر که خرد و اگر به بجزایر که خرد و اگر به بجزایر

کی نیست مگر مردم را هم میسر است ازین

بند چار بود اینک مایه **مورد** بگویند بدین مال باشد در دهر
حلال دین خوب و غریب از راه سیک و توکل **عرب** مال
حلال باشد و قوت قره العین **مورد** مردم توکل بود اینک مال
حلال **آل** مال حلال بود و دین پاک و نیکی کردن و خیر و برکت
خدا درخت او مرد بود و بزرگ است و آنست خدا و دل او
بسیار او همه مال حلال باشد اگر بنده که خیر بخورد و مال درخت او باز کرد
مال بود بهر **خیار و باد و بخت** **جاده** **جان** و اگر بدین مال همه خیر و برکت
بود چون بوقت خورشید چون نه بوقت خود باشد بهر کار
و اگر بنده خیار باد و باران **مورد** درخت او مرد بود و بزرگ است
بهو باعث مال حلال و ولایت و توکل کرد و از زبانش اندر
و نه دین بهر مال بسیار آید چون شرع بهر کار بهر مال مردم

بیتا
علاوه میازار کس ره مستقار همین است پس

بیتا خاصه که نه وقت خود بود **کس** بخوارک سخن گوشت
بود مال و فرزند و دست و رفیق و غلام یا کیزه **کند** بخوارک
مرد طبیب و حکیم روح باشد و لطیف و مبارک به و مبارک است
اگر باشد که در سر از یاد رستان رود که بود در او را پسر آید مبارک
صالح اگر بسیار باشد شفا یابد اگر کمتر بود هزار روز زیاده کفو اگر باشد به
کند و کفو و اگر غم و دارد و کند اگر ناست بود نوبت کند اگر کافر باشد
مندان شود اگر غمگین بود و کفو اگر غمگین باشد زن کند اگر و مقارن
باشد غم بسیار **شفا** و **علک** جواب دیدن پسر بود و غلام
و کیزه اگر در باغ یاد سر از خورش شفا و جواب بیند پسر آید
توانگر گردد و اگر شفا و ترشش بود بخوار غم بود از بس فرزند
ترخ جواب مدد در رفع قدر بود و بصیر و پسر فرزند اگر باشد

خدا که بالا داشت آفرید زیر دست هر زیر دست آفرید

که در آن ترنجی دارند پسر که بشو و گویند که ترنج آن بوی پاک
دین پاکیزه باد و دستان با و **ناتوت** درخت نوت و
جواب مردم بوی شریف و نو که و بوی مردم را از زلفه بپند
هر چه از بخور و از ترخت چون بوقت رو بوال طلال بود
لقه در در فرس و اگر نه بوقت رو بوی سر او باران بود
نار درخت صنوبر که گویند **دشرو بخار** و **طاعونه** که جواب مردم
مردم نو که و شریف باشند با قدر و عزت و منزلت اگر کسی در
بیا خویش یا در سر آن خویش درختی از این درختان پیدا در
دولت بزرگ پیدا شود **سپیدان** و بنید و سفید و اگر جواب
همچون این درختان بود **پهاس** مردم ترش و شیرین باشد
خوب مزه بوی نام و خوب تر بود ز جهت تر و پادشاهی **قدن**

جهان پر از آفرین
هر که حسابان فرستد

عذر آردم علیه السلام به در بهشت و درخت او در بهشت
و شقیق و فندق خوردن مال حلال به **عقاب** و **شکر** درخت کج
را از بهر بجزای دیدن مرد پاک دین و خوش طبع به عرض
سجد کجای منفعت به از زمان اندک به **چیز** درخت او
مرد بخیر به و یکس کار فرمای بود و بسیار کور و در غایت
عاقبت و شکر کن روغن کرد و مال حلال به از مرد بخیر و موزد و
به بهنج و دشوار بدست **آب** درخت ناه بجزای مرد
غریب به و بار او مال حلال که هزار سبب مرد غریب
کونه که دیده به بیاید **چیز** و **چیز** بجزای دیدن صلاه
دین باشد و دنیا و مال حلال و علم از کوهن و منفعت به چون
نبه که بخیر و شکال **با و آرم** درخت او بجزای مرد

همین است هر چه در این کتاب است
در این کتاب است

غریب و بی خبر بود و با دام مال مدحون بود و علم یافت و شایسته و خداوند
خواب را **افتق** درخت او در شریف بود و سخن و بار او مال
حلال از پیش مرد و باید که هر که خواب کند که بخورد و بار از بار میکند
بهمه حال باید **عمو** درخت او بخواب دیدن مرد و سخن بود و بشکورد
بود و از آنکه خوش زبان و هر که بخوابد که در سر او درخت عمو بود
او را و اینی بزرگ است که بیدار آید و درخت حسانت کند او را و عمو
یافت مال حلال باید از مرد و بزرگ شریف **آبش** بخوابد
بگل و عاشق بود به بار **ربا جین** بخواب دیدن که کشته بود و آن
بود و غلام و کنیز و هر که درخت و فرزند مال و مجلس عمو بود و چون نام
خبر کند به پند نام دارند و او در شب را اهل زمان و غلام که با او بود
مرد بخواب دیدن درخت او و نبات مبارک است و بفرمان

تا آنکه در این کتاب است

بکنده در افتاد و چند سوار
به یکجای دیگر سوار کارزار

زمستان و تابستان بهر سو اگر دگر آفر خود بند بکش دراز
باشه و ز غنایه بگردد در از گشتان بزرگ با و فایه و گویند کل
بسیار هم بود از بقایه برودم به عهد و چون هست بوند گندم و
با قتل و شک بخواب دیدن مال بویای و تن و سستی اگر بند
کنم بسیار یافت مال بسیار باید اگر دید که گندم خورد از کار معسر دل
و لیکن آخر کار بر آید و شک و با قتل از دست بایه و کم نفع بود
و با درسی و گنج و ریخ چون گندم به جوشه الحرام بخواب دیدن و
منفعت بود از سبب در غریب **کرد** بخواب دیدن مال حلال و
روزی باری بود که بایه در روز حلال طلب کردن اگر
که کاد و جفت داشت چنانکه طلبید بدو رسد اگر بند گشت بکسر هم
رفت در میان صف غازیان برود **و خوش گندم** بخواب فرزند

برآمد و در کبر و کشتن نه بایست تاب و نه بامردن

اگر نارسیده به چند فراخ و غریب گشت باشد اگر رسیده به فرزند باشد
کود ماه عمر و در آن سال هم گران باشد بود **جو** بخواب دیدن مهر از گندم
به مال حلال چون طعام بفرمان بود است عظیم السلام و چون نرسیده
بود بیمار و زخم کارزار و کشتن به و هلاک آفرود و اگر ناکام دیده باشد
بر که در میان گشت در و ده دین که برود و در میان صف غلمان
رود و غمرا کند **خون و غم** نگاه مردم باشد که مال جمع است و در
و نققات گشته بگذارد و یا نه باشد همچین **کاه** به هم وقت مال
حلال باشد که در پنج بدست آید هر چند بیشتر به مال بیشتر باشد **کی مراد**
بخواب دیدن هر چه حلال به فرزندان کیا مال حلال بود و در
از و حرام مال حرام به و باری **باب دوم** در دیدن تره و شیره
و سیر و پیاز و پیله و تنک و نان و ارده و مشک و هر که ازین چیزها که به

جهان کا دھڑکنی برج اسی است کہ پادشاه بادا فرود است

در فرود و حجاب و یک است چند کہ بخورد و سخن ناخوش و مال کرد
بہو **نک** بخواب مال ہو اگر چند کہ نک نیست دم باید و مال و
اگر بخواب نہ نک خورد و بنام بیمار و ہم ہو و نک سیاه مال حرام
ہو و سخن ناخوش **ازدوان** بخواب زد و مال حلال باشد
ہو و بسیار و ہم سخن از مال دنیا در خواب ہی جز از زمان بہر
نیت از خواب **باب بیست و سیم** در دیدن نام و نام خوش و خوش
از اسیر و خرید و شیر نہاد آن کہ ہم شیر نہا بخواب دیدن مال و منفعت ہو
و دلائل و مکر و مرتبہ در آویختن تمام اما علامہ را لطافت و علم و
شد در خواب و شای نیکی ہو اما ہم شیر نہا ہم ہو اگر بخورد و بخور
زد و صحت باید **خواب از اسیر** اگر حلال شد علم و خوب زد
مشتہو اگر حرام ہو سخن ناخوش از و مشتہو **نک** خورد

عقوب بن ابی طالب
 قلم در دلا انما

اندک مال حلال بود کم مایه **باب بیست و چهارم** در دیدن شراب
 خوردن و در آوردن و فقاع و کامها و شیرا و زهره و دق کرون و منبره
 که **بکامها** و شراب و نهامه مال مکرده بود و گنجان درخت و ناهوش
شرابها چون شراب سیب و به و بنفشه و هر چه خوش است و شیرین بود
 شفا بود در آفت و دفع لایع و هر چه ترش و تلخ باشد و بخوردن مکرده بود
 غ باشد **آب ساف** بخور آب عیش بود و عمر دراز و دولت و اقبال اگر
 بخور آب سب که جابلک در دست است و دست و دست و دست
 نماند و تمام شده است اگر نصفش بخورد و نصفش عیش نماند و دست
 و بین سوال لازم و پیش بفرماید تا اگر در خواب شده بود
 آن خواب اعتبار نباشد **کودر شهاب** بخور آب و بین و بین
 و مال و هر درخت **شیرا** بخور آب و بین مال حلال بود و در دست

جهان کا دھڑلہ برکھ اندر است کہ پادشاه بادا فرود آید

سفا چون تازه ہو چون ترشی ہو بخلاف این بود **شراب**
بخواب دیدن مال حرام بود و ترویج پنهان و نعمت این جهان
دفعه زخم و **شست** همچنین بود و لیکن در مقدار ابا است
نعمت و مال حلال بود **مهر** خوردن بخواب مال حرام باشد و کار
لایق تهمان و فرود بین **مستی** اگر کسی بخوابد مست باشد تو اگر کھو
مال حرام و در بعضی بود در کار دنیا و در کار آخرت غافل گردد
مهر آن کفر اند که مال حرام و جاه دینور مغرور و فریضه کھو آسانی
در خواب تو اگر بیدار شد ز مال حرام **دار و خوردن** در خواب
نقص بود چنانکه دیگر بر سر گناه نرود **بسر زدن** روز حلال باشد و مال
و فرزند بیکان نرود و بدان را غم و اندوه بود از بس عیال و فرزند **فق**
بخواب برود و مال آید و بخیل اگر باشد که فق غم و زردی در سفا

عشق که کمال است و حقیقت که بی پایان است
قسمت در دلان است
یابد خدمت او کند **اسهال** اندر موضع خود راحت بود
رنج چون نه در موضع خود بود **اسهال** بود و تفقیر کردن بر
آن و عیال و نیز گویند که دام کند درون و توبه کردن **بوی کردن**
بخواند توبه از گناه بود و از هم و از ده فرسخ یافتن و بار بار
طاب و سنجین و تریچین و کلسک و نقشه بشکر بخور و درین
پایه بود و علم در آب مصفوت و عود از دال و عیش و شکر
سیکو و قران خواندن و عبادت کردن **شیره شبنم** مال زانم کردن
بود و صبح کردن **شبه جزرات** چون تازه بود مال حلال بود و اگر شربت
آن و شبانه دال حرام **دفع و قدرت** بخور و همچنین بود **شیره زرد**
بر آن بود و زرب زنه و خوراسنه و فرایم کرد و درین **شیره زرد**
مال بود از صفت سلطان و ولایت و عزت و نام سیکو **شیره زرد**

به شما که کینه در شکرم برخش دلا در زمین به بسم

مال بود و دل مانند کجای **نوف** و **نوف** از اندک بایست و ثقیل
بود که در مشک باشد آنکه مال بسیار بود **نوف** در دشمن تازه و
و در تازه در دشمن کوشنده کوه در دانه بود برستی و توانگر برایش
مال حلال **باب بیستم** در دیدن جواهر و درم و دينار و شش و هر چه
درینجا و سرب و از زر و زریف به آن که هر چه ازین جواهر بخواهد
بشد مال حلال بود و در **باب نهم** مال و علم و ادب بود و در
و کبر و زن و دختر اگر ناسفته شد فرزند بود و غلام **مردار** ناسفته
بخواهد بپند غلام بود و پس و هر چه سفته بپند کینک و زن
بود و هر چه در رشته بپند قران فراموش کنند و گویند که از
مردم نصیحت باز گیرد و فرزندان بود **جواهر ضایع** کوفی
قران بود و علم حکمت و ادب که فراموش کنند و گویند

و بیماری دفع^۱ و محلول^۲ و ریسمان

باب بیست و هشتم درد بدن و نکاح بستن و تزویج و در کنار گرفتن و بوسه دادن و جماع و لهو کردن و صور و مهمانی و ختنه و عروس و جماع کردن با آدمی و حیوانات و ضد آن

باب بیست و نهم در دیدن اسلحه و آلات و ضرب و آهن و دیدن پادشاه و سوگند خوردن و ضرب و طبل و دهل و سل^۳ و عراده و منجیق ----- کسی را کشتن و آیین^۴ و چوگان و کوی

باب سییم درد بدن و ابریشم و پشم و تصاویر و کتاب و نوشته و آنچه تعلق بدین جمله دارد

باب سی و یکم در دیدن نابینا و گنگی و لنگی و پا شکسته و عصا و امثال آن، و جنازه و وصیت کردن و کفن و مرگ و جماع با مرده شدن

باب سی و سییم در دیدن تازیانه و چوب زدن و دره زدن^۵ و دست و پای بریدن و نقصان بدن و کسی را کشتن و بر دار کردن و انگشتان بریدن و در اندام استخوان

باب سی و چهارم و در دیدن نای^۶ و تنبور^۷ و بربط^۸ و چقانه^۹ و رباب^{۱۰} و دف^{۱۱} و صنج^{۱۲}، و رقص و نرد(نوعی بازی مانند شطرنج) و شطرنج و جسر و _ _ و چنگ^{۱۳} و چقانه و آواز مردم جوانان

^۱ جستن آب

^۲ پنبه زده شده

^۳ برکشیدن شمشیر، کارد و غیره

^۴ زره مشهور به چهار اینه که در جنگ به تن میکردند و صفحات براق داشته خود اینه نیز بر اساس کتب قرن چهارم هجری ابرار جنگی بوده است برای تابانیدن نور به دشمنان آن استفاده میشده

^۵ تازیانه زدن

^۶ همان ساز نی باشد به عربی انرا مزمار نامند

^۷ سازباستانی ایران که انرا سه تار ساسانی میخوانند چون در آن دوران و قبل از آن نیز رواج داشته اکنون نیز بویژه در غرب ایران نواخته شد و بیشتر جنبه آیینی و مذهبی دارد

^۸ همان سازعود میباشد نام دیگر آن رود است و از معمول ترین سازهای ایران قدیم بوده است

^۹ یکی از آلت‌های نوازندگی است شبیه قاشق که چند زنگوله به آن آویخته و با دست تکان می‌دادند

^{۱۰} آلات موسیقی شبیه تار که کاسه آن کوچک‌تر و در قدیم دارای دو سیم بوده و آن را با کشیدن کمانه یا آرشه می‌نواخته‌اند؛

^{۱۱} از سازهای ضربی

^{۱۲} چیزی است که از روی سازند و مس و ارزیز نیز و یکی را بر دیگری زنند تا آواز دهد

^{۱۳} از سازهای سیمی قدیمی که ۴۶ سیم دارد و با انگشتان دست نواخته می‌شود

باب سی و پنجم در دیدن حبوب^{۱۴} خریدن و فروختن و نرخ _ _ و از کسی چیزی خواستن

باب سی و ششم از جایی به جای جستن و پریدن بر آسمان بر شدن و در هوا کوشکی یا خانه بنا کردن

باب سی و هفتم _ _ و حشرات و مرغان و با _ _ مرغ. ترسیدن و فزع کردن و کشتی گرفتن و کشتن کسی را

باب سی و نهم در دیدن قصاب و پوست فرو کشیدن^{۱۵} و گلو بریدن کسی را سر از بدن جدا کردن و دارالسلخ^{۱۶} بنا کردن و گوشت مرده خوردن و دست به اش نان شستن و خلال کردن^{۱۷}. و امامی و خطیبی و فقیهی کردن

باب چهل در دیدن گوسفند و بز و موی و پشم و پوست و آلات ایشان و قربانی کردن درعید و جمعه و رمه و گوسفند و سر گوسفند و مردم و گاو و شبانی کردن

باب چهل و یکم در دیدن گوشت جانوران و سوری؟ و ترش؟ و وحوش و خرگور^{۱۸} و خرگوش و آهو و گوزن و بچه گوزن و آنچه به او ماند و آن که او از جمله و وحش گشت

باب چهل و دوم در دیدن گاو و گوشت و پیه و شیر و سر و اندام و پوست و سرگین ایشان و -

باب چهل و سیم در دیدن پیل و گاومیش و آلات ایشان و کردند^{۱۹}

باب چهل و چهارم در دیدن خوک و موش و گربه و مار و کژدم و اژدها و سوسمار و عنکبوت و عقرب و غنده:^{۲۰}

۱۴ دانه

۱۵ پوست کندن

۱۶ کشتارگاه

۱۷ چوب باریکی که با آن خرده غذای مانده در لای دندان ها را خارج کنند

۱۸ غورخر

۱۹ کرگدن؟

۲۰ رطیل

باب چهل و پنجم در دیدن دود؟^{۲۱} دام سباع^{۲۱} و گوشت و پوست و سرگین ایشان و اندام ایشان و سگ و گربه و خارپشت و حمدونه^{۲۲}

باب چهل و ششم در دیدن مرغان و خایه^{۲۳} و پر و پوست ایشان از جوارح و مرغ آبی و سایر طیور
باب چهل و هفتم در دیدن مگس و پشه و ملخ و مورچه و زنبور و شپش و مگس انگبین^{۲۴} و پروانه و کیک^{۲۵} و کرم

باب چهل و هشتم در دیدن ماهی و نهنگ و کشف^{۲۶} و سرطان^{۲۷}

باب چهل و نهم در دیدن ماران و حشرات و زهر ایشان و اژدها و جز ایشان

باب پنجاهم در دیدن دیوان و پیران و جادویان و شیطان و غول و دجال و بت

باب پنجاه و یکم در دیدن پیشه‌وران و اسباب ایشان و آنچه به ایشان نسبت دارد و از سایر پیشه هاو شانه کردن و مسائل مختلفه

باب پنجاه و دوم در دیدن آنچه دلیل کند بر درازی عمر ملوک و نیکوی حال ایشان و مسائل مختلفه

باب پنجاه و سیم در دیدن نوبشته؟^{۲۸} و تماشیل^{۲۸} و تزویج و ختنه کردن و مهمانی

باب پنجاه و چهارم در دیدن زلزله و خف^{۲۹} و در آتش افتادن و زن را طلاق دادن و خلع کردن^{۳۰} و ابر و سیل و غرقه شدن

۲۱ درندگان مثل گرگ و شیر

۲۲ میمون

۲۳ تخم ، تخم مرغ

۲۴ زنبور عسل

۲۵ جانوری که در روی بدن انسان و دیگر حیوانات زندگی می کند و خون آنها را می مکد

۲۶ لاک پشت

۲۷ خرچنگ

۲۸ شمایل شکل ، صورت

۲۹ آتشگیره ، گیاه خشک که زود آتش بگیرد

۳۰ برکنار کردن

باب پنجاه و پنجم در عبادت کردن و شکر و ثنا و تسبیح و استغفار و قرآن و نماز و روزه داشتن

باب پنجاه و ششم در دیدن گبر^{۳۱} و جهود^{۳۲} و ترسا^{۳۳} و کلیسا و کنشت^{۳۴} و گورستان و راهب^{۳۵} و حیضی کردن^{۳۶} و محنت^{۳۷} و سجده کردن __ __ آتش و ناقوس و زنا^{۳۸} و بنا نهادن و ویرانه کردن

باب پنجاه و هفتم در دیدن باد زن و غربال و ناخن پرای؟؟ و شیشه و شانه و سبو و کوزه و دبه و جاروب و طبق و کاسه

باب پنجاه و هشتم در دیدن اسپان که استران و خران و شتران و پوست و گوشت و سرگین ایشان و کشتن همچون دوآب^{۳۹}

باب پنجاه و نهم در مسائل مختلف از هر نوع و معبر آن اول بدان که خواب راست بر سه وجه است یکی را خواب فرشته دویم تخدیر سیم خواب الهام اما خواب فرشته آن باشد که خدای تعالی فرشته را موکل^{۴۰} کرده است بر لوح المحفوظ^{۴۱} وی را ملک الرویا نام است تا هر چیزی که بفرزند آدم خواهد رسید آن فرشته او را بنماید چون پند دادن مسلمان و حجت گرفتن بر کافران و یاد کردن قیامت را اما کسی را که شادی خواهد رسید اندر کار آخرت ایزد تعالی آن فرشته را توفیق دهد تا او را در خواب بنماید آن خواب که که تعبیر او بشارت باشد و چون کسی همچنین خواب بیشتر ببیند واجب کند و خدا را شکر گفتن و صدقه دادن و بر چیزهایی زیارت کردن قوله تعالی لَئِنْ شَكَرْتُمْ

۳۱ این نام بعد از اسلام به زردشتیان اطلاق شده

۳۲ یهودی

۳۳ مسیحی

۳۴ معبد یهودیان

۳۵ عابد مسیحی

۳۶ بدکرداری

۳۷ رنج، سختی

۳۸ کمربندی که مسیحیان به حکم مسلمانان بر کمر می‌بستند تا از مسلمانان بازشناخته شوند

۳۹ به معنی جانورانی که بر روی زمین سیر کنند. حیوانات است که بر آن سوار شوند و بار برند، مثل اسب و خر و شتر و فیل و استر و جاموش [چموش] و گاو

۴۰ کفیل، گماشته

۴۱ صفحه‌ای است که تمام اتفاقات عالم در آن ثبت شده است. و به هیچ وجه قابل تغییر و دگرگونی نیست. لوح محفوظ، آینه صفت عالمیت خداوند است آیه‌های ۲۱ و ۲۲ سوره بروج «بَلْ هُوَ

قُرْآنٌ مُّجِیدٌ» ۲۱، فی لَوْحٍ مُّحْفُوظٍ؛

لَا زَيْدَنَّكُمْ^{۴۳} اما خواب تحذیر^{۴۳} آن بود که ایزد تعالی آن ملک الرویا^{۴۴} را توفیق دهد تا او را در خواب به نماید آن چیزها که او را حذر باید کرد تا از آن حذر کند و از خدای تعالی بترسد اما خواب الهام آن است که ایزد تعالی ملک الرویا را توفیق دهد تا بنده را در خواب بنماید آن چیز که تعبیر آن طاعت کردن بود پرهیز از معصیت اما چون بنده در خواب الهام ببیند که از گناه توبه کند و بر نیکی افزاید و بداند که دنیا فانی است و عقبی باقی اما خواب دروغ بر سه وجه است یکی همت^{۴۵} دویم خواب علت سیم خواب اضغاث^{۴۶} و احلام^{۴۷} اما خواب همت آن بود که مردم را اندیشه که در دل بود چون آن را در خواب ببیند و آن را اصلی نباشد و آن را بقیت الفکر گویند و خواب علت^{۴۸} آن بود که مردم را به بیماری یا علتی باشد یا در دودی و یا غمی چون در خواب شود چیزهای هولناک و ناممکن ببیند آن از درد و بیماری بوده و اصلی نداشته باشد

فصل در تفاوت خوابها بدان که خداوند خواب از دو بیرون نبود مومن است یا کافر آن را بر چهارده وجه نهاده اند یکی سلطان و اصحاب او چون وزیر و ندیم و صاحب و دبیر و آنکه بدیشان ماند دویم رئیس و قاضی و مزکی^{۴۹} و معدل^{۵۰} سیم فقیه و عالم و محدث و مذكر^{۵۱} چهارم صاحب برید^{۵۲} مشرف^{۵۳} پنجم خواب آزاد ششم بنده هفتم خواب مردان هشتم خواب زنان نهم خواب توانگران دهم خواب درویشان یازدهم خواب مستوران

۴۳ وَإِذْ تَأْتِي رَيْحُكُمْ لَيْنٌ شَكْرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ ۖ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ (باز به خاطر آرید) وقتی که خدا اعلام فرمود که شما بندگان اگر شکر نعمت به جای آرید بر نعمت شما می افزایم و اگر کفران

کنید عذاب من بسیار سخت است. آیه ۷ سوره ابراهیم

۴۴ حذر، منع، بیم دادن

۴۵ فرشته خواب

۴۶ خواست، آرزو و انگیزه

۴۷ خوابهای پریشان که تعبیر ندارد

۴۸ خواب های شیطانی

۴۹ بیماری، ناخوشی

۴۹ پاک و پاکیزه کننده

۵۰ عادل شمرده شده

۵۱ پنددهنده

۵۲ آنکه وقایع روزانه برای سلطان نویسد

۵۳ بزرگی داده شده

دوازدهم خواب مفسدان سیزدهم خواب زاهدان چهاردهم خواب کودکان و از این چهارده وجه درست تر و راست تر و ----- و زودتر خواب سلطان عادل بود پس خواب وزیر و اصحاب سلطان زیرا که خواب سلطان عادل را تا خواب رعیت چندان فرق است که از سلطان تا رعیت زیرا که او گزیده حق است و خرد و فهم و سخاوت و شجاعت و توانگری و الفت او را زیادت واقع است و ایزد تعالی خلق را فرمود که او را اطاعت دارند قوله تعالی یا ایها الذین آمنوا اطیعوا الله و اطیعوا الرسول و اولامر منکم^{۵۴} پیغمبر صلوات الله علیه فرموده : من اطاع السلطان العادل فقد اطاع الله و رسوله^{۵۵} باشد که سلطان -- طاعت او واجب گردد و اگر عاصی بود یا -- دین طاعت او فرض نکرد و اما خواب سلطان عادل و مومن و اصحاب او که در کار دین و مملکت باشند از ایزد تعالی و غم رعیت خورند و تدبیر غزو کنند خواب ایشان خواب الهام باشد اما خواب وزیر نزدیک بود به خواب سلطان عادل زیرا که مملکت آرای و فزون کننده بر خزینه و دل رعیت و ضعفا آبادان همی دارد و صلاح کار رعیت نگاه می دارد و سلطان را از وزیر ناگزیر بود اندر کار مملکت اما خواب اصحاب را سلطان و از آن کسی که ایشان به خواب ببیند هم نیک بود و خواب هر کس که بدو نزدیکتر خواب او بهتر اما خواب رئیس و صاحب برید و صاحب نیک باشد زیرا که ایشان نزدیکان سلطان باشند عماد دین باشند و حق را از باطل جدا کنند و یاری حق دهند اما خواب فقها و علما را فضل است بر آن دیگران زیرا که امور مسلمانی بفقیه توان دانست و حرام و حلال بدو جدا توان کرد اما خواب آزاد آن را فضل است بر خواب بندگان و خواب بنده تعلق به خداوند ذ او^{۵۶} دارد تا زمانی که آزاد شود اما خواب مردان را فضل است بر خواب زنان و خواب زنان را اصلی نباشد مگر زنی که پارسا باشد و خواب زن مستور^{۵۷} را فضل است بر خواب زنان دیگر و خواب توانگر را فضل است بر خواب درویشان و بخیل^{۵۸} را فضل نبود زیرا که بر دست او خیری نرود و بخیل خود کسی نبود و خواب او به کاری نیاید و پیغمبر صلی الله علیه و سلم فرمود البخیل لا یدخل الجنة^{۵۹} زیرا که همت

^{۵۴} ای کسانی که ایمان آورده اید اطاعت کنید خدا را و اطاعت کنید پیغمبر و اولی الامر از خودتان را النساء : ۵۹

^{۵۵} وَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ : السُّلْطَانُ الْعَادِلُ ظِلُّ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ يَأْوِي إِلَيْهِ كُلُّ مَظْلُومٍ فَمَنْ عَدَلَ كَانَ لَهُ الْأَجْرُ وَ عَلَى الرَّعِيَةِ الشُّكْرُ وَ مَنْ جَارَ كَانَ عَلَيْهِ الْوَرُزُّ وَ عَلَى الرَّعِيَةِ الصَّبْرُ حَتَّى يَأْتِيَهُمُ الْأَمْرُ. ارشاد

القلوب ج ۱ ص ۱۷۳

^{۵۶} صاحب و رئیس

^{۵۷} تمت معقولی از ستر پوشیده شده

^{۵۸} تنگ چشم، تنگ نظر

^{۵۹} البخیل لا یدخل الجنة ولو كان عابداً..... حدثنا أحمد بن منیع حدثنا یزید بن هارون حدثنا صدقة بن موسی عن فرقد السبخی عن مرة الطیب عن أبی بکر الصدیق عن النبی صلی الله علیه وسلم قال

لا یدخل الجنة خب ولا منان ولا بخیل^۱

او اندر غم دنیا بود و خواب درویش را نیز اصلی نباشد زیرا که در غم درویشی و اهل و عیال خود باشد و هرچه بدی بیند در خواب زود بدو رسد و باشد که نرسد اما خواب همراهی^{۶۰} ضعیف باشد زیرا که اندیشه او در کار جماع و طعام بسیار خوردن اما خواب کودک را دو قول است یکی آن که دل وی زنگار نگرفته باشد خوابش درست باشد و زود بدو رسد و دویم آنکه وی را خود فهم نبود و خواب او را اعتبار نیست و کودک و همراهی هر خواب که بیند خیر و شر آن به پدر و مادر ایشان تعلق گیرد و جوان مست و جهود و جنب^{۶۱} و حائض^{۶۲} درست بود زیرا که صفیه دختر ابن اخطب زن امیر خیبر بود و گویند جهود و حائض بود بخواب دید که ماه و آفتاب از آسمان در کنار افتادند بیدار شد و شوهر را بگفت شوهر طبا نجه^{۶۳} بر روی زد چنان که روی او کبود شد و گفت دور شو که اگر راست می گویی محمد صلی الله و سلم این حصار بگیرد و ترا به اسیری ببرد و زن کند روز سیم پیغمبر صلی الله علیه و سلم خیبر را بگرفت و ضعیفه^{۶۴} را اسیر کردن و نزدیک پیغمبر آوردند رسول الله صلی الله علیه و سلم با ضعیفه گفت روی تو چرا کبود است ضعیفه آن قصه را باز گفت پیغمبر صلی الله علیه و سلم فرمود که تعبیر چنان است که کرد و تو عیان دیدی فصل در دانستن خواب راست از دروغ بدان که همچنان که مردم مختلف اند طبایع^{۶۵} و مروت^{۶۶} و احوال و سخن گفتن هیچ به یکدیگر نماند خواب نیز به همان منوال است و چون خون غالب از خوردن حلوا ها و گوشت و شراب و چیزهایی که خون انگیز و به خواب اندر حجامت کردن^{۶۷} و رگ زدن^{۶۸} و از چنگ^{۶۹} و رباب^{۷۰}

۶۰ کودک نزدیک بلوغ رسیده

۶۱ محتلم، ناطاهر

۶۲ زنی که در حالت حیض است. زن خون دیده

۶۳ سیلی: تپانچه، توگوشی

۶۴ تا نیت

۶۵ سرشت ها، نهادها، سجایا، خوی ها

۶۶ بزرگواری، انصاف

۶۷ خون تن از شیشه و شاخ برکشیدن پس از شکافهای خرد که به تن دهند

۶۸ خون گرفتن، قصد کردن

۶۹ چنگ یکی از سازهای بسیار قدیم است که دوهزار سال پیش از میلاد در بابل و آشور رایج چنگ دارای ده سیم تا هفده سیم بوده در نقشهای طاقی بستان دو صحنه شکار هست که نوازندگانی را

در حال نواختن سازهای مختلف از جمله چنگ نشان میدهد

۷۰ نام سازی است تاردار که نام دیگرش طنبور یا تنبور است

مانند این شنود معبر چون بنگرد و او را به نشاط بیند و قوی و فربه و لون^{۷۱} و سرخ بداند که آن خواب او را زیادتی خون است و آن را اصلی نیست تعبیر نکند دیگر گروه را که صفرا^{۷۲} غالب بود از خوردن سیر و بلبل^{۷۳} و پیاز خام و عدس و باقلا و آنچه بدین ماند بخواب اندر شمع و مشعله^{۷۴} و چراغ و قندیل^{۷۵} بیند و آتش و اگر لون زرد و بتن لاغر بیند باید معبر تمیز کند که آن خواب را اصلی نیست و دیگر گروهی را که سودا غالب بود از خوردن چیزهای ترش و شور و گوشت گاو و بره و نخجیر^{۷۶} و بزینه^{۷۷} و آنچه بدین مانند در خواب سیاهی و سیاه‌جامگان بیند سیاه و متحیر و متفکر شده با غم و اندوه بداند که خواب او زیادت شدن سودا^{۷۸} باشد آن را هم اصلی نباشد دیگر گروهی را که بلغم^{۷۹} غالب باشد از خوردن ماست و دوغ و آنچه بدین ماند به خواب دریا و غواص و آب‌ها و رودها بیند و آنچه بدان ماند معبر چون روی او را نگاه کند وی را آشفته و باغم بیند بداند که خواب او از زیادت بلغم است آن را اصلی نیست تعبیر نکند اما کسانی که صاحب همت‌اند^{۸۰} چون عاشق و معشوق را به خواب بیند یا با کسی خصومت دارد آن خصم خود را و یا با کسی علمی دارد شب به خواب بیند و یا غمی دارد به خواب ببیند که در میان آب است و سرما همی خورد چون بیدار شود جامه بروی نبود و سرما یافته بود این را اصلی نبود یا در خواب خود را در گرما با گرمابه‌گر بیند چون بیدار شود و جامه بسیار بر وی پوشیده‌باشند آن هم اصلی نبود این نوع خواب‌ها را تعبیر نباید کرد. در آداب نگاه داشتن سائل و مسئل اندر وقت سوال کردن خواب^{۸۱} چون سائل به نزدیک معبر شود سلام کند و بنشیند ایزد جل و علاء^{۸۱} را یاد کند و بر پیغمبر صلی الله علیه و تعالی و سلم درود

۷۱ رنگ

۷۲ از خلط‌های چهارگانه و قدما غلبه ی این خلط را مایه ی پیدایش خشم و غضب در افراد می دانسته اند

۷۳ پاپل یا فلفل

۷۴ مشعل و جایی که در آن آتش افروزند

۷۵ چراغ: چیزی است که در آن چراغ می افروزند و چراغدان و فانوس و آن معرب کندیل است

۷۶ شکار و صید

۷۷ نوع بز

۷۸ نام خلطی از اخلاط اربعه و در فارسی به معنی دیوانگی است و این مجاز است، چرا که بسبب کثرت خلط سودا جنون پیدا میشود

۷۹ در اصطلاح طب قدیم، خلطی از اخلاط چهارگانه َ بدن

۸۰ اراده و آرزو و خواهش و عزم

۸۱ بزرگ و بلند مرتبه...یکی از بندگان گنه کار پریشان روزگار دست انابت به امید اجابت به درگاه حق جل و علا بر دارد ...

فرستد آن که از ایزد تعالی استعانت^{۸۲} خواهد و خواب خود را چنان که دیده باشد تقریر کند^{۸۳} و زیاده و نقصان نکند که در خبر است^{۸۴} از پیغمبر علیه السلام که فرمود اصدقکم کلاما اصدقکم رویا^{۸۵} هر که راست تر بود خواب وی راست تر بود و اثر آن زودتر بدو رسد اما ادب نگاه داشتن معبر آن بود که صبر و خرد و فهم و عقل و علم و تمیز به جای آرد تا سخن او تمام بشنود آنکه نام پدرش نیز بپرسد تا بداند که سائل از اصحاب سلطان است یا رعیت بازاری یا جاهل یا عالم یا مستور یا مفسد یا آزاد و یا بنده یا غریب یا شهری یا این خواب به شب دیده یا بروز چون بخفت غمگین بود یا شادمان بود یا مست یا هوشیار اندر آن شب چه خورده بود و تا بر همه به احوال واقف گردد پس خواب را تعبیر کند چنانکه بود راست نه مراد او خوش آمد گوید و اندر آن زیادت و نقصان نکند

فصل : بدان که بر مردم مسلمان واجب است بر طهارت خفتن و ایزد جل و علا را یاد کرد و بر پیغمبر درود فرستادن و پس از آن گفتن بسم الله الذی لا یضر مع اسمه شیء فی الارض و لا فی السما و هو السميع العليم^{۸۶}. اللهم انی اسألك العفو و العافیة و المعافاة فی الدنیا و الآخرة اللهم انی توکلت علیک و اسلمت نفسی و وجهت وجهی الیک و فوضت امری الیک و الجاءت ظهری الیک^{۸۷} تبارکت ربنا و تعالیت انت الغنی و نحن الفقیر الیک استغفرک ربنا و اتوب الیک^{۸۸} و یا رب انا هارب منک الیک^{۸۹} اللهم انی اسئلك با الله ان ترانی فی مناهی رویا صالحه غیر صاحبه پس بر دست راست بخسبد^{۹۰} و رو به سوی قبله کند و چون از خواب بیدار شد خدای عز و جل را یاد کند اگر

^{۸۲} یاری خواستن؛ کمک خواستن

^{۸۳} اقرار کردن . بیان کردن

^{۸۴} حدیث است

^{۸۵} اصدقکم رؤیا اصدقکم حدیثاً... احمد بن حنبل، مسند، ج ۲، ص ۲۶۸ و صحیح مسلم، ج ۷، ص ۵۲ و کنز العمال، ج ۱۵، ص ۳۷۱

^{۸۶} از عثمان بن عفان رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: هیچ بنده ای نیست که روزانه، صبح و شام سه بار بگوید بِسْمِ اللّٰهِ الذّٰی لَا یَضُرُّهُ مَعَ اسْمِهِ شَیْءٌ فِی الْاَرْضِ وَلَا فِی السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ، مگر اینکه هیچ ضرر و زبانی متوجه او نمی شود. رواه ابو داود و الترمذی و ابن ماجه

^{۸۷} اللهم انی اسألك العفو و العافیة و المعافاة فی الدنیا و الآخرة .. بار خدایا از تو عفو و بخشش و سلامت از هر لغزش و آسایش در دنیا و آخرت می طلبم

^{۸۸} ابو جعفر امام باقر.. اللهم انی اسلمت نفسی الیک و وجهت وجهی الیک و فوضت امری الیک و الجأت ظهری الیک و توکلت علیک... من لا یحضره الفقیه ج ۱ ص ۲۶۹، تهذیب الأحکام ج ۲ ص ۱۱۶

^{۸۹} اللهم انت الغنی و انا الفقیر... لدروع الواقیة ، جلد ۱ ، صفحه ۱۴۲

^{۹۰} هارب منک الیک... خدایا از تو به سوی تو آمدم.. دعای ابوحمزه ثمالی ، منسوب به امام سجاد به نقل حسن بن محبوب. متوفی ۲۳۴ ق

^{۹۱} بخوابد

خواب نیک دیده باشد شکر کند ایزد را و صدقه دهد پس نزدیک معبر شود و یا او را نزدیک خود آرد و خواب سوال کند بی زیاد و بی نقصان

فصل: بدان که خواب را اندر وقت برآمدن آفتاب نپرسد تا آفتاب تمام برآید و در وقت فرو شدن نیز نپرسد تا تمام فرو رود و در وقت فریضه گزاردن نپرسد تا از نماز فارغ شود و اندر وقت زوال نیز نپرسد و پیش دشمن و دیوانه و سخره^{۹۲} و جاهل خواب نباید گفتن اما اگر خوابی دیده باشد نه نیکو و از آن ترسد سه بار قل هو الله را بخواند باد بر کف خود فرود مد بگوید یارب تو قوی و توانایی و من عاجز و ناتوانم و تو دانای و بر همه چیزها قادری اگر خواب من نیک است آن را مرا روزی کن و اگر بد است شر آن از من بازداری یا الله یا رحمن

باب دویم در آنکه : خواب را از چند نوع تعبیر باید کرد التعبير با الكتاب و با السنه و با الرجز^{۹۳} و الاکناف^{۹۴} و بمذهب اصواب^{۹۵} السوايح^{۹۶} و صحاب^{۹۸} التواريخ^{۹۹} و الطيور^{۱۰۰} و الناطح^{۱۰۱} و النطیح^{۱۰۲}

^{۹۲} افول و متمایل شدن آفتاب از وسط آسمان بسوی مغرب

^{۹۳} آنکه بر او استهزا و خنده کنند

^{۹۴} عذاب و اضطراب. و نَمَا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَ لَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ هنگامی که عذاب بر آنها واقع می شد می گفتند: ای موسی پروردگارت را با آن پیمان که نزد تو نهاده بخوان ، اگر این عذاب را از ما برداری قطعاً به تو ایمان خواهیم آورد و بنی اسرائیل را با تو خواهیم فرستاد- اعراف ۱۳۴. اصل رجز اضطراب است و آن از لرزیدن پای شتر اخذ شده و چون ناقه ضعیف شود و قدم‌های کوتاه بر دارد گویند رجز البعیر- تارنمای دانشنامه اسلامی

^{۹۵} جامعه الاکناف و مانعةالانغيار پوشش دهنده تمام زوایای مطلب بوده و در عین حال از موارد و یا مطالب بی مورد و زائد جلوگیری نماید

^{۹۶} صواب تر، درست تر، راست تر

^{۹۷} سوح. «فَإِذَا تَوَلَّى سَاءَ صَاحِبُ الْمُنْدَرِيِّ» چون عذاب قهر الهی پیرامون دیارشان فرود آید صبح بسیار بدی خواهند داشت صافات: ۱۷۷. ساحت بمعنی ناحیه و فضای خالی میان خانه وقت چیزی های قبیله است

^{۹۸} یاران ، همنشینان و جمع آن در فارسی «صحابان» است ... نبی آفتاب و صحابان چو ماه

^{۹۹} وقت چیزی

^{۱۰۰} آن چیز یا شتاب بسان پرنده

^{۱۰۱} الناطح: ۱ امر الشدید. جنگ. اسم فاعل نطح آنچه از پرنده یا جانور وحشی که از روی بسوی تو آیند

^{۱۰۲} رجل نطیح: مرد شوم: مردی بداختر در زبان عرب، به حیوانی که به دنبال شاخ زدن حیوان دیگری به او جان داده باشد، «نطیحه» می‌گویند. در آیه سوم سوره مائده، به این اصطلاح اشاره شده است. . یز یا

گوسپند نری که بر اثر نطح یعنی شاخ زدن مرده باشد

القاعد^{۱۰۳} و القعيد^{۱۰۴} و بالسعر^{۱۰۵} و بالقلب^{۱۰۶} و بالنجم^{۱۰۷} و بالاسامی^{۱۰۸} و بالسعد^{۱۰۹} و بالنحص^{۱۱۰} و بالزمان و بالمكان^{۱۱۱} و بالساعات و بالبلدان^{۱۱۲} و بالسمع و بالبصر و بفعل^{۱۱۳} السائل و بالتجربة و المثل و الايام و بالشهود^{۱۱۴} و بالاوقات و بالاعوام^{۱۱۵} و بالصدق و بالكذب و بالطيب^{۱۱۶} و بالعدد و بالحروف تعبیر به کتاب آنست که به هست قرآن برابر قرآن باشد چنانکه به خواب کسی خود را در کشتی بیند که از آنجا برون آمد که از همه غم ها بیرون آید و کسا فی او قوله تعالى فانجیناه و اصحاب السفینه...^{۱۱۷}

اگر به خواب بیند که از رسنی آویخته است یا رشته در دست داشت دست در دین الله تعالى زند و از غم ها فرج یابد اما رسن بسته به خواب مکر و غدر ولیکن خداوند خواب را زیان ندارد. اگر کسی به خواب ببیند که خوان آراسته با طعام بسیار روزی حلال یابد اگر در خواب بیند که بیمار است شفا یابد تعبیر بالسنة: اگر کسی که خواب میبیند **خروس** دارد یا **موزنی** دوستی کند یا (؟؟؟) یا پیری آیدش و اگر بیند که در چاه افتاد یا و در کنده (-) در مکر و غدر افتد و اگر در خواب بیند بندی قوت بود و اسلام و اگر غل بیند کفر بود و ضلالت تعبیر با امثال: اگر کسی به خواب ببیند که هیزم همی

۱۰۳ بیروی شونده

۱۰۴ بیروی شونده

۱۰۵ سحر: تَسْخِيرُ النَّارِ: آتش را برافروخت. شدید. شتاب

۱۰۶ قلب، دل، خرد

۱۰۷ ستاره شناسی

۱۰۸ صوری

۱۰۹ به فال نیک

۱۱۰ کارها و امور نحس و بدیمن که باعث بدبختی شوند لُحْسَانُ: دو ستاره زُحَل و مَرِيخ است و السُّدَانُ: دو ستاره مشتری و زهره است

۱۱۱ جای

۱۱۲ شهرها، کشورها

۱۱۳ بر اثر، در نتیجه، به خاطر

۱۱۴ گواه، دلیل

۱۱۵ عموم مردم

۱۱۶ با رضایت نفس، خوش اخلاق

۱۱۷ فَاتَّيْنِي مِنْهُ وَأَصْحَابُ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهُنَّ آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ها او و سرنشینان کشتی را رهایی بخشیدیم، و آن را آیتی برای جهانیان قرار دادیم ایه ۱۵ سوره عنکبوت

شکند جاسوسی کند و سخن به گزاف گوید و اگر سگی با وی جماع کند دشمن سفیه خبیث بوی طمع کند و اگر بیند که با کسی شمار کرد^{۱۱۸} و فارغ شد از غمی بزرگ برهد و اگر بیند که شمار خواست کردن در رنج و عذاب افتد تعبیر بالرجز^{۱۱۹} اگر بیند که رمه گوسفند دارد در ملک خودش حاجت هایش روا گردد و روزی حلال یابد و به آسانی و مراد خود نفقه کند و اگر بیند که از دست او چیزی پریدی اندر مکر و غدر افتد و اگر بیند که مرگ از پیش او آمدن زود توبه کند تعبیر بالاکناف^{۱۲۰}

اگر بیند که شانه گوسفند در دست داشت و در آن شانه رگها خون سبز (-) بود اندر آن سال بسیار باران آید و اگر سیاهی بیشتر بود آفت‌ها بیشتر بود و اگر سرخی بیشتر باشد حال مردم نیکو بود و اگر سرخی و سیاهی به هم آمیخته باشد بیمار بسیار بود و اگر گرد وی چیز سیاه بود اخبار بسیار افتد در آن سال. تعبیر علی مذهب التواریخ: اگر بیند که مردم یا سباع یا وحوش یا طیور از دست راست او در آمدی و به سوی چپ بیرون شدی اگر آن خبر بفال نیک بود آن نیک بود اگر آن جانور یا غیره به فال بد بود آن خواب نیز بد بود تعبیر علی مذهب التواریخ و اگر کسی بیند که از مردم یا از سباع^{۱۲۱} یا دوآب^{۱۲۲} یا وحوش یا طیور از دست چپ او بیرون درآمدی و به طرف راست بیرون شدی از غم ها بیرون شود و کارش دایم نیکو بود. مثلاً اگر آن خواب که دیده در فال نیک بود مثل باز بهتر از سگ. تعبیر بالطیر^{۱۲۳} اگر کسی به خواب بیند که کلاغی بر درخت او به نشیند یا بر گوشه بام یا بر دیوار او تفریق^{۱۲۴} از خویشان و دوستان و از مادر و پدر جدا افتد. تعبیر بالناطق^{۱۲۵} و النطیح^{۱۲۶} اگر در خواب بیند که مرد با چیزی نیکوروی و یا چیزی را به صورت نیکو پیش او باز آمد مراد خود بتمامی بیابد اندر آن چیز که خواهد اگر آن چیز زشت بود غم و اندوه بود و مرادش بر نیاید و اگر

۱۱۸ حساب کردن

۱۱۹ بحر معروف من بحور الشعر العربي

۱۲۰ گوشه ها و کنارها، کرانه ها

۱۲۱ جانوردرنده ، دد

۱۲۲ انعام، چهارپایان، ستور . ماخوذ از دیب که به معنی بر زمین جنیدن است

۱۲۳ مرغان. اسم جنس حیوان پرند است و بر واحد نیز اطلاق کنند.

۱۲۴ جدایی و جداکردگی

۱۲۵ نطع یعنی شاخ زدن . آنچه پیش آید. آنچه از وحش و طیر که از پیش روی تو درآید. رنج، سختی، شدت

۱۲۶ گوسپند که بر اثر نطع یعنی شاخ زدن مرده باشد. مردی بداختر.

بیند مرغی از پیش وی پرید از کنیزک او را پسری آید و مراد خود بیابد تعبیر بالقاعد^{۱۲۷} اگر بیند که خوک پیش او آمد مراد خود بیابد.

از مرد پلید و بی اصل و اگر بیند که شیری از پس و پشت وی در آمد نهیب^{۱۲۸} زسدش از سلطان اما زود نیکو شود. و ملخ در خواب لشکر بود در آن ناحیه که بیند بلاد و محنت^{۱۲۹} و تنگی^{۱۳۰} بود و غوغا^{۱۳۱} تعبیر به الشعر اگر بیند که شبانی کردی و گرگ از گله گوسفندی ربودی و آن رمه برماندی و بعضی از آن بکشتی سلطان آن محلت را خراب کند و مردم آن محله تباه شود و پراکنده گردند تعبیر بالقلب: و آنچنان باشد که هرچه بیند مقلوب گردد مثلاً دید که در شکاری شتاب زد کی کرد و پشیمان شد از آن پشیمان شود و اگر بیند که زن را طلاق داد بر تجارتی که کند زیان کند و اگر بیند که بر تجارت خود زیان کند زن را طلاق دهد و اگر بیند که مرده بود زندگانی یا بر یمن^{۱۳۲} و یسر^{۱۳۳} بر بار بد این هرنوع (-) را نیک بود نهنگ را بد. تعبیر بالاشقاق و الاسامی پیغمبر صلی الله علیه و سلم فرمود که خواب باید که تعبیر کرده باشد که آن نام نیکو بود و آن فال نیکو باید گرفت و نیز پیغمبر صلی الله علیه و سلم فرمود به که حق جل و علا را مرادر توریت الحمد نام کرده و در انجیل نا جی و در قرآن مجید محمد صلی الله علیه و سلم و در صفح^{۱۳۴} حاشر^{۱۳۵} و ماجد^{۱۳۶} اما آنکه در توریت احمد خواند از بهر آنکه روز قیامت امت خود را شفاعت کند و بعضی صفح ماجد نام کرد و جهت آنکه بتان را بشکند و اسلام ظاهر گرداند و کفر از میان بردارد و در

۱۲۷ نشیننده. مقابل قائم، بستی

۱۲۸ خوف. هراس. هول

۱۲۹ بلا، تعب، رنج، سختی و گزند

۱۳۰ تنگنا، سختی، فقر، فلاکت

۱۳۱ فریاد و فغان که در وقت حادثه و بلایا از ازدحام و خروج خلق برآید

۱۳۲ مبارک و نیک و فرخندگی

۱۳۳ آسانی، سهولت

۱۳۴ تورات

۱۳۵ در آیه ۱۳۳ سوره طه، خداوند از کتابهایی که بر انبیاء نازل شده یا تعبیر «صحف» یاد کرده است. مفسران مقصود از «صحف موسی» را همان تورات می‌دانند و همچنین معتقدند «صحف ابراهیم»

اشاره به کتاب آسمانی است که بر ابراهیم نازل شده است طباطبائی، المیزان، ۱۴۱۷ق، ج ۱۹، ص ۴۵

۱۳۶ نعت فاعلی از حشر. آنکه نخست خیزد در روز قیامت. و آن لقب محمد صلوات الله علیه است

۱۳۷ بزرگوار، خوش اخلاق، ارجمند

قرآن مجید محمد صلی الله علیه و سلم نام کرد زیرا که فرشتگان هفت آسمان او را بشناختند و در کتب که او را حاشر گفت از آن جهت که او را پیشتر از خلق عالم حشر کند و سخت شما را از امت او گیرند و اول کسی را به بهشت برند اللهم اجعلنا من امت محمد صلی الله علیه و سلم و معبر باید که این بداند که هر نامی از کجا مشتق است تا خواب را بدان قیاس کند سلمان و سلیمان و سلیم از سلامت مشتق است و زید و زیاد و مزید از زیادت و و احمد و حامد و حمدان از حمد است و سعد و سعید و مسعود و سعادت از سعادت و حسین و محسن و احسان و حسن از حسن و فضل و فیصل و فضلان و فضاله از فضائل و دیگر نام ها بر این قیاس باید کرد که چنین گویند که محمد ابن سیرین در مجلس خود نشسته بود مردی در آمد و سلام کرد محمد ابن سیرین جواب او گفت بنشین یا سعد مرد گفت نامم را کجا دانستی ای استاد گفت از آنکه امروز آدینه است و عید است و مهرگان^{۱۳۸} دانستم که این جمله با هم سعیداند نام توهم سعید است و خواب او را نیکو تعبیر کرد . تعبیرا بالسعد و النحس: اگر کسی خواب ببیند که او را به نام نیک خوانند یا آوازی شنود که او را گویند یا حسن الوجه یا کریم الفعال یا اغرک الله^{۱۳۹} یا اکر مک الله^{۱۴۰} مانند این سائل اندر وقت سوال خدای عز و جل را یاد کند یا پیغمبر صلی الله علیه و سلم صلوات فرستد یا تکبیر گوید یا قرآن خواند یا دعا کند یا رمه گوسفند ببیند یا روشنای بانک اسپ شنود این همه دلیل سعادت کند و فال نیکو بود و اگر به خواب ببیند لعنت کردن و دشنام دادن و اگر کسی گوید شاه مات یا کار از دست رفت یا دشمن بخواب ببیند یا به وقت سوال سخن ناخوش شنود یا مرغی ببیند که به فال اندر آمد و نیکو نبود یا مرغی در قفس ببیند یا زشت روی را ببیند این دلیل نحوست است . تعبیر بالزمان و غیره دانیال پیغمبر علیه السلام گوید که آن وقت که درختان آب بخود در میکشند خواب قوی تر بود و آن وقت آب فرات^{۱۴۱} خواب ضعیف تر بود اما بدیدار است که در هر فصلی از خواب را چه گونه تعبیر باید کرد اگر به خواب خوشه انگور ببیند به تابستان مال بسیار جمع کند و زمستان برف و باران و سرما بود و چنین گویند که مردی به نزدیک ابوبکر الصدیق آمد و گفت به خواب دیدم که هفتاد تازیانه بزنند همان مرد سال دیگر بیامد و گفت به خواب دیدم هفتاد درم یافتم گفت هزار درم بیابی آمد با آن مرد گفت پارسال همین نوع خواب دیدم مرا نه چنین جواب دادی امسال همچنین کوی گفت پارسال راست

^{۱۳۸} مهرگان یا جشن مهر یکی از مراسم و جشن های ایران بوده که با اعتدال پاییزی پیوند داشته و در روزهای آغازین فصل پاییز برگزار می شده است

^{۱۳۹} خداوند شما را عزیز بدارد

^{۱۴۰} خداوند شما را گرمی بدارد

^{۱۴۱} فروخته و فرو افتاده . سست و آویخته شده

آمد. گفت بلی. گفت امسال نیز راست آید که پارسال بزمستان بود درختان آب فروهشته^{۱۴۲} و خشک شده امسال تابستان است و درختان پر آب و برند تو درم یابی. آن مرد هفتاد هزار درم یافت و تعبیر راست آمد تعبیر بالمكان اگر کسی به خواب ببیند که اندر مسجد بول و حدث^{۱۴۳} کرد مال بنفقات کند نه از موضع و نه در موضع خویش و اگر ببیند که در مستراح نماز کرد هم چنین بود. و اگر ببیند که نماز کرد روی سوی قبله و تمام کرد از همه غمها فرح یابد و حاجتهاش بر آید و کاری بزرگ بر دست او تمام شود. و اگر سزای ولایت باشد ولایت یابد و مال بسیار و اگر ببیند که اندر مستراح بول و غایت کرد از غم برهد و هر چیزی بموضع خود نیکو بود تعبیر بالبلدان: بدانکه ترتیب و هوای هر شهری خلاف شهری دیگر است همچون طبایع مردم مثلاً اگر کسی در زمین سردسیر برف و باران بین نعمت و ارزانی و فراخی در آن زمین بودو اگر در زمین گرمسیر ببیند بلا و قحط بود و اگر در زمین گرمسیر گل ببیند غم بود و در سردسیر جود^{۱۴۴} و فراخی و نعمت و دادن در شهرها خوراسان و آن نواحی گویند که اگر بموضع خود نباشد شناع^{۱۴۵} بود و سخن ناخوش و زشت آشکار شدن و چون به موضع بود گشادن کار بود و به زمین سپان چون فی هند و و حبشه شادی و از غم خلاص یافتن و ماهی به خواب دیدن اندرزمین سردسیر نعمت بود و مال حلال و در گرمسیر سخت و گروهی از معبران گویند که ماهی به خواب دیدن دلیل است بر تزویج و این درست تر است اما او جهود و آن را غم و محنت بود و فضیحت شدن. تعبیر با لسمع: چون سائل از معبر جواب سوال کند معبر بنگرد تا در آن وقت که او سوال می کند چه می شنود اگر آواز خوش شنود و چنانکه گوید صدق الله و یا صلوات الله یا بانک نمازشنود این همه دلیل خیر و نیکوی بود و خواب را به فال نیکو تعبیر باید کرد و اگر دشنام یا گریستن یا آواز سگ و آنچه بدین مانند عکس آن تعبیر کند تعبیر بالبصر در وقت سوال روی نیکو ببیند یا از نیکو یا چیزی که در چشم نیکو ماند آن خواب را نیکو تعبیر کند و اگر چیزی ببیند که در دیدار مکروه نماید چون سگ و مثله او عکس آن بود تعبیر بفعل السائل: آن است که هرگاه معبر نگاه کند که سائل در وقت سوال چه حرکت کند اگر دست بر سر نهد گوید کار تو بالا گیرد و مراد خود بیابی و اگر پیشانی بخارد گوید ارزانی و منفعت یابی و اگر گوش یا روی بخارد گوید بر مرض مهتر (؟؟) گردی و اگر دست بر پهلو نهد گوید با خداوندان ضیاع

۱۴۲ فرو افتاده . سست و آویخته شده

۱۴۳ سرگین. فضله. براز. نجاست

۱۴۴ بخشش، دهش، فراخ دستی

۱۴۵ زشتی و بدی و قباح

و درختان دوستی کن و اگر دست دهان کرد گوید ترا آب تنگی بود(؟؟) و اگر دست بر رخساره نهد گوید از اهل و بیت خود کسی خواهی دید نزدیک و اگر دست بر ذکر نهد گوید معروف و مشهور گردی و پسری آیدت که عالم و توانگر گردد اگر امید فرزندش باشد و باقی اعضا برین قیاس. تعبیر بالعاده محمد ابن سیرین گوید اندر بنی اسرائیل زنی بود و هر سال به خواب دیدی که خری با وی جمع آمدی اگر دیدی که خر همه آلت خود فرو کردی آن گفתי امسال آب بسیار خواهد بود و جوی ها پر شود و گردید که نیمه در کردی گفתי امسال آب میان خواهد بود اگر جماع نکردی و بر در مالیدی گفתי امسال آب تنک خواهد بود و چنان بودی. تعبیر بالتجربه معبر باید که او را بتجربه افتاده باشد هم چنین است طیب تا خواب را تجربه تعبیر کند و گویند که مهدی به خواب دید که روی سیاه گشت بترسید و از معبر سوال کرد جمله اندر درماندند گفتند ما را استادی هست او را حاضر باید کرد ابراهیم بن عبدالله کرمانی علیه الرحمه آوردند گفت یا امیر تو را دختری آید تعبیران پرسیدن از چه معنی. گفت از قول خدای عزوجل قوله تعالی: وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ۖ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ^{۴۷} فرمود هزار درم بدو دادند مردی به خواب دید که هر دو خصبه او را و ذکر بریدن سوال کرد بعضی گفتند نسلش بریده شود و بعضی گفتند ولایت^{۴۸} و عز^{۴۹} و جاه از او برود و بعضی گفتند نامش از میان مردم گم شود و بعضی گفتند از عیال و فرزندان جدا افتد بعضی گفتند زن خود را طلاق دهد و مال او تلف شود بعضی گفتند خصی کنندش. پس روزگاری نیامد که به خانه رفت و با زن جنگ کرد و او را طلاق داد و مال از او بشد پس سفر رفت و فرزندان را با خود بیرد و در کشتی نشست بادی در آمد و کشتی را بشکست و مال و فرزندان او غرق شدند تا او بماند با اندک مردم پس به کنار آب رفت که وضو کند ماهی گرسنه بیامد و ذکر و خصبه او را بکند و بر بود و بعد از ساعتی او بمرد و همچنان بود و شد که تعبیر کردند. تعبیر بالمثل تعبیر بالمثل آن بود که مثلاً هر چه به خواب ببیند همچنان شود که ابراهیم علیه السلام بخواب دید که اسمعیل را قربانی کند قوله تعالی: قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا^{۴۹} و پیغمبر علیه السلام فرمود که به خواب دیدم که به مسجد مکه در شدم و همچنان دید و بدان خواب شاد شد تعبیر بالایام روز شنبه خواب دیدن و سوال کردن نیکو بود و خداوندان خواب را خیر و برکت بود و پیغمبر علیه السلام فرمود روز شنبه بر امت من ببرکت باد قال علیه

۱۴۶ و هرگاه یکی از آن مشرکان به دختر دارشدن بشارت داده شود، صورتش از غصه سیاه می‌شود، در حالی که خشم خود را فرو می‌برد. آیه ۵۸ سوره نحل

۱۴۷ امارت، حکومت، رهبریت

۱۴۸ یعنی باجلال و و سر بلند یاد

۱۴۹ وَ نَادِيَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَبُكَ تَجْزَى الْمُحْسِنِينَ او را ندا دادیم که ای ابراهیم حَقَّقًا که روایت را تحقق بخشیدی همانا ما نیکوکاران را این گونه پاداش می‌دهیم سوره صافات

السلام بارک لامتی فی بکورها^{۱۵۰} و اجعل فی سبتها و خمیس ها و روز یکشنبه روز بناست که آسمان ها را روز یکشنبه حق تعالی آفرید و روز دوشنبه مولود پیغمبر است صلی الله علیه وسلم هر حاجتی که از خدای عز و جل بصدق بخواهند بیابند و روز سه شنبه و ده قین^{۱۵۱} را نیک است و روز چهارشنبه یوم سعد و مستقر و بر دشمنان یوم نحس مستمر و روز پنجشنبه نیکوست سوال کردن خواب را و شادی و خیر و برکت بود و روز جمعه عید مومنان است و خداوند خواب را شادی رسد و روز عید از همه روزها مهم تر بود تا آخر ایام التشریق^{۱۵۲}: تعبیر بالساعات معبر باید که ساعات و ارتفاع اندر شب و روز بداند تا معلوم شود که خواب اول شب به اول روز تعبیر باید کرد و در وقت آفتاب برآمدن و فرو شدن و در وقت زوال^{۱۵۳} و فریضه گذاردن^{۱۵۴} هرگز تعبیر نکند که آن اوقات اضطراب^{۱۵۵} است. تعبیر بالاوقات : باید که معبر در تعبیر خواب صبر کند و از ایزد جل و علا^{۱۵۶} استجارت کند^{۱۵۷} در وقت اضطراب خواب را تعبیر نکند تا قرار گیرد و بعد از آن تعبیر کند. تعبیر بالشهود: بدانکه خواب در ماه محرم درست بود و زود اثر آن برسد و در ماه صفر شوریدگی است و غم و محنت و مشقت . تعبیر خواب نکند. در ماه ربیع الاول خواب راست افتد و خداوند خواب را زود شادی رسد و در ماه ربیع الآخر خیر و برکت رسد و بدید آید و در ماه جمادی الاول خواب شوریده و مخالف بود و در ماه جمادی الآخر همچنین بود و در ماه رجب خیر و برکت بود و جمعیت^{۱۵۸} بسیار

۱۵۰ از صخر بن وداعه غامدی رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَأُمِّي فِي بُكُورِهَا»: «يا الله، صبحگاهان را برای امتم خجسته و پربرکت بگردان. رسول

الله صلی الله علیه وسلم دعا می کند الله متعال در صبح و ابتدای روز برای امتش برکت نهد؛ تا این وقت گنجایش کارهایی که انجام می دهند، داشته باشد و کاری که می کنند با رشد و افزونی همراه باشد

۱۵۱ دهقان که معرب دهگان است . زارع

۱۵۲ ایام تشریق: روزهای یازدهم تا سیزدهم ذی حجه، که دارای آداب و اعمالی خاص در مناسک حج می باشد. ایام تشریق از دو کلمه ایام به معنای روزها و تشریق به معنای زیبا ساختن و نورانی کردن صورت، گرفته شده است و در اصطلاح فقهی به روزهای یازدهم تا سیزدهم ذی حجه گفته می شود. هر یک از روزهای تشریق نام های ویژه ای دارد؛ مانند یوم النحر، یوم الاضحی، یوم القرب، یوم الرؤوس، یوم النفر الاول، یوم النفر الثاني، یوم الصتر، یوم التخصیب و یوم الحصبه؛ شب سیزدهم نیز لیلة التخصیب، لیلة الحصبه، لیلة الحصبیب خوانده شده است.

۱۵۳ نیست شدن. متمایل شدن آفتاب از وسط آسمان به سوی مغرب

۱۵۴ دا کردن و بجا آوردن نماز

۱۵۵ لرزیدن ، بی ثباتی

۱۵۶ بزرگ و بلند مرتبه

۱۵۷ به او پناه برد و از او یاری خواستن. أفضل اسم إلهی نستجیر به إلی الله تعالی هو اسم "المزید" : لَأَنَّ العزیز یعنی الغالب الذی لَا یُفْهَرُ، والقوی الذی یمتص الأمان الكامل لمن التجأ إلیه واستجار به-صحیفه سجادیه

۱۵۸ آرامش و سکون

۱۵۹ گرد هم آمدن

پدید آید و در ماه شعبان هم نیکویی و سعادت دست فراهم دهد و در ماه رمضان خواب نزدیک وحی بود و همه مراد دنیوی و دینی حاصل گردد زیرا که در این ماه دیوان در بند می باشند و درهای بهشت گشاده باشد و درهای دوزخ بسته شود و باریدن رحمت بود از آسمان در هر ساعت اما ماه شوال آشفته بود و در ماه ذیقعد امید خیر و برکت بود و در ماه ذیحجه خیر و برکت و حاصل شدن مراد است و ظفر یافتن بر دشمن . تعبیر بالسنن و الایام :محمد بن سیرین گوید که خواب در اول سال بهتر بود که آخر سال اول تابستان بهتر بود در آخر تابستان زیرا که نعمت ها فرا رسیده بود و در سال فراخی خواب درست در آید که در سال قحط و تنگی و در شهر ایمنی بهتر که در شهر ناایمنی . تعبیر بالصدق: پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمود هر که راست تر گوی باشد خواب او را درست تر و نیز گفته اند که ورقه بن نوفل^{۱۶۰} را به خواب دیدند با جمهای سفید^{۱۶۱} حضرت رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود که اگر ورقه از اهل دوزخ بودی لباس او چرا سفید شدی . تعبیر بالكذب: سائل باید که تقریر خواب چنان کند که دیده بود و دروغ نگوید تا معتبر تعبیر آن بواجب (?) بتواند گفت زیرا که دو کس از یوسف علیه السلام سوال کردن در زندان یکی را گفت به ولایت رسی و آن دیگر را گفت تو را بردار کند گفت من این خواب دروغ گفتم یوسف علیه السلام گفت قضی الامر الذی فیه تستفتیان^{۱۶۲} قضا بر تو رفت و همچنین می خواهد بود . این سخن را از برای تجارب ارباب عقول یاد کرده شده .

فصل در دانستن: فصل سال و تمیز راست از دروغ در اول کتاب یاد کرده شده . که اصل خواب از چهار چیز بیرون نبود یا از غلبه خون یا از غلبه صفرا یا از سودا یا از بلغم و این خواب ها از شورش طبع بود آن را اصلی نیست و آن خواب که از همت بود چنان باشد که چون کسی حرف در دل دارد و همه روز آن می اندیشد آنکه به شب همان را بخواب بیند آن اصلی نبود . یا تشنه بود آب خواب ببیند یا گرسنه بود نان و خوردنی بیند هم اصلی ندارد . و دیگر هر کس را که دل مشغول نبود و طبع او پاک بود چون بخسبد چنان خسبد که در اول کتاب گفته شد .

۱۶۰ ورقه بن نوفل پسر عموی خدیجه ، همسر محمد پیامبر اسلام بود که بر کتاب های مقدس تورات و انجیل احاطه داشت . وی مسیحی بود ، و روایت شده است که او انجیل را به عربی یا ارامی

برگردانده است . هر چند منابع دیگری ترجمه انجیل و تورات را مربوط به زمان هارون الرشید می دانند

۱۶۱ جامه های سفید

۱۶۲ يَا صَاحِبِي السَّيْنِ اَنَا اَحَدُكُمْ فَتَشْفِي زَيْدَ حُمُرًا ۝ وَاَنَا الْاٰخَرُ فَيَصْلُبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَاسِهِ ۝ فَضِي الْاَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ . ای دو رفیق زندان من ، اما یکی از شما ساقی شراب شاه خواهد شد

و اما آن دیگری به دار آویخته شود و مرغان مغز سر او را بخورند . در قضای الهی راجع به امری که سؤال کردید چنین حکم شده است . آیه ۴۱ سوره یوسف

هر خوابی که ببیند درست و راست ببیند و اول سال بهتر که آخر سال و اول بهار بهتر که آخر و اول فصل بهتر که آخر فصل . اما اگر آخر شب ببیند زودتر نتیجه دهد و اگر به روز ببیند که بگاه بهتر که آخر روز که زودتر نتیجه دهد و هر که راست گوی تر خواب او درس تر و راست تر.

فصل در دانستن : اصناف مردم که خواب هر کس بچه نوع تعبیر باید کردن بدان که خواب مسلمان بهتر از خواب کافر و خواب عالم بهتر از خواب جاهل و خواب مردم بهتر از خواب زن و خواب قاضی و مزکی^{۱۶۳} و معدل بهتر از خواب آزاد و بهتر از خواب عامه و خواب مذکر و فقیه بهتر از خواب بازاری و خواب بنده و خواب هشیار بهتر از خواب مست و خواب مستور بهتر از خواب ... اما خواب سلطان و اصحاب او بهتر از خواب رعیت و یکی محمد بن سیرین را گفت به خواب دیدم که بانگ نماز می گفتم گفت خدای عز وجل تو را حج روزی کناد دیگر همین خواب دید پرسید گفت تو را از بدزدی بگیرند گفت یک خواب را دو تعبیر مختلف کردی ابن سیرین گفت تعبیر به حالت مرد توان کرد آن یکی را رنگ صالحان بود تعبیر بحج کردم چنانکه خدای عز وجل فرمود و اذن فی الناس بالحج^{۱۶۴} و تو شبیه مفسدانی تعبیر دزدی کردم قوله عز وجل فاذن مؤذن ايتها العيرانکم لسارقون^{۱۶۵} پس شاگردان نگاه داشتند چنان بود که او تعبیر کرده باب سیوم: در دیدن خدای عزوجل و فرشتگان و پیغمبران و بهشت و دوزخ و عرش و کرسی و صراط و میزان آن که الله سبحانه و تعالی را بخواب ببیند دانیال علیه السلام گوید مومنان را عز بود و مسلمانان را قوه خلقانرا بخشایش برعیت و ملک را نظر بر الطاف و غنی را پرهیز و قاضیان را اصناف و زاهدان اخلاص و عاصیان را توبه و بندگان را آزادی و بازرگانان را راستی و امانت و سود بسیار و غمگینان را فرح و محبوسان را خلاص و کافران را اسلام و غریبان را بخوان و مان رسیدن و ابن سیرین گوید هر که خدای عز وجل را بخواب ببیند بی گفت و تشبیه در دو جهان ایمن بود و نیک بخت بود و کاری کند که بهشت او را واجب کند. و از عذاب دوزخ ایمن گردد. و اگر کافر بود مومن شود و اگر فاسق ببیند توبه کند و اگر ظالم ببیند عادل گردد ولایت او زیاد گردد و مال حلال یابد و اگر قاضی ببیند عادل شود و هرگز ... نکند و اگر رئیس ببیند مال و ضیاع بسیار یابد و اگر بازرگان ببیند سود بسیار کند و اگر مهتر ببیند

^{۱۶۳} پاک، پاکیزه

^{۱۶۴} وَأَذْنُ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ و در میان مردم به (اداء مناسک) حج اعلام کن تا خلق پیاده و سواره بر شتران لاغر اندام تیزرو از هر راه دور به سوی

تو جمع آیند. آیه ۲۷ سوره حج

^{۱۶۵} قَلَمًا جَهْزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَمَلٌ السَّاقِيَةُ فِي رَحْلِ أَحَبِهِ ثُمَّ أَذْنٌ مُؤَذِّنٌ أَيْتَهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ چون بار آن قافله را مهیبا ساخت جام را در رحل برادر نهاد و آن گاه از غلامان منادی ندا کرد که ای اهل

قافله، شما بی شک دزدید. آیه ۷۰ سوره یوسف

مہتریش زیادہ شود و اگر محبوس بیند خلاص گردد اگر بیمار بیند شفا یابد و اگر بنده آزاد شود و در آن شهر کہ بیند داد و عدل آشکار گردد و جور و فساد از میان مردم خیزد و اگر بیند کہ خدای عز و جل خشم گرفته است نعوذ باللہ این را سہ وجہ است اول آن است کہ قاضی شہر بدل^{۱۶۶} داوری کند دویم امیران شہر ستمکار بود و بر رعیت ظلم کند سیوم عالمان آن شہر مذهب بد دارند و بہ دان فخر کنند و اگر دزدی بیند توبہ کند و از بیم کشتن برہد و عزت تعالیٰ از او خشنود گردد و اندران شہر و محلہ کہ این خواب ببیند فتنہ و قحطی خیزد و مردم آنجا را زود توبہ باید کرد. و اگر کسی فرشتگان بہ خواب بیند آن را دہ وجہ بود فرشتگان امینان خداوند و اندر دو جہان ہر کہ فرشتہ بخواب بیند رحمت بود و نعمت و عدل و انصاف و راحت و فرح و ارزانی نرخہا و مال حلال و فرزند بخت و اگر کسی حملتہ العرش^{۱۶۷} بخواب بیند مال و عز و شرف یابد و آمرزش و اگر کسی جبرئیل علیہ سلام بہ خواب بیند بہ مراد برسد و کارش بالا گیرد و قوی شود و علم آموزد و ہر کہ میکائیل علیہ سلام بخواب بیند اگر درویش بود توانگر گردد و در آن سال باران بسیار آید و فراخی نعمت بود و اگر اسرافیل علیہ سلام بہ خواب ببیند عمرش دراز بود و اگر چنان بیند کہ صورہمی دمید عدل گسترده ... شود در آن شہر و پرهیزکارانرا قوت بود و فاسقان را بد بود و اگر عزرائیل علیہ سلام بہ خواب بیند خوش روی مرگش با شادت^{۱۶۸} بود و بر توبہ و آسانی گذرد و اگر او را ترش روی بیند و خشم آلود بی توبہ بمیرد و با دشواری و اگر چنان دید کہ او را جان بستدی یا جان ہمی کند توبہ باید کرد کہ اجلش نزدیک است. و اگر بیند کہ جانی او را بستد زندگانی دراز یابد و اگر بیند کہ فرشتگان برو سلام کردن در دو جہان ایمن گردد و بہشت یابد غرض فرشتگان بخواب دیدن نعمت و راحت بود و اگر بیند کہ از آسمان فرود آمدند کافران را ہزیمت بود و مسلمانان نصرت و غنیمت و اگر رضوان^{۱۶۹} بہ خواب بیند در آن سال از ہمہ آفات ایمن گردد بشارت و رحمت یابد و اگر پیغمبران علیہ السلام بہ خواب بیند در آن سال خیر و برکت و رحمت یابد و اگر حضرت رسالت نبینا محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ و سلم بخواب ببیند در دو جہان عزیز گردد و کاری کند کہ بہشت او را واجب شود و لیکن بہ چیزی مبتلا گردد کہ بہ سبب آن مزدی عظیم از خدای تعالیٰ

۱۶۶ ہر چیزی کہ بہ جای دیگری واقع شود، عوض

۱۶۷ اَللّٰهُمَّ وَ حَمَلَةُ عَرْشِكَ الَّذِيْنَ لَا يَفُتُّوْنَ مِنْ تَشْيِيْعِكَ، وَ لَا يَشْخَبُوْنَ مِنْ عِبَادَتِكَ، وَ لَا يَفُتُّوْنَ التَّقْصِيْرَ عَلٰى الْجَبْرِ فِىْ اَمْرِكَ... بارالہا و حاملان عرش کہ از تسبیح

تو سست نمی‌شوند و از تقدست ملول نمی‌گردند و از عبادت تو و از عبادت و در اجرای فرمانت کوتاہی بر کوشش را انتخاب نمی‌نمایند... دعای سوم صحیفہ سجادیہ

۱۶۸ شادی

۱۶۹ بہشت

بیابد و اندر آن محله و سرای و شهر که آن حضرت را صلی الله علیه وسلم به خواب ببیند اگر آن با صلاح باشند و پارسا و آنچه خدای تعالی فرمود است بجای می آورند و اندر شریعت بدانند و به بشارت آمد است و در آنجا عز و شرف و شادی پدید آید و عدل و و غمگین از غم برهد و شادان شود و اگر این کس محبوس بود خلاص خلاص یابد و اگر درویش بود توانگر گردد و اگر مرادی دارد بدان برسد و اگر در غربت افتاد باشد بخان و مان خود باز رسد و اگر وام دارد ادا گردد و اگر کافری بیند مسلمان شود و اگر فاسق بیند توبه کند و اگر سلطان بیند ولایت او زیاده گردد و اگر بنده بیند آزاد شود و اگر کهتر بیند مهتر گردد و اگر مردم آن شهر و محله که آن حضرت را به خواب دیدند بصلاحیت نباشند بدان آمده که ایشان را از آن ناشایسته باز دارد و اگر نکنند و باز نگردند ایشان را ملالی رسد و اگر حضرت پیغمبر صلی الله علیه وسلم خوش و تازه روی بیند و به بشارت آمده است و اگر نعوذ بالله آنحضرت را ترش رویی بیند باید فسادی رفته است زود توبه باید کرد و اگر توبه نکند مکروهی ... باید رسید آدم را علیه السلام اگر به خواب بیند دانیال گوید که آنکس مهتری یابد و اگر هابیل را بخواب بیند آن کس با ورع گردد و بنزد مردم مقبول بود ولیکن ستم رسیده شود و اگر شیث را به خواب بیند خدای تعالی او را علم و حکمت دهد و فرزند بسیار و عمر دراز و برخوردار گردد و اگر نوح علیه السلام را به خواب ببیند عمرش دراز شود اما با رنج و سختی بود ولیکن بر دشمنان ظفر یابد و از رنج برهد و اگر ادريس علیه السلام را بخواب ببیند رفعت و بلندی یابد از ورع اگر ابراهیم علیه السلام را به خواب ببیند حج و عمره کند و اگر اسمعیل علیه السلام را بخواب بیند قضای حاجت و ریاست یابد و مسجدی بنا کند و اگر اسحق علیه السلام را بخواب ببیند او را بیمی رسد اما زود خلاص یابد اگر هود علیه السلام را به خواب ببیند قومی از سفها بر او تسلط کردن و بعد از آن او بر ایشان ظفر یابد و دشمن را هلاک گرداند اگر صالح علیه السلام را به خواب ببیند اندر فتنه افتد و عاقبت ظفر یابد و از آن برهد اگر یعقوب علیه السلام را به خواب ببیند خدای تعالی او را فرزندان بسیار دهد ولیکن از برای یکفرزند غم خورد و باخر شادان گردد اگر یوسف علیه السلام را به خواب ببیند بر وی تهمتی گویند و از آن سبب در غمی افتد و آخر از آن برهد و دولت و کامرانی بسیار یابد زکریا علیه السلام را اگر به خواب ببیند او را به پیری پسری پارسا آید و شهید گردد.

اگر یحیی را علیه السلام به خواب ببیند پرهیزکار شود و بی نظیر گردد و اگر شعیب علیه السلام را بخواب ببیند او را معاملتی رسد و زیان کند اگر یونس علیه السلام را در خواب ببیند او در کار خود شتاب کند در حبس و تنگی آخر نجات یابد از بسیاری دعا و زاری کردن ایوب علیه السلام هر که

به خواب ببیند به دردی مبتلا گردد و مالش برود و فرزندان او بمیرند پس خدای تعالی اضعاف^{۱۷۰} آن بدو رساند اگر داوود علیه السلام را به خواب ببیند قوه و دولت و مهتری یابد و زاهد شود سلیمان علیه السلام را اگر کسی به خواب ببیند مملکت و دولت و بزرگی یابد موسی علیه السلام را اگر بخواب ببیند بر اعدا غالب آید و ایمن گردد عیسی علیه السلام اگر به خواب ببیند خدای تعالی او را فرزندی مبارک می دهد که علم آموزد و مردم از او نفع بینند اگر عرش را به خواب ببیند آن را پنج وجه بود سلطنت و ریاست و رفعت و امنیت و عزت اگر ببیند که بر عرش بود اگر سزای مهتری بود مهتری و ریاست یابد و و بر دشمن ظفر یابد اگر سزای مهتری نبود مراد خود را بیابد و بی غم شود و مالش بسیار گردد اگر کرسی^{۱۷۱} بخواب ببیند دوازده وجه هست عدل و انصاف و علم و عز و شرف و مرتبه و ولایت و نعمت و جاه و امر و نهی و پادشاهی اگر ببیند که بر کرسی نشسته کارش بالا گیرد و عزیز دو جهان شود و بمراد خود برسد و اگر ببیند که از کرسی فرود آمد یا افتاد منصبی دارد عزل گردد اگر از بالای کرسی بلندتر شد پادشاهی یابد و بزرگ گردد اگر ببیند که در آسمان گشاده و او مینگریست^{۱۷۲} روزی بر وی فراخ گردد و حکیم شود و نعمت یابد و بلند گردد اگر بهشت بخواب ببیند در بهشت شد به همه مراد برسد و ایمن گردد و نعمت بروی فرخ شود اگر ببیند که از میوه و طعام بهشت بخورد میراث حلال یابد و عالم شود اگر حوران و و غلمان^{۱۷۳} گرداگرد وی طواف می کنند پادشاه گردد و اگر بکوشکی^{۱۷۴} بهشت در رفت و بزرگی یابد اگر در باغات بهشت میگردید کارش بالا گیرد و نعمت یابد و اگر شرابا طهورا^{۱۷۵} خورد دانا و عالم گردد و روزی حلال یابد اگر از بهشت بیرون کردند دولت او زایل گردد اگر دوزخ به خواب ببیند خدای تعالی از وی عاجز گردد بهیچ وجه دوزخ بخواب دیدن نیکو نیست توبه باید کرد از سلطان جائر^{۱۷۶} ظلم و جور رسد اگر دید در دوزخ بر وی گشادند در بیمی و بلا افتد اگر طعام دوزخ چیزی بخورد مال حرام خورد اگر ببیند که از

۱۷۰ یعنی دوچندان و زیادت

۱۷۱ سریر، تخت

۱۷۲ نگاه کردن

۱۷۳ غلامها

۱۷۴ بنای مرتفع و عالی

۱۷۵ نوشیدنی پاک و طاهر، بر گرفته از آیه: وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۖ وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا و او خدایی است که بادهای را برای بشارت پیشاپیش باران رحمت خود فرستاد، و

از آسمان آبی طاهر و مطهر نازل کردیم. آیه ۴۸ سوره فرقان

۱۷۶ ستمگر، مستبد

دوزخ بیرون آمد از غم برهد و ایمن گردد سلاسل^{۱۷۷} و اغلال^{۱۷۸} و زنجیر بخواب بیند عقوبت بود صراط بخواب دیدن کاری صعب بود راست اگر بیند که بر صراط ایستاده بودی این کس بر راه راست است و کار مردم بر دست او راست گردد اگر بیند که بر صراط بگذشت از همه بلاها ایمن گردد اگر بیند که از صراط بدوزخ افتاد اندر دام غم و عیال و سلطان جائز افتد و به بلا و معصیت گرفتار گردد میزان به خواب دیدن قاضی شهر بود و عالم و متوسطه و راستی کردن اگر ترازو راست بیند قاضی آن شهر راستی کند سلطان آن ناحیه عادل باشد. شمار گاه اگر بیند که با وی شمار خواستند اندر غم و محنت و بلا افتد. اگر بیند که از شمار فارغ شد از همه غمها برهد و ایمن گردد. قیامت و احوال آن به خواب دیدن نیکو بود خداوند خواب را کارش بالا گیرد و مراد یابد و اگر عزب بود زن کند و پارسا و با جمال و با کمال بود.

باب چهارم در دیدن آسمان و آفتاب و ماهتاب و ستارگان و میخ^{۱۷۹} و رعد و برق و باد و باران و برف و یخ و ژاله^{۱۸۰} آسمان بخواب دیدن. اگر به آسمان رفت رفعت و بزرگی یابد و روزی فراخ گردد اگر باز نیامد دلیل مرگ بود اگر از آسمان به زیر آمد از جمله محبان گردد و پایه بلند یابد لوح المحفوظ^{۱۸۱} هر کس بیند بغایت دانا و عاقل بود قرآن و علمها بیاموزد آفتاب در خواب بیند نه وجه می باشد سلطان و امام و رئیس و عالم و معدل و کار روشن و پدر و زن و شوی اگر به خواب دید که آفتاب را سجود کرد اگر سزاوار مملکت بود مملکت بزرگ یابد و عز و دولت و امید فرزندش بود فرزندش خوب آید و کار آن فرزند بالا گیرد اگر چنان بود که آفتاب را در آغوش گرفت یا در کنار او یا در سرای او افتاد هم چنین بود و صاحب عزت و دولت گردد اگر دید که روشنایی همی تافت و گرمای او کس را زیان نداشت پادشاه آن ولایت داد و عدل بگسترد و مردم راحت بینند. اگر بیند که آفتاب را کسوف افتاد و یا تمام سیاه شد یا پاره پاره شد سلطان آن شهر و ناحیه که آنجا دیده باشند

۱۷۷ زنجیر

۱۷۸ زنجیر که بر دست یا بر گردن زنند

۱۷۹ ایر و سحاب

۱۸۰ تگرگ را گویند

۱۸۱ این کتاب جایگاه علم کلی خداوند است که شامل علم به تمامی موجودات از کوچک و بزرگ می‌شود و اعم از پدیده‌هایی است که فعلیت یافته و یا هنوز به صورت قوه است و وجود عینی و خارجی پیدا

نکرده است. و به طوری که از نامش پیداست آنچه در آن نوشته شده قابل تغییر و تبدیل است. ولا رطب ولا یابس الا فی کتاب مبین.

و نه خشکی و نه تری است مگر این که در کتاب مبین قرار دارد. (انعام/۵۹)

زفتی^{۱۸۲} و تباهی^{۱۸۳} رسد اگر آفتاب همی تافت و از گرما مردم را رنج میرسید سلطان آن ...؟ را جور کننده است. ماه را به خواب دید بر شازده وجه است وزیر و خلیفه و دوست و ندیم و ملک و مردی شریف و غلام و کنیزک و کار باطل و عالم و مفسد و سلطان جابر و پدر و مادر و زن و شوهر و دختر. اگر کسی به خواب که ماه را سجده کرد یا در کنار یا در سرای او افتاد اگر مهتر بود مهتری او و ولایت او زیاده شود و مال بسیار یابد اگر مهتر نباشد اندر کاری که بود نزدیک شود کارش بالا گیرد و اگر غایبی دارد بسلامت بدو رسد و اگر امید فرزند دارد پسری آیدش نیکبخت و نیکو روی صاحب عقل و نیز گویند برادر بود اگر دید ماهتاب همی تافت مردم آن ناحیه را داد و عدل بود و راحت از جهت سلطان و وزیر و اگر منخسف^{۱۸۴} بود بد بود و اگر بیند که ماهتاب و آفتاب بافتابی دیگر یا ماهی دیگر با ماه و آفتاب بهم باشند منازعت^{۱۸۵} افتد بدان جانب که بینند. ستارگان بخواب دیدن از چند نوع تعبیر کنند و دوست و قبیله و برادر و فرزند و قرابت و شاگردان و فقها و خلیفه و نوکر اگر بینند که ستاره در کنار او افتاد یا در سرای وی افتاد این کس را عزت و دولت یا پسری خوب آیدش زحل عذاب سلطان بود و خادم سلطان بقول دانیال علیه سلام^{۱۸۶} و به قول ابن سیرین خازن^{۱۸۷} ملک یا قاضی شهر یا وزیر یا دهقان گردد مشتری وزیر بود و قاضی و خازن ملک ندیم بزرگ شود. مریخ سپه سالار یا صاحب یا سرهنگ بزرگ بود زهره زنی بود از جهت ملک یا مطربی بامال بسیار. عطارد دبیر^{۱۸۸} و صاحب^{۱۸۹} و برید^{۱۹۰} و وزیر اندر ملک. بروج هر کس بخواب که

۱۸۲ مقابل رادی و جوانمردی. حرص. طمع

۱۸۳ ناپودی. فساد

۱۸۴ پوشیده شونده، پنهان گردیده. ماه گرفته

۱۸۵ جنگ

۱۸۶ دانیال به زبان عبری به معنای «خدا حاکم من است» و دانیال نبی(ع) دانیال از پیامبران بنی اسرائیل است. که در تورات کتابی با دوازده باب به وی اختصاص دارد. بعضی مورخان عقیده دارند پس از آن که دانیال نبی(ع) به اسارت "بخت النصر" درآمد، به همراه هزاران اسیر به بابل برده شد و در آنجا ماند تا این که پس از تصرف بابل به دست کوروش، دانیال نبی به همراه عده‌ای از اقوام یهود به شوش آمد و در آنجا وفات یافت. نام این پیامبر در قرآن ذکر نشده، اما روایات اسلامی و منابع تاریخی مسلمان به‌ویژه در ماجرای معروف اسارت بنی اسرائیل، به او اشاره کرده‌اند. دانیال نبی به علم تعبیر خواب و قضاوت‌های ممتاز شهرت داشته است.

۱۸۷ خزانه دار

۱۸۸ قلم زن. باسواد. آنکه خط دارد

۱۸۹ خواجه، وزیر

۱۹۰ پیک، چاپار. آنکه او را بشتاب جایی فرستند

بآسمان شد و بروج را بدید^{۹۱} و شناخت این کسب پایه بلند یابد و علم و نجوم آموزد و اگر بر زمین بیند مرتبه بزرگ یابد اگر حمل بیند غنیمت یابد اگر ثور بیند کاری بزرگ کند جو^{۹۲}. علامت - بود میزان دبیر بود عقرب سلطان و اگر سزای ولایت باشد ولایت یابد و مال بسیار و اگر بیند که اندر مستراح بول و غایت کرد از غم برهد و هر چیزی بموضع خود نیکو بود تعبیر بالبلدان: بدانکه ترتیب و هوای هر شهری خلاف شهری دیگر است همچون طبایع مردم مثلاً اگر کسی در زمین سردسیر برف و باران بین نعمت و ارزانی و فراخی در آن زمین بودو اگر در زمین گرمسیر بیند بلا و قحط بود و اگر در زمین گرمسیر گل بیند غم بود و در سردسیر جود^{۹۳} و فراخی و نعمت و دادن در شهرها خوراسان و آن نواحی گویند که اگر بموضع خود نباشد شناع^{۹۴} بود و سخن ناخوش و زشت آشکار شدن و چون به موضع بود گشادن کار بود و به زمین سپان چون فی هند و و حبشه شادی و از غم خلاص یافتن و ماهی به خواب دیدن اندر زمین سردسیر نعمت بود و مال حلال و در گرمسیر سخت و گروهی از معبران گویند که ماهی به خواب دیدن دلیل است بر تزویج و این درست تر است اما او جهود و آن را غم و محنت بود و فضیحت شدن. تعبیر با لسمع: چون سائل از معبر جواب سوال کند معبر بنگرد تا در آن وقت که او سوال می کند چه می شنود اگر آواز خوش شنود و چنانکه گوید صدق الله و یا صلوات الله یا بانک نمازشنود این همه دلیل خیر و نیکوی بود و خواب را به فال نیکو تعبیر باید کرد و اگر دشنام یا گریستن یا آواز سگ و آنچه بدین مانند عکس آن تعبیر کند تعبیر بالبصر در وقت سوال روی نیکو بیند یا از نیکو یا چیزی که در چشم نیکو ماند آن خواب را نیکو تعبیر کند و اگر چیزی بیند که در دیدار مکروه نماید چون سگ و مثله او عکس آن بود تعبیر بفعل السائل: آن است که هرگاه معبر نگاه کند که سائل در وقت سوال چه حرکت کند اگر دست بر سر نهد گوید کار تو بالا گیرد و مراد خود بیابی و اگر پیشانی بخارد گوید ارزانی و منفعت یابی و

۹۱ منطقه البروج یا البروج و گرد آسمان. کمر بندی است در آسمان با پهنای حدود ۱۸ درجه که دایرة البروج (مدار ظاهری خورشید) در میان آن قرار دارد. از آنجایی که همه سیارات، یعنی سیاراتی که با چشم

غیر مسلح دیده می شوند و عبارتند از: عطارد (تیر)، زهره (ناهید)، مریخ (بهرام)، مشتری (هرمز) و زحل (کیوان) همیشه نزدیک دایرة البروج در آسمان قرار دارند. منطقه البروج با توجه به خط دائرة البروج، به دوازده برج تقسیم می شود که عبارتند از ۱۲ صورت فلکی که در این منطقه قرار دارند و خورشید هر ماه تقریباً یک بار از میان هر برج می گذرد. نام برج ها ی منطقه البروج که توسط دانشمند ایرانی به نام عبدالرحمان صوفی در سال ۹۶۴ میلادی در اصفهان تعیین و ترسیم شده، عبارتند از: برج حمل (قوج، بره)، برج ثور (گاو تر) و جوزاء (توامان دو پیکر)، برج سرطان (خرچنگ)، برج اسد (شیر)، برج سنبله

(خوشه، دوشیزه)، برج میزان (ترازو)، برج عقرب (کژدم)، برج قوس (کمانگیر)، برج جدی (بزغاله نر یا بزماهی)، برج دلو (آب ریز)، برج حوت یا ماهی

جوزاء. نام برجی است از بروج آسمان. جوزا بمعنی گوسپند سیاه است که میان او سید باشد و چنین گوسپند در میان گله ِ گوسپندان سیاه مطلق بغایت نمودار است. برج مذکور نیز به نسبت دیگر بروج

کواکب روشنی دارد. دوپیکر، و توأمان نیز گویند

۹۲ بخشش، دهش، فراخ دستی

۹۴ زشتی و بدی و قباح

اگر گوش یا روی بخارد گوید بر مرض مهتر (-) گردی و اگر دست بر پهلوی نهد گوید با خداوندان ضیاع و درختان دوستی کن و اگر دست دهان کرد گوید ترا آب تنگی بود (-) و اگر دست بر رخساره نهد گوید از اهل و بیت خود کسی خواهی دید نزدیک و اگر دست بر ذکر نهد گوید معروف و مشهور گردی و پسری آیدت که عالم و توانگر گردد اگر امید فرزندش باشد و باقی اعضا برین قیاس. تعبیر بالعاده محمد ابن سیرین گوید اندر بنی اسرائیل زنی بود و هر سال به خواب دیدی که خری با وی جمع آمدی اگر دیدی که خر همه آلت خود فرو کردی آن گفתי امسال آب بسیار خواهد بود و جوی ها پر شود و گردید که نیمه در کردی گفתי امسال آب میان خواهد بود اگر جماع نکردی و بر در مالیدی گفתי امسال آب تنک خواهد بود و چنان بودی. تعبیر بالتجربه معبر باید که او را بتجربه افتاده باشد هم چنین است طیب تا خواب را تجربه تعبیر کند و گویند که مهدی به خواب دید که روی سیاه گشت بترسید و از معبر سوال کرد جمله اندر درماندند گفتند ما را استادی هست او را حاضر باید کرد ابراهیم بن عبدالله کرمانی علیه الرحمه آوردند گفت یا امیر تو را دختری آید تعبیران پرسیدن از چه معنی. گفت از قول خدای عزوجل قوله تعالی: وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ۖ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ^{۹۵} فرمود هزار درم بدو دادند مردی به خواب دید که هر دو خصبه او را و ذکر بریدن سوال کرد بعضی گفتند نسلش بریده شود و بعضی گفتند ولایت^{۹۶} و عز^{۹۷} و جاه از او برود و بعضی گفتند نامش از میان مردم گم شود و بعضی گفتند از عیال و فرزندان جدا افتد بعضی گفتند زن خود را طلاق دهد و مال او تلف شود بعضی گفتند خصی کندش. پس روزگاری نیامد که به خانه رفت و با زن جنگ کرد و او را طلاق داد و مال از او بشد پس سفر رفت و فرزندان را با خود برد و در کشتی نشست بادی در درآمد و کشتی را بشکست و مال و فرزندان او غرق شدند تا او بماند با اندک مردم پس به کنار آب رفت که وضو کند ماهی گرسنه بیامد و ذکر و خصبه او را بکند و بر بود و بعد از ساعتی او بمرد و همچنان بود و شد که تعبیر کردند. تعبیر بالمثل تعبیر بالمثل آن بود که مثلاً هر چه به خواب بیند همچنان شود که ابراهیم علیه السلام بخواب دید که اسمعیل را قربانی کند قوله تعالی: قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَبْنَاكَ تَجْرَى الْمَجْنُونُ ۚ او را ندا دادیم که ای ابراهیم حقاً که رؤیایت را تحقق بخشیدی همانا ما نیکوکاران را این گونه پاداش می‌دهیم سوره صافات

۹۵ و هرگاه یکی از آن مشرکان به دختر داشتن بشارت داده شود، صورتش از غصه سیاه می‌شود، در حالی که خشم خود را فرو می‌برد. آیه ۵۸ سوره نحل

۹۶ امارت، حکومت، رهبریت

۹۷ یعنی باجلال و وسر بلند یاد

۹۸ وَ نَادِيَاهُ أُنْ يَا إِبْرَاهِيمَ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَبْنَاكَ تَجْرَى الْمَجْنُونُ ۚ او را ندا دادیم که ای ابراهیم حقاً که رؤیایت را تحقق بخشیدی همانا ما نیکوکاران را این گونه پاداش می‌دهیم سوره صافات

خداوندان خواب را خیر و برکت بود و پیغمبر علیه السلام فرمود روز شنبه بر امت من ببرکت باد قال علیه السلام بارک لامتی فی بکورها^{۱۹۹} و اجعل فی سبتها و خمیس ها و روز یکشنبه روز بناست که آسمان ها را روز یکشنبه حق تعالی آفرید و روز دوشنبه مولود پیغمبر است صلی الله علیه وسلم هر حاجتی که از خدای عز و جل بصدق بخواهند بیابند و روز سه شنبه و ده قین ز^{۲۰۱} نیک است و روز چهارشنبه یوم سعد و مستقر و بر دشمنان یوم نحس مستمر و روز پنجشنبه نیکوست سوال کردن خواب را و شادی و خیر و برکت بود و روز جمعه عید مومنان است و خداوند خواب را شادی رسد و روز عید از همه روزها مهم تر بود تا آخر ایام التشریق^{۲۰۱}: تعبیر بالساعات معبر باید که ساعات و ارتفاع اندر شب و روز بداند تا معلوم شود که خواب اول شب به اول روز تعبیر باید کرد و در وقت آفتاب برآمدن و فرو شدن و در وقت زوال^{۲۰۲} و فریضه گذاردن^{۲۰۳} هرگز تعبیر نکند که آن اوقات اضطراب^{۲۰۴} است. تعبیر بالاقوات: باید که معبر در تعبیر خواب صبر کند و از ایزد جل و علا^{۲۰۵} استجارت کند^{۲۰۶} و در وقت اضطراب خواب را تعبیر نکند تا قرار^{۲۰۷} گیرد و بعد از آن تعبیر کند. تعبیر بالشهود: بدانکه خواب در ماه محرم درست بود و زود اثر آن برسد و در ماه صفر شوریدگی است و غم و محنت و مشقت. تعبیر خواب نکند. در ماه ربع الاول خواب راست افتد و خداوند خواب را زود شادی رسد و در ماه ربیع الاخر خیر و برکت رسد و بدید آید و در ماه جمادی الاول خواب شوریده

۱۹۹ از صخر بن وداعه غامدی رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَأُمِّي فِي بُكُورِهَا»: «یا الله، صبحگاهان را برای امتم خجسته و پربرکت بگردان. رسول

الله صلی الله علیه وسلم دعا می کند الله متعال در صبح و ابتدای روز برای امتش برکت نهد؛ تا این وقت گنجایش کارهایی که انجام می دهند، داشته باشد و کاری که می کند با رشد و افزونی همراه باشد

۲۰۰ دهقان که معرب دهگان است. زارع

۲۰۱ ایام تشریق: روزهای یازدهم تا سیزدهم ذی حجه، که دارای آداب و اعمالی خاص در مناسک حج می باشد. ایام تشریق از دو کلمه ایام به معنای روزها و تشریق به معنای زیبا ساختن و نورانی کردن صورت، گرفته شده است و در اصطلاح فقهی به روزهای یازدهم تا سیزدهم ذی حجه گفته می شود. هر یک از روزهای تشریق نامهای ویژه ای دارد؛ مانند یوم النحر، یوم الاضحی، یوم القرب، یوم الرؤس، یوم النفر الاول، یوم النفر الثاني، یوم المنذر، یوم التحصیب و یوم الحصبه؛ شب سیزدهم نیز لیلة التحصیب، لیلة الحصبه، لیلة الحصبیب خوانده شده است.

۲۰۲ نیست شدن. متمایل شدن آفتاب از وسط آسمان به سوی مغرب

۲۰۳ دا کردن و بجا آوردن نماز

۲۰۴ لرزیدن، بی تابی

۲۰۵ بزرگ و بلند مرتبه

۲۰۶ به او پناه برد و از او یاری خواستن. أفضل اسم إلهی نستجیر به إلی الله تعالی هو اسم "العزیز": "لأنَّ العزیز یعنی الغالب الذی لا یُفْهَر، والقوی الذی یمنع الأمان الكامل لمن التجأ إلیه واستجار به- صحیفه سجادیه

۲۰۷ آرامش و سکون

و مخالف بود و در ماه جمادی الاخر همچنین بود و در ماه رجب خیر و برکت بود و جمعیت^{۲۰۸} بسیار پدید آید و در ماه شعبان هم نیکویی و سعادت دست فراهم دهد و در ماه رمضان خواب نزدیک وحی بود و همه مراد دنیوی و دینی حاصل گردد زیرا که در این ماه دیوان در بند می باشند و درهای بهشت گشاده باشد و درهای دوزخ بسته شود و باریدن رحمت بود از آسمان در هر ساعت اما ماه شوال آشفته بود و در ماه ذیقعه امید خیر و برکت بود و در ماه ذیحجه خیر و برکت و حاصل شدن مراد است و ظفر یافتن بر دشمن. تعبیر بالسنن و الایام: محمد بن سیرین گوید که خواب در اول سال بهتر بود که آخر سال اول تابستان بهتر بود در آخر تابستان زیرا که نعمت ها فرا رسیده بود و در سال فراخی خواب درست در آید که در سال قحط و تنگی و در شهر ایمنی بهتر که در شهر ناایمنی. تعبیر بالصدق: پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمود هر که راست تر گوی باشد خواب او را درست تر و نیز گفته اند که ورقه بن نوفل^{۲۰۹} را به خواب دیدند با جمه های سفید^{۲۱۰} حضرت رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود که اگر ورقه از اهل دوزخ بودی لباس او چرا سفید شدی. تعبیر بالكذب: سائل باید که تقریر خواب چنان کند که دیده بود و دروغ نگوید تا معتبر تعبیر آن بواجب (-) بتواند گفت زیرا که دو کس از یوسف علیه السلام سوال کردن در زندان یکی را گفت به ولایت رسی و آن دیگر را گفت تو را بردار کند گفت من این خواب دروغ گفتم یوسف علیه السلام گفت قضی الامر الذی فیه تستفتیان^{۲۱۱} قضا بر تو رفت و همچنین می خواهد بود. این سخن را از برای تجارب ارباب عقول یاد کرده شده.

فصل در دانستن: فصل سال و تمیز راست از دروغ در اول کتاب یاد کرده شده. که اصل خواب از چهار چیز بیرون نبود یا از غلبه خون یا از غلبه صفرا یا از سودا یا از بلغم و این خواب ها از شورش طبع بود آن را اصلی نیست و آن خواب که از همت بود چنان باشد که چون کسی حرف در دل دارد و همه روز آن می اندیشد آنکه به شب همان را بخواب بیند آن اصلی نبود. یا تشنه بود آب خواب

۲۰۸ گرد هم آمدن

۲۰۹ ورقه بن نوفل پسر عموی خدیجه، همسر محمد پیامبر اسلام بود که بر کتابهای مقدس تورات و انجیل احاطه داشت. وی مسیحی بود، و روایت شده است که او انجیل را به عربی یا آرامی برگردانده است. هر چند منابع دیگری ترجمه انجیل و تورات را مربوط به زمان هارون الرشید می دانند

۲۱۰ جامه های سفید

۲۱۱ یا صَاحِبِ السِّجْنِ أَمَا أَذْكَمَا فَيَسْفَى رَبِّهِ خُمْرًا ۖ وَأَمَّا الْآخِرُ فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ ۚ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ. ای دو رفیق زندان من، اما یکی از شما ساقی شراب شاه خواهد شد و اما آن دیگری به دار آویخته شود و مرغان مغز سر او را بخورند. در قضای الهی راجع به امری که سؤال کردید چنین حکم شده است. آیه ۴۱ سوره یوسف

ببیند یا گرسنه بود نان و خوردنی بیند هم اصلی ندارد. و دیگر هر کس را که دل مشغول نبود و طبع او پاک بود چون بخسبد چنان خسبد که در اول کتاب گفته شد.

هر خوابی که بیند درست و راست بیند و اول سال بهتر که آخر سال و اول بهار بهتر که آخر و اول فصل بهتر که آخر فصل. اما اگر آخر شب بیند زودتر نتیجه دهد و اگر به روز بیند که بگاه بهتر که آخر روز که زودتر نتیجه دهد و هر که راست گوی تر خواب او درس تر و راست تر.

فصل در دانستن : اصناف مردم که خواب هر کس بچه نوع تعبیر باید کردن بدان که خواب مسلمان بهتر از خواب کافر و خواب عالم بهتر از خواب جاهل و خواب مردم بهتر از خواب زن و خواب قاضی و مزکی^{۲۱۲} و معدل بهتر از خواب آزاد و بهتر از خواب عامه و خواب مذکر و فقیه بهتر از خواب بازاری و خواب بنده و خواب هشیار بهتر از خواب مست و خواب مستور بهتر از خواب ... اما خواب سلطان و اصحاب او بهتر از خواب رعیت و یکی محمد بن سیرین را گفت به خواب دیدم که بانگ نماز می گفتم گفت خدای عز وجل تو را حج روزی کناد دیگر همین خواب دید پرسید گفت تو را از بدزدی بگیرند گفت یک خواب را دو تعبیر مختلف کردی ابن سیرین گفت تعبیر به حالت مرد توان کرد آن یکی را رنگ صالحان بود تعبیر بحج کردم چنانکه خدای عز وجل فرمود و اذن فی الناس بالحج^{۲۱۳} و تو شبیه مفسدانی تعبیر دزدی کردم قوله عز وجل فاذن مؤذن ايتها العيرانکم لسارقون^{۲۱۴} پس شاگردان نگاه داشتند چنان بود که او تعبیر کرده باب سیوم: در دیدن خدای عز وجل و فرشتگان و پیغمبران و بهشت و دوزخ و عرش و کرسی و صراط و میزان آن که الله سبحانه و تعالی را بخواب بیند دانیال علیه السلام گوید مومنان را عز بود و مسلمانان را قوه خلقانرا بخشایش برعیت و ملک را نظر بر الطاف و غنی را پرهیز و قاضیان را اصناف و زاهدان اخلاص و عاصیان را توبه و بندگان را آزادی و بازرگانان را راستی و امانت و سود بسیار و غمگینان را فرح و محبوسان را خلاص و کافران را اسلام و غریبان را بخوان و مان رسیدن و ابن سیرین گوید هر که خدای عز وجل را بخواب بیند بی گفت و تشبیه در دو جهان ایمن بود و نیک بخت بود و کاری کند که بهشت او را واجب کند. و از عذاب دوزخ ایمن گردد. و اگر کافر بود مومن شود و اگر فاسق بیند توبه کند و اگر

^{۲۱۲} پاک، پاکیزه

^{۲۱۳} وَأَذْنُ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَا تَوَكُّرَ رَجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ و در میان مردم به (اداء مناسک) حج اعلام کن تا خلق پیاده و سواره بر شتران لاغر اندام تیزرو از هر راه دور به سوی

تو جمع آیند. آیه ۲۷ سوره حج

^{۲۱۴} قَلَمًا جَهْزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَمَلُ السَّيَاقَةِ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذْنُ مُؤَذِّنٍ أَتَيْهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ چون بار آن قافله را مهیا ساخت جام را در رحل برادر نهاد و آن گاه از غلامان منادی ندا کرد که ای اهل

قافله، شما بی شک دزدید. آیه ۷۰ سوره یوسف

ظالم بیند عادل گردد ولایت او زیاد گردد و مال حلال یابد و اگر قاضی بیند عادل شود و هرگز ... نکند و اگر رئیس بیند مال و ضیاع بسیار یابد و اگر بازرگان بیند سود بسیار کند و اگر مهتر بیند مهتریش زیاده شود و اگر محبوس بیند خلاص گردد اگر بیمار بیند شفا یابد و اگر بنده بیند آزاد شود و در آن شهر که بیند داد و عدل آشکار گردد و جور و فساد از میان مردم خیزد و اگر بیند که خدای عز و جل خشم گرفته است نعوذ بالله این را سه وجه است اول آن است که قاضی شهر بدل^{۲۱۵} داوری کند دویم امیران شهر ستمکار بود و بر رعیت ظلم کند سیوم عالمان آن شهر مذهب بد دارند و به دان فخر کنند و اگر دزدی بیند توبه کند و از بیم کشتن برهد و عزت تعالی از او خشنود گردد و اندران شهر و محله که این خواب ببیند فتنه و قحطی خیزد و مردم آنجا را زود توبه باید کرد. و اگر کسی فرشتگان به خواب بیند آن را ده وجه بود فرشتگان امینان خداوند و اندر دو جهان هر که فرشته بخواب بیند رحمت بود و نعمت و عدل و انصاف و راحت و فرح و ارزانی نرخها و مال حلال و فرزند بخت و اگر کسی حملته العرش^{۲۱۶} بخواب بیند مال و عز و شرف یابد و آمرزش و اگر کسی جبرئیل علیه سلام به خواب بیند به مراد برسد و کارش بالا گیرد و قوی شود و علم آموزد و هر که میکائیل علیه سلام بخواب بیند اگر درویش بود توانگر گردد و در آن سال باران بسیار آید و فراخی نعمت بود و اگر اسرافیل علیه سلام به خواب ببیند عمرش دراز بود و اگر چنان بیند که صورهمی دمید عدل گسترده ... شود در آن شهر و پرهیزکارانرا قوت بود و فاسقان را بد بود و اگر عزرائیل علیه سلام به خواب بیند خوش روی مرگش با شادت^{۲۱۷} بود و بر توبه و آسانی گذرد و اگر او را ترش روی بیند و خشم آلود بی توبه بمیرد و با دشواری و اگر چنان دید که او را جان بستدی یا جان همی کند توبه باید کرد که اجلش نزدیک است. و اگر بیند که جانی او را بستد زندگانی دراز یابد و اگر بیند که فرشتگان برو سلام کردن در دو جهان ایمن گردد و بهشت یابد غرض فرشتگان بخواب دیدن نعمت و راحت بود و اگر بیند که از آسمان فرود آمدند کافران را هزیمت بود و مسلمانان نصرت و غنیمت و اگر رضوان^{۲۱۸} به خواب بیند در آن سال از همه آفات ایمن گردد بشارت و رحمت یابد و اگر پیغمبران علیه السلام به خواب بیند در آن سال خیر و برکت و رحمت یابد و اگر حضرت رسالت نبینا محمد مصطفی صلی الله علیه و سلم بخواب ببیند در دو جهان عزیز گردد و کاری کند که بهشت

۲۱۵ هر چیزی که به جای دیگری واقع شود، عوض

۲۱۶ اَللّٰهُمَّ وَ حَمَلَةُ عَرْشِكَ الْاَبْنَاءُ لَا يَفْتُرُونَ مِنْ تَسْبِيْحِكَ، وَ لَا يَسْأَمُونَ مِنْ تَقْدِيْسِكَ، وَ لَا يَسْتَحْسِرُونَ مِنْ عِبَادَتِكَ، وَ لَا يُوْثِرُونَ التَّقْصِيْرَ عَلٰى الْجِدِّ فِيْ اَمْرِكَ... بارالها و حاملان عرش که از تسبیح تو

بست نمی‌شوند و از تقدیست ملول نمی‌گردند و از عبادت تو نمی‌مانند و در اجرای فرمانت کوتاهی بر کوشش را انتخاب نمی‌نمایند...دعای سوم صحیفه سجاده

۲۱۷ شادی

۲۱۸ بهشت

او را واجب شود و لیکن به چیزی مبتلا گردد که به سبب آن مزدی عظیم از خدای تعالی بیابد و اندر آن محله و سرای و شهر که آن حضرت را صلی الله علیه وسلم به خواب ببیند اگر آن با صلاح باشند و پارسا و آنچه خدای تعالی فرمود است بجای می آورند و اندر شریعت بدانند و به بشارت آمد است و در آنجا عز و شرف و شادی پدید آید و عدل و و غمگین از غم برهد و شادان شود و اگر این کس محبوس بود خلاص خلاص یابد و اگر درویش بود توانگر گردد و اگر مرادی دارد بدان برسد و اگر در غربت افتاد باشد بخان و مان خود باز رسد و اگر وام دارد ادا گردد و اگر کافری بیند مسلمان شود و اگر فاسق بیند توبه کند و اگر سلطان بیند ولایت او زیاده گردد و اگر بنده بیند آزاد شود و اگر کهتر بیند مهتر گردد و اگر مردم آن شهر و محله که آن حضرت را به خواب دیدند بصلاحیت نباشند بدان آمده که ایشان را از آن ناشایسته باز دارد و اگر نکنند و باز نگردند ایشان را ملالی رسد و اگر حضرت پیغمبر صلی الله علیه و سلم خوش و تازه روی بیند و به بشارت آمده است و اگر نعوذ بالله آنحضرت را ترش رویی بیند باید فسادی رفته است زود توبه باید کرد و اگر توبه نکند مکروهی ... باید رسید آدم را علیه السلام اگر به خواب ببیند دانیال گوید که آنکس مهتری یابد و اگر هابیل را بخواب ببیند آن کس با ورع گردد و بنزد مردم مقبول بود ولیکن ستم رسیده شود و اگر شیث را به خواب ببیند خدای تعالی او را علم و حکمت دهد و فرزند بسیار و عمر دراز و برخوردار گردد و اگر نوح علیه السلام را به خواب ببیند عمرش دراز شود اما با رنج و سختی بود ولیکن بر دشمنان ظفر یابد و از رنج برهد و اگر ادریس علیه السلام را بخواب ببیند رفعت و بلندی یابد از ورع اگر ابراهیم علیه السلام را به خواب ببیند حج و عمره کند و اگر اسمعیل علیه السلام را بخواب ببیند قضای حاجت و ریاست یابد و مسجدی بنا کند و اگر اسحق علیه السلام را بخواب ببیند او را بیمی رسد اما زود خلاص یابد اگر هود علیه السلام را به خواب ببیند قومی از سفها بر او تسلط کردن و بعد از آن او بر ایشان ظفر یابد و دشمن را هلاک گرداند اگر صالح علیه السلام را به خواب ببیند اندر فتنه افتد و عاقبت ظفر یابد و از آن برهد اگر یعقوب علیه السلام را به خواب ببیند خدای تعالی او را فرزندان بسیار دهد ولیکن از برای یکفرزند غم خورد و باخر شادان گردد اگر یوسف علیه السلام را به خواب ببیند بر وی تهمتی گویند و از آن سبب در غمی افتد و آخر از آن برهد و دولت و کامرانی بسیار یابد زکریا علیه السلام را اگر به خواب ببیند او را به پیری پسری پارسا آید و شهید گردد.

اگر یحیی را علیه السلام به خواب ببیند پرهیزکار شود و بی نظیر گردد و اگر شعیب علیه السلام را بخواب ببیند او را معاملتی رسد و زیان کند اگر یونس علیه السلام را در خواب ببیند او در کار خود شتاب کند در حبس و تنگی آخر نجات یابد از بسیاری دعا و زاری کردن ایوب علیه السلام هر که

به خواب ببیند به دردی مبتلا گردد و مالش برود و فرزندان او بمیرند پس خدای تعالی اضعاف^{۲۱۹} آن بدو رساند اگر داوود علیه السلام را به خواب ببیند قوه و دولت و مهتری یابد و زاهد شود سلیمان علیه السلام را اگر کسی به خواب ببیند مملکت و دولت و بزرگی یابد موسی علیه السلام را اگر بخواب ببیند بر اعدا غالب آید و ایمن گردد عیسی علیه السلام اگر به خواب ببیند خدای تعالی او را فرزندی مبارک می دهد که علم آموزد و مردم از او نفع بینند اگر عرش را به خواب ببیند آن را پنج وجه بود سلطنت و ریاست و رفعت و امنیت و عزت اگر ببیند که بر عرش بود اگر سزای مهتری بود مهتری و ریاست یابد و و بر دشمن ظفر یابد اگر سزای مهتری نبود مراد خود را بیابد و بی غم شود و مالش بسیار گردد اگر کرسی^{۲۲۰} بخواب ببیند دوازده وجه هست عدل و انصاف و علم و عز و شرف و مرتبه و ولایت و نعمت و جاه و امر و نهی و پادشاهی اگر ببیند که بر کرسی نشسته کارش بالا گیرد و عزیز دو جهان شود و بمراد خود برسد و اگر ببیند که از کرسی فرود آمد یا افتاد منصبی دارد عزل گردد اگر از بالای کرسی بلندتر شد پادشاهی یابد و بزرگ گردد اگر ببیند که در آسمان گشاده و او مینگریست^{۲۲۱} روزی بر وی فراخ گردد و حکیم شود و نعمت یابد و بلند گردد اگر بهشت بخواب ببیند در بهشت شد به همه مراد برسد و ایمن گردد و نعمت بروی فرخ شود اگر ببیند که از میوه و طعام بهشت بخورد میراث حلال یابد و عالم شود اگر حوران و و غلمان^{۲۲۲} گرداگرد وی طواف می کنند پادشاه گردد و اگر بکوشکی^{۲۲۳} بهشت در رفت و بزرگی یابد اگر در باغات بهشت میگردید کارش بالا گیرد و نعمت یابد و اگر شرابا طهورا^{۲۲۴} خورد دانا و عالم گردد و روزی حلال یابد اگر از بهشت بیرون کردند دولت او زایل گردد اگر دوزخ به خواب ببیند خدای تعالی از وی عاجز گردد بهیچ وجه دوزخ بخواب دیدن نیکو نیست توبه باید کرد از سلطان جائز^{۲۲۵} ظلم و جور رسد اگر دید در دوزخ بر وی گشادند در بیمی و بلا افتد اگر طعام دوزخ چیزی بخورد مال حرام خورد اگر ببیند که از

۲۱۹ یعنی دوچندان و زیادت

۲۲۰ سریر، تخت

۲۲۱ نگاه کردن

۲۲۲ غلامها

۲۲۳ بنای مرتفع و عالی

۲۲۴ نوشیدنی پاک و طاهر، بر گرفته از آیه: وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۖ وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا و او خدایی است که بادهای را برای بشارت پیشاپیش باران رحمت خود فرستاد، و

از آسمان آبی طاهر و مطهر نازل کردیم. آیه ۴۸ سوره فرقان

۲۲۵ ستمگر، مستبد.

دوزخ بیرون آمد از غم برهد و ایمن گردد سلاسل^{۲۲۶} و اغلال^{۲۲۷} و زنجیر بخواب بیند عقوبت بود صراط بخواب دیدن کاری صعب بود ناراست^{۲۲۸} اگر بیند که بر صراط ایستاده بودی این کس بر راه راست است و کار مردم بر دست او راست گردد اگر بیند که بر صراط بگذشت از همه بلاها ایمن گردد اگر بیند که از صراط بدوزخ افتاد اندر دام غم و عیال و سلطان جائز افتد و به بلا و معصیت گرفتار گردد میزان به خواب دیدن قاضی شهر بود و عالم و متوسطه و راستی کردن اگر ترازو راست بیند قاضی آن شهر راستی کند سلطان آن ناحیه عادل باشد. شمار گاه اگر بیند که با وی شمار خواستند اندر غم و محنت و بلا افتد. اگر بیند که از شمار فارغ شد از همه غمها برهد و ایمن گردد. قیامت و احوال آن به خواب دیدن نیکو بود خداوند خواب را کارش بالا گیرد و مراد یابد و اگر عزب بود زن کند و پارسا و با جمال و با کمال بود.

باب چهارم در دیدن آسمان و آفتاب و ماهتاب و ستارگان و میخ^{۲۲۹} و رعد و برق و باد و باران و برف و یخ و ژاله^{۲۳۰} آسمان بخواب دیدن. اگر به آسمان رفت رفعت و بزرگی یابد و روزی فراخ گردد اگر باز نیامد دلیل مرگ بود اگر از آسمان به زیر آمد از جمله محبان گردد و پایه بلند یابد لوح المحفوظ^{۲۳۱} هر کس بیند بغایت دانا و عاقل بود قرآن و علمها بیاموزد آفتاب در خواب بیند نه وجه می باشد سلطان و امام و رئیس و عالم و معدل و کار روشن و پدر و زن و شوی اگر به خواب دید که آفتاب را سجود کرد اگر سزاوار مملکت بود مملکت بزرگ یابد و عز و دولت و امید فرزندش بود فرزندش خوب آید و کار آن فرزند بالا گیرد اگر چنان بود که آفتاب را در آغوش گرفت یا در کنار او یا در سرای او افتاد هم چنین بود و صاحب عزت و دولت گردد اگر دید که روشنایی همی تافت و گرمای او کس را زیان نداشت پادشاه آن ولایت داد و عدل بگسترد و مردم راحت بینند. اگر بیند که آفتاب را کسوف افتاد و یا تمام سیاه شد یا پاره پاره شد سلطان آن شهر و ناحیه که آنجا دیده باشند

۲۲۶ زنجیر

۲۲۷ زنجیر که بر دست یا بر گردن زنند

۲۲۸ راست ؟

۲۲۹ ابر و سحاب

۲۳۰ تگرگ را گویند

۲۳۱ این کتاب جایگاه علم کلی خداوند است که شامل علم به تمامی موجودات از کوچک و بزرگ می‌شود و اعم از پدیده‌هایی است که فعلیت یافته و یا هنوز به صورت قوه است و وجود عینی و خارجی

پیدا نکرده است. و به طوری که از نامش پیداست آنچه در آن نوشته شده قابل تغییر و تبدیل است. ولا رطب و لا یابس الا فی کتاب مبین.

و نه خشکی و نه تری است مگر این که در کتاب مبین قرار دارد. (انعام/۵۹).

زفتی و تباهی^{۳۳۲} رسد اگر آفتاب همی تافت و از گرما مردم را رنج میرسید سلطان آن ...؟ را جور کننده است. ماه را به خواب دید بر شازده وجه است وزیر و خلیفه و دوست و ندیم و ملک و مردی شریف و غلام و کنیزک و کار باطل و عالم و مفسد و سلطان جابر و پدر و مادر و زن و شوهر و دختر. اگر کسی به خواب که ماه را سجده کرد یا در کنار یا در سرای او افتاد اگر مهتر بود مهتری او و ولایت او زیاده شود و مال بسیار یابد اگر مهتر نباشد اندر کاری که بود نزدیک شود کارش بالا گیرد و اگر غایبی دارد بسلامت بدو رسد و اگر امید فرزند دارد پسری آیدش نیکبخت و نیکو روی صاحب عقل و نیز گویند برادر بود اگر دید ماهتاب همی تافت مردم آن ناحیه را داد و عدل بود و راحت از جهت سلطان و وزیر و اگر منخسف^{۳۳۴} بود بد بود و اگر بیند که ماهتاب و آفتاب بافتابی دیگریا ماه یا ماهی دیگر با ماه و آفتاب بهم باشند منازعت^{۳۳۵} افتد بدان جانب که بینند. ستارگان بخواب دیدن از چند نوع تعبیر کنند و دوست و قبیله و برادر و فرزند و قرابت و شاگردان و فقها و خلیفه و نوکر اگر بینند که ستاره در کنار او افتاد یا در سرای وی افتاد این کس را عزت و دولت یا پسری خوب آیدش زحل عذاب سلطان بود و خادم سلطان بقول دانیال علیه سلام^{۳۳۶} به قول ابن سیرین خازن^{۳۳۷} ملک یا قاضی شهر یا وزیر یا دهقان گردد مشتری وزیر بود و قاضی و خازن ملک ندیم بزرگ شود. مریخ سپه سالار یا صاحب یا سرهنگ بزرگ بود زهره زنی بود از جهت ملک یا مطربی بامال بسیار. عطارد دبیر^{۳۳۸} و صاحب^{۳۳۹} و برید^{۳۴۰} و وزیر اندر ملک. بروج هر کس بخواب که

۳۳۲ مقابل رادی و جوانمردی. حرص. طمع

۳۳۳ نابودی. فساد

۳۳۴ پوشیده شونده، پنهان گردیده. ماه گرفته

۳۳۵ جنگ

۳۳۶ دانیال به زبان عبری به معنای «خدا حاکم من است» و دانیال نبی(ع) دانیال از پیامبران بنی اسرائیل است. که در تورات کتابی با دوازده باب به وی اختصاص دارد. بعضی مورخان عقیده دارند پس از آن که دانیال نبی(ع) به اسارت "بخت النصر" درآمد، به همراه هزاران اسیر به بابل برده شد و در آنجا ماند تا این که پس از تصرف بابل به دست کوروش، دانیال نبی به همراه عده‌ای از اقوام یهود به شوش آمد و در آنجا وفات یافت. نام این پیامبر در قرآن ذکر نشده، اما روایات اسلامی و منابع تاریخی مسلمان به‌ویژه در ماجرای معروف اسارت بنی اسرائیل، به او اشاره کرده‌اند. دانیال نبی به علم تعبیر خواب و قضاوت‌های ممتاز شهرت داشته است.

۳۳۷ خزانه دار

۳۳۸ قلم زن. باسواد. آنکه خط دارد

۳۳۹ خواجه، وزیر

۳۴۰ پیک، چاپار. آنکه او را بشتاب جایی فرستند

بآسمان شد و بروج را بدید^{۲۴۱} و شناخت این کسب پایه بلند یابد و علم و نجوم آموزد و اگر بر زمین بیند مرتبه بزرگ یابد اگر حمل بیند غنیمت یابد اگر ثور بیند کاری بزرگ کند جوا^{۲۴۲} علامت دار بود میزان دبیر بود عقرب سلطان سلطان بزرگ بود سنبله صاحب مال بود سرطان حکم بود اسد دشمن بود قوس سپه سالار بود جدی وزیر بود دلو مخنث^{۲۴۳} و حوت خزینه دار بود و میخ^{۲۴۴} دین و حکومت بود و ریاست و رحمت میخ سفید ایمن بود و میخ سیاه بیم و فرع^{۲۴۵} بود و اگر دید که از ابر پاره بشکست و بدست گرفت یا بخورد و علم و عقل آموزد رعد بخواب دیدن عذاب و بلا و قحط و فتنه بود که در آن شهر بدید آید برف بخواب دیدن اگر با رعد بود بیم و فرع بود از جهت سلطان و اگر با باد بود بدتر و صعب تر بود باران به خوابیدن بر دوازده وجه است رحمت و برکت و فریاد و درد بلا و قحط و کشتن و بیماری و ایمان و کفر و دروغ و لشگر اگر بخواب دید که باران اندر شهر به وقت خود باشد نعمت فراخ یابد و گردرو رحمت زیاد شود عیش آن مردم خوش گردد اگر دید که در آنجا می بارید در جای دیگر نمی بارید لشکر در آنجا فرود آید و ستم کنند اگر با باد و شعله و تاریکی بود فتنه و جور بود از طرف سلطان. باد به خواب دیدن بر نه وجه است بشارت ولایت حال مرگ عذاب راحت کشتن بیماری شفا بود اگر باد خوش جست اندر سرای و خانه او یا بر روی او راحت و آسانی افتد و نعمت و روزی بر وی فراخ گردد و اگر دیدید که باد با گرد و غبار بودی سختی اندران موضع عذاب و بلا و آفت و بیماری صعب افتد یا لشکری ستمکار آنجا آید و اگر بیند که درختان میکند اندر آن موضع کشتن افتد و بزرگان کم شوند. نسیم در در خواب دیدن

^{۲۴۱} منطقه البروج یا البروج و گرد آسمان. کمر بندی است در آسمان با پهنای حدود ۱۸ درجه که دایره البروج (مدار ظاهری خورشید) در میان آن قرار دارد. از آنجایی که همه سیارات، یعنی سیاراتی که با چشم غیر مسلح دیده می شوند و عبارتند از: عطارد (تیر)، زهره (ناهید)، مریخ (بهرام)، مشتری (هرمز) و زحل (کیوان) همیشه نزدیک دایره البروج در آسمان قرار دارند. منطقه البروج با توجه به خط دائرة البروج، به دوازده برج تقسیم می شود که عبارتند از ۱۲ صورت فلکی که در این منطقه قرار دارند و خورشید هر ماه تقریباً یک بار از میان هر برج می گذرد. نام برج ها ی منطقه البروج که توسط دانشمند ایرانی به نام عبدالرحمان صوفی در سال ۹۶۴ میلادی در اصفهان تعیین و ترسیم شده، عبارتند از: برج حمل (قوچ، بره)، برج ثور (گاو نر) و جوا (توامان دو پیکر)، برج سرطان (خرچنگ)، برج اسد (شیر)، برج سنبله (خوشه، دوشیزه)، برج میزان (ترازو)، برج عقرب (کژدم)، برج قوس (کمانگیر)، برج جدی (بزغاله نر یا بزماهی)، برج دلو (آب ریز)، برج حوت یا ماهی

^{۲۴۲} جوا. نام برجی است از بروج آسمان. جوا به معنی گوسپند سیاه است که میان او سپید باشد و چنین گوسپند در میان گله ّ گوسپندان سیاه مطلق بغایت نمودار است. برج مذکور نیز به نسبت دیگر

بروج کواکب روشنی دارد. دوپیکر، و تواًمان نیز گویند

^{۲۴۳} نست و ناتوان و آنکه مردی نداشته باشد. از رجولیت دور شده

^{۲۴۴} ابر و سحاب

^{۲۴۵} ترسیدن

راحت بود و بیماری و شفا بود. صبا^{۲۴۶} در خواب دیدن قوت و نصرت و دولت بود و دبوز زلان^{۲۴۷} باشد بخواب دیدن هلاک شدن بود بی شک شمال^{۲۴۸} راحت و شفا و برکت بود جنوب یافتن مال بود ژاله شب‌نم نم را گویند راحت و نعمت و رحمت و فرج از غم و مال حلال. جواله^{۲۴۹} باد شب را گویند بخواب بوقت خود بیند لشکر بود و فتنه. برف و یخ بخواب دیدن عیش خوش بود و روزی حلال اما اگر ژاله با برف آمیخته بود بیماری بود و بلا و اگر بیند که برف و یخ با همه جمع شدند مال حلال جمع کند و عیش خوش گذارد و منفعت بیند و اگر بیند که برف همی خورد مال حلال خورد بخوشی و میراث حلال یابد و عمرش دراز گردد و اگر بیند که باران با خاک باد و تاریکی و صاعقه و ژاله^{۲۵۰} بهم آمیخته بود در آن شهر فتنه و بلا و لشکر پدید آید و قحط و مرگ مفاجات^{۲۵۱} و طاعون و وبا.

باب پنجم در دیدن دریاها و چاهها و حوضها و کاریز و چشمه و خندق و کشتی دریا به خواب دیدن سلطان بود بزرگ اگر به خواب دید که از دریا آب خورد مراد خویش بیاید اندر جهان و عز و مرتبت یابد و اگر دید که در سرای مهتری بود و بمهتران نزدیک گردد از وضع ایشان نعمت یابد و اگر بیند که از دریا چیزی یافت چون در و صدف و ماهی و یا در دریا غسل کرد این دلیل نعمت و نیکویی بود از پادشاه و اگر دید که از دریا آب خورد یا غسل کرد و آب شور یا تلخ خورد و بود خدمت مردی بخیل کند.

رود اگر بیند که آب رود خورد و آن آب شور نبود و نیکو بود و روشن بمراد رسد و از مهتری بزرگی منفعت بیند و کارش بالا بگیرد و اگر دید که خویشتن را به آن آب شست از غم برهد و اگر بیمار است شفا یابد و اگر گناه کار است توبه کند و اگر از آن آب برداشت نعمت یابد و اگر به خواب رود خشک بیند حج کند. جوی به خواب دیدن مردی بود مهتر و توانگر با نعمت و منفعت به اندازه خوردی و بزرگی جوی و اگر بیند که از جوی آب خورد و از مهتری بدین صفت منفعت و مال یابد

^{۲۴۶} بادیت که از مابین شرق و شمال وزد و با دبرین همین است. بادی که از پشت آید چون روی قبله آری. ضد باد دیور است

^{۲۴۷} باد زلان در فصول زمستان و بهار می‌وزد. این باد از نوع بادهای خشک است و در نتیجه رطوبت را به طور قابل ملاحظه‌ای کاهش می‌دهد. باد زلان اثرات نامطلوبی روی کشاورزی منطقه کردستان

می‌گذارد و یکی از عوامل محدودکننده و خسارت‌زا در این ناحیه است

^{۲۴۸} باد صبا. بادی که از شمال وزد

^{۲۴۹} بسیار جولان کننده. حرکت مستدیره. حرکت آتش چرخان

^{۲۵۰} تگری

^{۲۵۱} به ناگاه درآمدن. مرگ ناگهانی

اگر طهارت کرد از آن آب از گناه توبه باید کرد. شنا در خواب تدبیر کارها بود اگر روشن بود مال حلال یابد اگر تیره بود مال حرام بود و طلب معیشت کند. غرق شدن گر آب که غرق شد و آب روشن بود اندر نعمت دو جهان غرق شود و آب تیره بود اندر مال حرام و عمل و سلطان جائز افتد. حوض بخواب دیدن مردی توانگر بود با مال یا عالمی بود و اگر از حوض آب خورد و یا برداشت از برگ و یا وین^{۲۵۲} گارش بالا گیرد و نفع بیند بمقدار بزرگی حوض اما ضافی^{۲۵۳} خوردن عیش خوش بود و نعمت حلال و عمل از نائب سلطان با نفع و رنج اندک و اگر دید که در آب شد و بدل قوی بود کارش بالا گیرد و عمل بزرگ یابد اگر دید در آب میترسید بر دشمن ظفر یابد و اگر بیند که در آب غسل کرد از غم برهد و از بیماری شفا یابد اگر بیند که از رود جیحون^{۲۵۴} که ناممکن است بجست اجلش نزدیک رسیده بود. کشتی به خواب دیدن نجات از غم بود اگر بخواب خود را در کشتی دید که بر آب همی رفت بسلامت و بکنار آمد از غم برهد و توانگر گردد و عزت زیادت گردد و اگر از عمل معزول شده باشد باز در علم افتد و اگر درویش بود توانگر گردد و پسری آیدش. چاه بخواب دیدن عالمی و توانگری با مکر بود. کاریز و چشمه بخواب دیدن چون چاه بود اگر بیند که در چاه یا در کاریز یا کنده افتاد بر حذر باید بود تا در مکر نیفتد از جهت مکاران اگر دید که از چاه آب برکشید و بخورد از رئیسی یا عالمی منفعتی یابد یا علم آموزد و اگر از آن آب خود را شست از غم برهد اگر از آب چشمه یا کاریز برداشت بقدر آن آب نفع بیند.

باب ششم در دیدن روشنایی و شمع و چراغ و قندیل و آتش و شعله و دود و انگشت^{۲۵۵} و تاریکی و داغ مانند آن روشنایی بخواب دیدن هدیه باشد و ظاهر شدن کاری مشکل و پیوستن بسختی و نیکو شدن کارها. تاریکی بخواب دیدن کفر و ضلالت بود و بیراهی اگر بیند که از تاریکی برون آمد از غم بیرون آید و توانگر گردد و کارش گشاده شود. آتش به خواب دیدن بر بیست و هشت وجه بود حرب سلطان عقوبت فساد و فتنه جنگ خصومت ضلالت سخن ناخوش منع زکوت خشم نفاق دین بد معصیت بیم و فزع سوختن طاعون سرسام تباه گشادن کارها ایمن مال حلال روزی منفعت

۲۵۲ انگور سیاه ؟

۲۵۳ چیز بسیار، مُقَصِّل

۲۵۴ در کرانه شرقی خراسان بزرگ که امروزه به خراسان ایران و افغانستان تقسیم شده است، دو رود بزرگ به نام های سیحون و جیحون جریان داشتند و سرزمین های آن سوی آنها را با نام «ماوراءالنهر» می شناختند. امروزه این دو رود به نام های سیر دریا و آمودریا هم نامیده می شوند. رود جیحون یا «آمودریا» که در روزگار گذشته به آن «وکوسوس» می گفتند بزرگ ترین و پرآب ترین رود آسیای مرکزی است. از ارتفاع ۴۰۰۰ متری از یخچال های «پامیر» سرچشمه میگیرد و بیش از ۲۵۰۰ کیلومتر طول دارد و به دریاچه آرال می ریزد. این رود در تاریخ و جغرافیای فرهنگی ایران جریان ساز و تاثیر گذار بوده و در بسیاری از دوره های تاریخی و اساطیری مرز میان ایران و توران بوده است و حوادث بسیاری در شاهنامه در اطراف آن روی داده

۲۵۵ زغال. اخگر کشته

روشنای سلطان جائز مال حرام اگر آتش بی دود بیند و اگر با زبانه بیند و از آن میترسید ایمن گردد و کارها بالا گیرد و اگر بیند که آتش فروختی مال یابد نه بر آرزوی خود و اگر بیند که آتش همی خورد مال یتیمی خورد و اگر که به آتش چیزی می پخت و میخورد سخنان ناخشنود شنود و یا در غم افتد اگر بیند که آتش در جای دیگر افتاده در آنجا مرگ مفاجات و طاعون افتد اگر با آتش دود بود بیم و فزع رسدش از جهت سلطان و اگر بیند که در بازار آتش افتاد اهل بازار بر خرنده^{۲۵۶} دروغ گویند و خیانت کنند و بر آخر از سلطان ایشان را رنج رسد و اگر از دور آتش بیند که آتش در خانه افتاد صاحب خانه مصیبت رسد یا مالی حرام یابد اما آتش سوخته مال حرام بود و فساد و اگر دید که از زمین آتش بر آورد و در جای کرد گنجی یابد. داغ تافته در خواب دیدن ... زکوت بود. شمع و چراغ به خواب دیدن بر چها رده وجه است سلطان قاضی رئیس ولایت مهتری شادی علم توانگری سخن خوش دولت کنیزک زن عروس شوی اگر بیند که در دست او یا در سرای او شمعی یا چراغی بود اگر عزب است زنی کند نیکوروی و اگر امید فرزند دارد پسر آیدش و اگر سزاوار مهتری بود مهتری یابد و سرای بنا کند و اگر غریب است بخان و مان خود برسد و اگر درویش بود توانگر گردد و اگر در شهر یا محله یا سرای شمی^{۲۵۷} یا قندیل یا چراغی افروخته ببیند سلطان آن شهر عادل شود و قاضی منصف شود و علما پارسا شود و شادی و نعمت و فراخی اندر آن شهر و خانه و محله پدید آید و سرور و راحت و ایمنی بود.

باب هفتم در دیدن کوه و بلندی و مال یابد. ریگ به خواب دیدن مال و نعمت و نفع بود اما و با رنج و پایدار بود و اگر بیند که اندریک همی رفت اندر رنج و بلا افتد. خاک و سنگریزه به خواب دیدن مال حلال بود از جهت سلطان یا از جهت مردی سفلیه و گفته اند که اندیشه بود از جهت زنان. دیوار به خواب دیدن مهتری بود به مقدار بزرگی اما دیوار کردن یا عمارت کردن مهتری و کاری نو شدن و آن دیوار را که آبادان بینی یا عمارت بینی که همی کند کار خداوند دیوار را خراب کرد و اگر بیند که دیوار کهنه همی باز کند و نو خواست کرد همچنین باشد اما دیوار خراب کردن و خراب شدن و فرود آمدن خرابی و صاحب خانه باشد و اگر بیند که سرای و خانه او نو بود و آبادان کارش نیکو شود و دولت یابد و نعمت و ولایت رسد اگر دید که دیوار را آهنین گشت یا کرد کارش محکم و بالا گیرد و بزرگی و ریاست یابد اگر بیند که از بامی بیامی بر شد این از کاری به کاری دیگر شود و از

عملی بعملی دیگر و اگر بیند که دیوار خانه کسی را بشکست یا فرود آمد خداوند دیوار را اندر مصیبت افتد .

باب هشتم در دیدن شهرها و شهرستان و قلعه و باره و مسجد و منبر و مناره و راه شهر . راه شهر به خواب دیدن راه راست و ظاهر شدن کار و عیش خوش بود . شهرستان به خواب دیدن شادی بود و کار دین پاک و خیر و برکت و دولت . راه فراخ به خواب دیدن دین و اسلام و قوت و مملکت و آسانی و راحت و ظفر بر مراد بود اگر بیند اندر شاه راه میرفت با رئیس شهر صحبت کرد و آسانی مال یابد و اگر دید که اندر شارستان^{۲۵۸} شدی دینش قوی گردد و بر دشمنان ظفر یابد و اگر بیند که از شارستان بیرون آمد از حرام دست بردارد . قلعه و باره و حصار چون شارستان بود اگر بیند که بر قلعه یا بر حصار یا بر باره بر شد و عمارت کرد به مراد رسد و بر دشمن ظفر یابد و با مهتران شهر صحبت گیرد و از ایشان نیکو بیند اگر بیند که همی خراب کرد یا خراب شد مصیبت به صاحب شهر رسد . مسجد جامع شدی او را خیر و ایمنی و برکت پدید آید و همه مردم شهر را با او صحبت افتد اگر در مسجدی آبادان یا بیند که عمارت مسجد میکرد کار مهتران شهر نیک شود اگر بیند ویران و خراب بیند برضد این بود اگر دید که در مسجد جامع نماز کردی کاری کند که همه مردم شهر پسند کنند و کار او بالا گیرد و بمراد خود رسد اگر نماز کردی خیر و برکت و مال حلال یابد اگر بیند که عمارت مسجد میکرد یا می رفت یا می آراست یا تعهد میکرد و همین تاویل بود و او را در بهشت خانه بنا کنند اگر کسی خود را در مسجد جامع دید پشت بدیوار باز داده این کس پشت به خدای عز و جل باز داده و توکل بر روی کرده است در دو جهان ایمن گردد و روزی و نعمت بر وی فراخ گردد و هر که در خانه خدای تعالی باشد از آفات ایمن گردد . منبر و مناره بخواب دیدن هم رئیس و هم قاضی بود اگر هر که بر منبر یا بر مناره بر شد اگر این کس مهتر است مهتریش زیاده گردد اگر عام است کارش بالا گیرد اگر عالم است بقاضی شود یا امام یا خطیب یا مؤذن چنان مشهور گردد اگر این خواب رئیس یا امیر ولایت بیند ریاست و ولایت او زیاده شود اگر بیند که مناره بشکست یا فرافتاد و کار بزرگان آن ولایت خراب شود و نکبت بایشان رسد و غم خوردن .

باب نهم در دیدن سراها و کوشکها و بستانها و **دروازها** و ناودان و نردبان و آسیا^{۲۵۹} و گرمابه و دکان و سرای و تنور و چاه . سرا خواب دیدن بر هشت و چه بود زن مال ایمن ولایت بود امانت

^{۲۵۸} شهرستان

^{۲۵۹} آسیاب

گشادی کارها و راحت وزن را شوی بود اگر بیند که در سرای بزرگ و فراخ شد اگر سزای مهتری بود مهتر گردد و کارش بالا گیرد و اندر عز و جاه بود روزی بر وی فراخ گردد اگر عزب بود زن کند اگر امید فرزند دارد پسری آیدش اگر غمی دارد بی غم گردد و مال یابد اگر زن بیند شوی بزرگوار کند و کارش بالا گیرد یا کار شوهرش نیکو شود. گرمابه بخواب دیدن بر هشت وجه بود مرد را زن بود زن را شوی و غم و فجور و آدم و دولت و هیبت^{۲۶۰} اگر دید در گرمابه رفت اندر غم و الم افتد مگر غسل کرده بیند به آب خوش دلیل کند که از غم برهد اگر بیند که لختی از موی بشد و لختی بماند از وام او چیزی گذارده شود و چیزی باقی بماند اگر بیند که گرمابه سخت گرم بود و محنت صعبتر بود اگر آب خوش بیند شادی کند اگر بیند که از گرمابه بیرون آمد از غم برهد. بوستان به خواب دیدن بر هشت وجه بود زن و کنیزک و عیش خوش و مال و بزرگی و شادی و قوت و بهشت اگر بیند که بوستان بودی زنی نیکوروی کند یا مال بسیار و روزگار و عیش او خوش گذرد و از غم برهد و روزی بر وی فراخ گردد اگر امید فرزند دارد پسری آیدش اگر بیند که میوه بوستان میخورد مهتر و بزرگ گردد. کوشک بخواب دیدن همچنان به بود که سرای دولت و ریاست و جاه و مرتبه و ایمنی بود اگر بیند که اندر کوشکی شدی و یا در کوشکی بودی اگر سزاوار مهتری بود مهتر گردد و کارش بالا گیرد و حالش نیکو شود و مال یابد. اگر دید که در تنور نان پخت در آن خانه روزی فراخ گردد. چاه به خواب دیدن مکرر و غدر بود و فریب و زن سلیطه که پیشتر گفته اند.

باب دهم در دیدن مشک و عنبر و کافور و صندل و زعفران و گلاب و روغن های خوش و ناخوش بدان که هر بوی خوش یا صورت خوش نیکوست و مال حلال یابد عطر بخواب دیدن نیکو بود ثنای نیکو و سخن خوش و علم نافع و طبع خوش و دین پاک و مرد صاحب دین و ادب و زن پارسا بود مشک عنبر و لادن بخواب دیدن و یافتن و خریدن مردان را زن و زنان بود شوی و عالم را علم و دولت و کنیزک نیکوروی و مال بسیار و سخن خوش و زینت زنان. گلاب اگر بیند که گلاب برو زدندی مال حلال یابد اگر دید که گلاب در جای کرد و سرش به بست مال حلال یابد و بخوش بخورد و روغن اگر کسی روغن خوش بخواب دید که در خود مالید یا در سر مالید گویند که زن بود با مال حلال اگر ناخوش بود یا تلخ زن لابه کار (-) بود یا مردی فاسق و سخن ناخوش بسبب^{۲۶۲} زنان. زعفران بخواب دیدن بیماری بود مگر در طعام کرده باشند آن وقت خوردن آن منفعت و شادی

^{۲۶۰} شکوه^{۲۶۱} سخت تر^{۲۶۲} به سبب

بود کافور به خواب دیدن نیکوست گویند که بیم و فزع^{۲۶۳} بود که بخواب بیند یا بیابد مال فاخر و روزی حلال بود سیر و پیاز بخواب دیدن نیکست چون کشته رعه^{۲۶۴} اگر از بیخ بر کنده بیند غم و خصومت بود اگر از بی بیخ بیند نفس و مال حرام بود. گل به خواب دیدن نیکو بود و بوئیدن و چین و یافتن چون بوقت خود اما گل سرخ بخواب دیدن دینار بود و گل سفید درم بود اگر کسی گل بوقت خود بیند بهربرگی دیناری بیابد و اگر گل سفید بیند بهر برگی درم بیند و بدست افتد. نثار^{۲۶۵} خواب دیدن هر چیزی که برکس نثار کند چون جوز و بادام و شکر و درهم گفت و گوی و خصومت بود. با ب یازدهم در دیدن مردم پیر و جوان و غلام و کنیزک بدان که مردم پیر بخواب دیدن مردان را بخت بود و مردم جوان مکر و غدر و خبر مکروه و اگر بیند که پیری بخانه او در آمد یا پیش او باز آمد یا بروسلام داد یا او را چیزی داد دولت و بخت بود و کار نیکو کند دولت بدو باز آید و کار او بگشاید. با ب دوازدهم در دیدن غسل کرد و تیمم و حج و دست روی شستن و بانگ نماز گفتن و رکوع و سجود و عمره و زکوت و صدقه دادن و غزو و توبه کردن. غسل کردن اندر خواب از غم رستن و از دام بیرون آمد و توبه کردن و شفا از بیماری. دست و روی شستن اندر خواب ایمنی بود و قضای حاجت و عز و تدبیر در کار صواب و اگر دست و روی تمام نشوید کارش تمام نشود. نماز گذاردن بخواب همچنین بود قضای حاجت و دین پاک و کار بالا گیرد اگر نماز تمام کند کارش تمام شود و اگر آن تمام نکرد کارش ناتمام بماند. رکوع و سجود به خواب دیدن نزدیک شدن است بخدای تعالی حج بخواب دیدن خیر و برکت و سنت رسول الله صلی الله علیه وسلم بود اگر بخواب بیند که حج کردی زیارت سلطان عادل کند و وامش بگذارد و اگر دید که در حرم شد از غمها برهد و از دو جهان ایمن باشد. غزو کردن^{۲۶۶} امن و شادی بود. توبه کردن بخواب خیر و برکت و رحمت بود لبیک گفتن هم توبه بود و پرهیزکار از معصیت و از غم رستن. موقف بر توقف ایستادن مراد یافتن بود از کارهای دنیا و آخرت و مال حلال اگر بیند که از موقع همی آمد هر حاجتی که از ایزد تعالی بخواهد بیابد از دنیا و آخرت و مال حلال یابد و توبه خوب کند. مشعرالحرام^{۲۶۷} به خواب دیدن از شغل و دنیا و آخرت میرهد حرم اگر بیند که اندر حرم شد ایمن گردد در دو جهان و کارش بالا گیرد و مهتر

۲۶۳ ترس

۲۶۴ تکه ، قطعه

۲۶۵ پراکندگی ، افشاندگی

۲۶۶ جهاد دینی

۲۶۷ مَشْعَرٌ یا مَشْعَرُ الْحَرَامِ که به مُذَلِّفَه نیز شهرت دارد سرزمینی بین عرفات و مِنا است.

گردد و ولایت یابد و نعمت برو زیاده شود. طواف اگر بیند که طواف می کرد دینش قوی گردد و امر خدای تعالی بجای آرد و مال حلال یابد و ظفر بر دشمن اگر بنده بیند آزاد گردد اگر آزاد بیند تقرب^{۲۶۸} و معزز گردد اگر بیند که بخانه کعبه اندر شدی مهتری و ولایت یابد و مال و نعمت او زیاده شود و آموزش یابد از خدای تعالی و اگر فاسق بیند توبه کند و روزی بر وی فراخ گردد و رحمت بر وی کنند. آب زمزم را اگر دید که از آب زمزم خورد از تشنگی قیامت ایمن گردد و بدیدار محمد صلی الله علیه و سلم شاد گردد اگر بیند که همی عمره کردی ثواب حاجیان یابد و کار او بالا بگیرد اندر دین. اما هر چیزی از کار حج که خواب بیند همه خیر و برکت و جمعیت بود مگر خود را که در بام کعبه بیند اگر کسی خود را بر بام کعبه دید که نماز میکرد از خوفها ایمن گردد و روزی بر وی فراخ شود. -) اگر کسی خود بر بام کعبه دید که نماز میکرد آنکس بددین است و بی دین از جهان برود زیرا که چون خلق نماز کند روسوی کعبه آورند او رو از کعبه گردانیده باشد زکوت و صدقه دادن او را بشارت بود بر خیر و برکت و ظاهر شدن کار مشکل و قضای حاجت و فرح از غم. بانگ نماز بوقت خود حج کند و ایمنی و ریاست و دولت و نیکی کردن از خداوند خواب اهل صلاح بود و اگر از اهل صلاح نبود قهر و ذل بود و بر وی ... سخن ناخوش شنود. اگر بیند که در میان قافله بانگ نماز گفتی هم بود که قافله را قطع افتد اگر بیند که بر سرای کسی یا از آن خود بانگ نماز گفت آن سرا را در مزاد کند و بفروشد.

باب سیزدهم در دیدن امامان و قاضیان و خلفها و فقها و علما و خطبا و مؤذن و بیمار و طبیب و دارو خوردن و ترازو و قپان و کیل و مثله^{۲۷۰}. قاضی اگر کسی قاضی مجهول بخواب بیند به موافق قرآن و بفرموده خدای تعالی کار کند اگر قاضی با او خوش روی بود دلیل کند که خدای تعالی از او خوش نود است اگر ترش روی بیند خدای تعالی از او ناخوشنود است توبه باید کرد. فقیه اگر به خواب بیند که فقیه بودی یا قاضی یا مزکی^{۲۷۱} یا عالم یا خطیب یا امام یا طبیب یا محتسب^{۲۷۲} یا مؤذن یا مذکر یا این گروه را بخواب بیند اگر بصلاح است و از اهل آنست عزت و مرتبه و برکت و مال یابد و یا کاری پسندیده کند که بدان نام او بلند گردد و اگر صلاح نباشد توبه کند کارش بالا

^{۲۶۸} قرابت و نزدیکی

^{۲۶۹} عزیز

^{۲۷۰} و مانند آنها

^{۲۷۱} پاک و پاکیزه کننده

^{۲۷۲} صفت فاعلی از احتساب. شمارکننده. شمارنده

گیرد و اگر آن کسان را بخواب بیند دولت و ریاست بود. طبیب به خواب مردم عالم پاک دین بود اما حکیم جهود و ترسا مردی رفیق بود با دانش. بیمار بخواب دیدن مرد فاسق بود اگر بیند که داروی خوردی اورا غمی می رسد از دارو خوردن ... آمد از غم بره. قپان و ترازو بخواب دیدن و نقیر^{۲۷۳} وکیل^{۲۷۴} این همه قاضی شهر بود و زیاد شدن و نقصان بدو بازگردد اگر ترازو نیکو کردی حال قاضی نیکو شود و از غم برهد و اگر دید که ترازو برکشید و راست بود قاضی آن شهر عادل گردد اگر کج و مائل به یکسو بود قاضی آن شهر در حکم میل کند اگر بیند که ترازو یا قپان بشکست یا برگشت قاضی شهر را واقعه به او رسد و بمیرد ...

باب چهاردهم در دیدن قلم و دوات و محبره^{۲۷۵} و مصحف^{۲۷۶} و کتاب و قلمدان و مثله قلم به خواب دیدن و یافتن زن بود و مال و ریاست و خزینه و خیر و برکت محبره به خواب دیدن زنی بود عالمه با جمال و نیکو و توانگر و پارسا قلمدان هم زنی بود جمال و پاک دین و منفعت. کراسه^{۲۷۷} مصحف و کتاب به خواب دیدن و یافتن قوت دین بود و بر طاعت کوشید و علم بود و مال جمع کردن و گنج میراث. کتاب دیدن توانگر گردد و حکم و منفعت بیند از بزرگی و میراث بسیار بیند.

باب یازدهم در دیدن مردم بسیار و پوست و گوشت و سر و اندام و مثله مردم بسیار بخواب دیدن با لباس سفیده و پاکیزه شادی بود و منفعت و پاک دین و فرح و توبه و امیدی که دارد بدان رسیدن سر مردم معبران بر دوازده گونه تعبیر کرده‌اند ریاست و پدر و مادر و ولایت و **امیر** و امام و پسر و غلام و کنیزک و دوازده هزار درم بی رنج اگر کسی سر کسی را با سر خود از تن جدا بیند میان او و میان آن کس جدای افتد اگر بیند که سر کسی ببرید دشمن آنکس بود و برو ستم کند اگر دوست بود او را از غم بزرگ برهاند گردن زدن در خواب همچنین بود که سر بریدن موی ستردن اگر کسی به خواب بیند که موی سر بستردی اگر وقت حج بود حج کند و ایمنی یابد و فرح از غم و قضای حاجت اگر کسی بخواب بیند که ریش خود بستردی هر حاجتی که دارد یا بیمی یا وامی که دارد گذارده شود از غم برهد اگر محبوس بود خلاص یابد اگر سلطان است حکومتش زیاده شود اگر مالدار است مالش می شود اگر در خواب ریشدار سفید بیند تا پارسای شود و دعای مستجاب گردد

^{۲۷۳} واحد وزن، وزنی معادل هشت قطمیر است

^{۲۷۴} پیمانه، پیمودن به پیمانه

^{۲۷۵} مرکب دان

^{۲۷۶} دفترنوشتن

^{۲۷۷} مصحف و کلام خدا را گویند. قرآن مجید

گوش مردم بر هشت گونه بود زن دختر دوست پسر غلام خواسته رفیق خبر خوش چشم بر هفت وجه بود نور هدا نعمت قرۃ العین عزت خادم نماز اگر خود نعوذ بالله نایبنا بیند دینش برود و بیم بود که فرزند عزیزش بمیرد اگر چشم او طرفید^{۲۷۸} کار نماز کاهلی کند پیشانی به خواب دیدن زن بود و عز و ریاست و معیشت و جمال و زیادت و نقصان بدین چیزها گردد دست بخواب دیدن زن و ریاست و برادر خواهر پسر و دوست یار قوت قدرت ولایت حجت فرزند اگر کسی به خواب دید که دست راست او بشکستست و مجروح شد و خون برفت برادرش بمیرد و اگر مجروح نشد بیمار گردد و مالش برود ولیکن نمیرد اگر از دست رگ زد و خون برفت مال برادرش برود بدان مقدار که خون رفته باشد اگر از دست چپ بود همین تعبیر بود ولیکن حکم خواهد کند یا یاری مثل برادر و دوست پای به خواب دیدن بر هشت وجه بود عیش عمر سفر قوت طلب مال ستون قوام کار زن مستور اگر کسی پای خود را شکسته بیند هر مرادی که در دل دارد باز ماند اگر در سفر بود دیر بماند اگر در وطن بود زن را طلاق دهد یا او را به مخاطره رسد لنگ شدن بخواب زن پاکیزه بود دل بخواب دیدن مال بود و ریاست و شجاعت و فرزند و جوانمرد و حرص و قوت و شهوت و نهان داشتن رازها اگر بیند که دل کسی را به خورد مال یابد و قوت و نعمت ساق قوت بود شجاعت دلیری سخاوت گشایش کارها ران بخواب دیدن اهل بیت خانه بود حشم خدم چاکر و کیل انگشتان دست بخواب دیدن فرزندان باشند و قوت و یاران و برادران و بعضی از معبران گویند پنج نماز فریضه است اگر پنج انگشت بر دست بیند پنج نماز فریضه را دست باز دارد انگشتان پای خویشان و دوستان باشند نقصان بودن بدیشان بازگردد کف دست سخاوت بود ریاست پسر و شجاعت^{۲۷۹} و از حرام دور شدن و فراخ دستی بازو بخواب دیدن برادر و یار سلطان و وزیر و قوت بود شکم بخواب جای علم بود و خزینه و قوام تن و عیش و خوش و مادر اگر کسی شکم خود را بخواب بیند تباه شد مادرش بمیرد یا مصیبتی رسدش از جهت اینا که یاد کردیم جگر مال جمع کردن بود و دوست و فرزند. اگر کسی به خواب بیند که جگر مردم میخورد گنجی یابد اگر جگر خود را بریده یا تباه بیند فرزندش بمیرد. ناخن به خواب قوت مرد بود و شجاعت و فرزند و برادر زاده و مولازاده. اما بخواب ناخن چیدن و سبیل^{۲۸۰} موی بغل پاک کردن گذاردن وام بود و از غم خلاص شدن و سنت بجای آوردن. پستان بخواب دیدن دختر بود و خادم و دوست و برادر و زیادت و نقصان این بدیشان بازگردد. دهان و زبان

۲۷۸ پرش پلک چشم

۲۷۹ شجاعت ؟

۲۸۰ سبیل

بمنزلت مرد و خزینه علم و جایگاه و کار گشادن و یا رو صاحب و دربان و وزیر. سینه بخواب دیدن دختر بود و خادم و دوست و برادر. دندان به خواب دید پدر و مادر اگر از رشته زیر باشد قرابتان پدر بود و اگر از رشته زبرین^{۲۸۱} باشد مادر و خویشان مادری باشند و مال. اگر کسی دندان بزرگ زیر افتاده بیند یکی از خویشان پدری او بمیرد و اگر در خواب بیند که دندان زبرین قصور^{۲۸۲} کرده یکی از خویشان مادرش بمیرد و اگر به خواب بیند که دندانش بر کف دست افتاده و بر زمین نرسیده نگاه داشت از خویشان او کسی بیمار شود ولیکن به شود و اگر بدست خود بکند و نگاه داشت در کف دست خود از مهتری هزار درم بیاید. خيو^{۲۸۳} انداختن فرح بود از غم و مال نفقه کردن و دروغ گفتن به ناحق و ناخوب^{۲۸۴}. اگر دهان و دندان و زبان و خود را خشک بیند عیش برو تنگ گردد. عطسه اگر کسی بخواب دید که او را عطسه زد کارش بگشاید و از غم برهد. پوست و گوشت و استخوان و روده و سرگین در شکم همه مال حلال بود و توانگری اگر از اینها چیزی بیند مال یابد. ریش و جراحت و خون و ریم^{۲۸۵} همه مال بود اندک حرام. محاسن اگر بخواب ریش خود را بشکوه^{۲۸۶} بیند عزتش بیفزاید و کارش بالا گیرد و اگر موی خود را دراز بیند از غم برهد معده اهل و فرزند و پیشه بود. و ذکر فرزند بود اگر دید بریدند منقطع النسل گردد بی قوت گردد. خصیه همچنین بود اگر کسی ذکر خود راستبر بیند و قوی کارش بالا گیرد و بمراداش برسد اگر کچک^{۲۸۷} ببیند نقصان و... گردد گیسو زنان را به خواب عمر دراز بود و شرف و زن بیند شوهرش نیکو شود و دولت یابد اگر زن گیسوی خود را بریده بیند شوهرش بمیرد طلاق دهد او را. خصی^{۲۸۸} بخواب دیدن بهمه حال فرشته بود اگر بیند که او را خصی کردن از فرزند و اهل و عیال و مال جدا کنندش به قهر و منقطع النسل گردد.

۲۸۱ بالایی

۲۸۲ کوتاهی کردن

۲۸۳ آب دهان

۲۸۴ ناپسند، ناشایست.

۲۸۵ ریم کردن؛ چرک کردن

۲۸۶ باشکوه. صاحب حشمت و هیبت

۲۸۷ کوچک

۲۸۸ اخته؛ مردی که بیضه اش را کشیده باشند.

باب شانزدهم در دیدن کلید و چوب و درو کلیدان و تخت و کرسی و سراپرده و عماری و محمل و گنبد و گردون^{۲۸۹} و خیمه و ستون و فرش و بالش و شازروان^{۲۹۰} در گشادن و بستن و بیرون آمدن از جای تنگ. چوب بدان که چوب را بخواب دیدن اگر رعیت بود کاری را بکند که نیک بود و چون چوب شکسته بود که هیزم را شاید^{۲۹۱} سوختن را مردم دروغ زن^{۲۹۲} بود و لاف گو می باشند. در بخواب دیدن که خدای سرای^{۲۹۳} بود و وزیر. اگر کسی به خواب بیند که در بلند بر در سرای خویش یا بر در سرای دیگری بود کار آن صاحب سرا نیکو گردد و دولت و ریاست و عزت یابد اگر در شکسته بیند یا سوخته بر خلاف این بود. اگر بیند که در بگشاید کارش گشاده گردد و مطلوب او حاصل شود اگر بیند که در به بست از بلا و آفت ایمن گردد و عقد و تزویج بود و مراد یافتن و گشادن در بهمه حال گشادن کارها بود. کلید اگر بیند که کلید گم کردند تدبیر کار خود گم کند و اگر بیند که کلید یافت تدبیر کار خود بیابد و قوت و دولت بود و حجت^{۲۹۴} گزست و کارش بگشاید و امیدش حاصل گردد. شازروان بخواب دیدن دنیا بود و مشهور گردد میان مردان و باندازه بزرگی و خوردی شازروان عمرش دراز گردد و عزت و دولت یابد هر چند بزرگتر و نو تر و بهتر اما اگر دریده و پاره شده بیند در عمر و مال و جاه و نقصان پدید آید بدان اندازه. بالش و نمارق^{۲۹۵} بخواب دیدن حشم و خدم و خانه خویش بود اگر در خانه خویش بالش بسیار بیند خادمان او بسیار گردند اما نمارق پرهیز بود و دین پاک و پارسای و هدی مراد یافتن. اما جامه سرخ بخواب زن بود صاحب علم و عقل و ادب جامه زربفت دین بود و مراد یافتن و ظفر بر دشمن صندوق بخواب دین^{۲۹۶} مرتبه و عز بود از جهت زنان و ولایت و زن و کنیزک و غلام. دیبا^{۲۹۷} بخواب دیدن و سلاطین و کسی که عادت پوشیدن آن داشته نیک بود و مزید جاه و عزت ولایت بود از هر رنگی که بود مگر زرد که بیماری بود. جامه نرم به خواب دیدن ساختن کارها بود و تدبیر کردن و عنایت بکار مردمان. قفل

۲۸۹ گنبد گرد. هرچه دور خود بگردد. ارايه

۲۹۰ شادروان و شادروان. پهلوی شادروان. پرده َ بزرگی را گویند مانند شامیانه و سراپرده که پیش در خانه و ایوان ملوک و سلاطین بکشند

۲۹۱ شایسته است. مناسب است

۲۹۲ دروغگو

۲۹۳ مالک و صاحب خانه

۲۹۴ دلیل، برهان. سبب

۲۹۵ جمع نمرقه به معنای بالش و پشی است، که بدان تکیه میدهند

۲۹۶ دیدن

۲۹۷ پارچه ی ابریشمی معمولاً رنگین

بخواب دیدن و حجت و منفعت و زن و اعتماد کردن بر کسی. اگر کسی به خواب بیند که قفل بگشاد کارش بگشاید. تخت بخواب دیدن عز و مرتبه و شرف و دولت و ولایت بود خاصه که آراسته بیند و یا جامه بود بزرگی و جاه بود و بهمه مراد ها برسد. اگر کسی خود را بر تخت بیند ایمن بود و نیکوی بیند. گردون^{۳۸} اگر به خواب بیند که بر گردون نشسته بود این کس مال یابد و ریاست و عز و مرتبه و بمراد برسد و چنین گویند که یوسف علیه السلام بر گردونی نشاندند به پیش ملک مصر بردند و از آن روز هر که را عز و مرتبه دهند از بهر وی گردونی بیارایند و او را در آنجا نشانند. عماری^{۳۹} مهد و مهمل و کنبه^{۴۰} خرگاه این همه را به خواب دیدن ولایت بود و عز و مرتبه و ریاست و صحبت با بزرگان. اگر صاحب خواب سزای این ها نباشد و نیز نه پارسا باشد او را غم و اندوه و زندان و آوارگی. خیمه و سراپرده سلطان بزرگ بود و زیاد شدن مال و مرتبه و سپه سالاری اگر سزاوار آن بود بمقدار بزرگی صاحب خواب. ستون به خواب مردی محتشم بود قوی و راست گوی کلدای محلت و در همه شغلها بکار آمده و مردم را بر او اعتماد بود. عمود بخواب دیدن قوت و دولت و منفعت بود.

باب هفدهم در دیدن تنور و دیک و دیکدان و خاکستر و انکشت^{۳۱} و شراره^{۳۲} و دود و دیکپایه^{۳۳}. دیکدان بخواب دیدن مهتری بود و مرد عابد خاکستر و انکشت و شراره بخواب دیدن همه مال حرام بود و عمل ناپزیرفت^{۳۴} و مکر و فسق و چیزی کند که اندر آن خیر نباشد. دود بخواب دیدن عذاب بود و فتنه و رنج و مشقت. دیکپایه صاحب خانه بود و مردم قوی و دلیر و شجیع^{۳۵}. عصاره^{۳۶}

۳۹۸ اربابه

۳۹۹ کجاوه، محمل، هودج

۳۰۰ کرسی؟

۳۰۱ ذغال واتش

۳۰۲ آتشپاره و جرقه َ آتش

۳۰۳ سه پایه دیک

۳۰۴ کار ناشایست

۳۰۵ شجاع

۳۰۶ شیر، چکیده، فشرده

سکوره^{۷۰۷} بخواب خادمان باشند با منفعت. تنور اگر گرم باشد منفعت بیند اگر گرم نباشد اندک غمی باشد.

باب هژدهم^۸ در دیدن مردمان برهنه و آنکه زمین او را گرفته بود یا سباع و حشرات او را همی خورند یا گرفته اند یا آتش او را همی سوخت. اگر کسی بخواب دید که برهنه بود اگر پارسا بود از همه غمها فرح یابد و خیر و برکت بیند و زاهد گردد و دست از دنیا باز دارد اگر پارسای نبود گفتاری از آن آشکارا گردد که از آن شرم دارد.

اگر بیند که زمین او را بگیرفت یا سباع او را میخورد اگر این کس مستور بود نیکو بود و اگر مستور نبود اندر غم افتد از جهت زنی یا زن او بمیرد یا مال او نقصان گردد اندر کار کل بی فایده یا گناه بزرگ زدن توبه باید کرد تا بخیر انجامد.

باب نوزدهم در دیدن رگ زدن و و حجامت کردن و موی ستردن و ریش بردن آوردند و درد در اندام و آماس و خون در تن رفتن. اگر کسی رگ زدن بخواب بیند اگر خداوند خواب مستور^۹ بود کارش نیکو شود و از غم برهد اگر مستور نبود فراق و سفر زیارتی بود به مقدار خون که رفت. و اگر بیند که خون از تن او برفت چنان که هیچ نماندی اجلش نزدیک آمده بود توبه باید کرد. حجامت اندر خواب امانت گذاردن بود و کتاب خواندن و خط نوشتن و با دیبانه دوستی گرفتن بود اگر حجام ببر بود بهتر. اگر بیند که بر پشت وی حجامت کردند^{۱۰} و بر وی نشان بدید آمدی بروی قبالتی نویسند و مردمان را بروی گواه کنند. موی ستردن و چیدن از سر و بغل و زهار و بینی و جای که عادت بود نیکو بود و راحت و فرح از غم و سنت به جای آوردن و گذاردن وام و سفر بود. درد در اندامها بخواب غمی بود از جهت زنی یا فرزندی. ریش بخواب دیدن بر تن مردم جای که موضع بود مال بود و برکت و زیاده نیکوی. آماس بدید آمدن بر تن مردم خاصه بر ذکر مال و جاه و عز و مرتبه بود و ریاست و علم آموختن. امانقصان در تن خود دیدن ضد این بود اگر بیند که تن لاغر شدی زیان رسدش اندر مال یا بیمار شود و مگر اولاً بود باشد خوره در تن اگر بیند که خوره اندر

۳۰۷ سکرجه. کاسه َ کالی

۳۰۸ هجدهم

۳۰۹ پوشیده

۳۱۰ با دیوان، با شیاطین

۳۱۱ کردندی

تن او افتاد اگر مستور است عز و مرتبه و فرزند و نسل پیوستن و کار بالا گرفتن اگر مستور نبود عیال او فراوان گردد. در دیدن پیسی وریم و زردآب و آبله^{۳۱۲} و کر^{۳۱۳} و ریش و کمیز و غایط و آسیا کشیدن و پزشک بودن و آبستن شدن و مثله. پیسی^{۳۱۴} بخواب دیدن بر تن مال بود بر تن خود و غیره و منفعت و ثواب بود از ایزد تعالی و ظاهر شدن کارهای مشکل. ریم^{۳۱۵} و زرد آب^{۳۱۶} بخواب دیدن مال و منفعت جستن بود یا سخنان زشت. آبله و کر^{۳۱۷} و ریشهای^{۳۱۸} لایگر مال و منفعت جستن و زیادت. کمیز کردن^{۳۱۹} در خواب فرح^{۳۲۰} بود از غم و گشادن کارها و نیز گویند پسر بود چون در موضع خود بیند. اگر بخواب بیند که کمیز برجامه خود کرد مال بر عیال نفقه کند و فرزند با خصومت و بناحق با خویشاوندان. اما کمیز کردن بهمه حال نیک است. اگر خداوند خواب درویش بود توانگر گردد و اگر بیند بنده بود آزاد گردد و اگر غمگین بود فرح یابد اگر غریب بود خلاص از غربت و بخان و مان رسیدن بود با مراد دل اگر اسیر بود فرح یابد اما عامه را مال تلف کردن بر عیال و فرزندان خود غایط^{۳۲۱} اگر بیند که در صحرا یا در جای که موضع حدث^{۳۲۲} بود غایط کرد از غمها فرح یابد و وامش گذارده شود و کارش بگشاید و ب راحت افتد اگر کسی در خواب کمیز بیند در جای یا برجامه آلوده تر یا خشک همه مال بود. بشیک^{۳۲۳} و همه سرگین های حیوانات مال حلال بود شرط^{۳۲۴} بخواب دیدن و به موضع بود و گشادن کارها و از غم رستن اگر در میان مردم بود شناعة بود و سخنان زشت از جهت زنان اما مستراح مال بود و موضع گنج و خزینه و خواسته و زن و خادم و

۳۱۲ یک نوع بیماری واگیر بود که عامل آن ویروس آبله است قبل از اینکه محمد بن زکریا را ز ی کتاب «الجدری و الحصیه» را در قرن سوم هجری بنویسد آبله با سرخک یکی گرفته می شد رازی

در این کتاب که کهن ترین و مهم ترین کتابی است که پیرامون آبله و سرخک نوشته شده است، این دو بیماری را جداگانه دانسته به بیان تفاوت های آن دو پرداخت

۳۱۳ نوعی بیماری است که باعث از بین رفتن رنگ پوست در بخش های مختلف بدن می شود

۳۱۴ چرک جراحت

۳۱۵ صفرا یا زردآب

۳۱۶ زخم سطحی

۳۱۷ زخم ها

۳۱۸ اذرار کردن

۳۱۹ رهایی

۳۲۰ نجاست . مدفوع

۳۲۱ محل اتفاق

۳۲۲ بشک. سرگین گوسفند . پشگل

۳۲۳ تیز دادن

عیش و مال بو. آسبا کشیدن^{۳۲۴} در خواب تهمت بود بر زنی بی گناه یا بر کسی دیگر. پزشک و طبیب بخواب دیدن منافقی کردن بود و بیماری و نفاق صعب.

آبستن. اگر مردی بخواب دید که آبستن بود او را دولت و کارش بالا گیرد اگر زنی ببیند که او را پسری آمد و او جوان بود پسرش آید اگر پیر بود شادی و بشارت بود. اگر زنی به خواب ببیند که دختری زادی از نسل او دختری یا مهتری پدید آید یا فرزندان او مهتر گردند اگر زنی دید که ذکر داشت چون مردان هرگز آن زن را فرزند نباشد و اگر فرزند دارد مهتر گردد و با مهتران بزرگ صحبت کند و عزت گیرند. اگر مردی بخواب ببیند که فرج داشت چون زنان یا خود را خصی ببیند یا ذکرش نماند نسلش بریده شود یا فرزندش بمیرد باز فرزندش میشود. اگر زنی یا مردی بخواب ببیند که از فرج او یا ذکر ماری یا کرمی یا مانند آن از فرج او بیرون آمدند او را فرزندان آید بد کردار و ناپسند.

باب بیست و یکم در دیدن درختان و مرغزار و سبزی و ریاحین بدان که درخت بخواب دیدن بقدر بزرگی و بلندی آن درخت مال یابد و بهره مند گردد. میوه خداوند آن درخت^{۳۲۵} بود که بدو منسوب است برقدر خداوند اما درخت بریدن یا شکستن مصیبت بود و غم و درخت نشان دادن فرزند بود و زیادتی و نیکوی سبزی و مرغزار و آب روان روزگار و عیش خوش بود و مال و نفع و ولایت و دولت بود اما درخت خشک مردم منافق بود خاصه درخت خرما و مردم غماز^{۳۲۶} و بی اصل و بی ادب باشد. اما میوه تر و خشک در وقت خود مال و شادی بود و روزی حلال مگر آنکه زرد بود و نا رسیده بد بود و اگر خام بود مال حرام و با رنج و عنا^{۳۲۷} و بیماری. اما بهترین میوه ها بخواب خرما بود و هر که خرما خورد یا یافت بی شک منفعتی حلال بود. چوب خشک هر چه از او چیزی توان کرد نفع بود اندر دنیا اما اندر آن جهان نصیبی نباشد. سدر بخواب دیدن شادی بود و راحت و غمگینان را فرح بود و درخت او مردی مبارک پی بود. زیتون بخواب مردی رئیس بود و توانگر. انار درخت او بخواب مردی سبک روح بود و لطیف زبان و انار ترش یافتن مراد ها بود و مال اما با رنج و اگر بخورد بهر دانه ضربتی بخورد یا سخنان ناخوش بود که بشنود اما انار شیرین بهمه حال مال حلال و به آسانی بدست آید و گویند درم و دینار بود بهر دانه بخورد دیناری بیابد و هر که انار شیرین یافت یا بخورد اگر سلطان است مال او زیاده گردد و ولایت او بیشتر شود و اگر رئیس است منفعت یابد اگر بازرگان

۳۲۴ اه کشیدن. خمیا زه کشیدن

۳۲۵ مالک درخت

۳۲۶ سخن چین

۳۲۷ رنج کشیدن؛ سختی دیدن

است سود بسیار یابد و اگر بازاریست معامله با نفع کند و درویش را توانگر بود و دهقان را غله بسیار بود و قاضی را جمع مال بود و عالم و فقیه و مذكر را علم نافع بود بر خلق. و انار چون شکافته بود خصومت باشد و مال حرام و درم حرام یابد و ما در بهار و زمستان کرو ابله بود و نیز ماه غم و مصیبت. انگور در زمستان بخواب دیدن اگر مجهول بود بهشت باشد و چون و معروف باشد مردی بزرگ بود و درخت نافع بزرگ بود. و انگور سفید اگر بخواب بیند مال حلال باشد بی شک و نعمت و روزی فراخ بوقت خویش چون بوقت خود نباشد سرما و برف و باران و انگور سیاه هم مال بود ولیکن با رنج اگر بوقت خود بیند بیماری بود و غم و اما خوشه انگور مال مجموع بود و هر که بیند و خورد مال حلال باشد مویز به خواب دیدن بهمه وقت مال مجموع بود و روزی فراخ و هر که بزرگتر و شیرینتر بیند مال و نفع باشد و زیادت بود گویند خوشه انگور علم فرائض بود. کشمیش بخواب دیدن چون مویز بود غوره درو هیچ خبر نبود و گویند سخن ناخوش بود و انگور نیم ترش مال باشد و عز و برکت. عصیر^{۳۲۸} گردن و خوردن مال بود و خیر و برکت و باران بسیار و نشاط و شادی. سرکه بخواب دیدن مال بود و خیر و برکت ولیکن گروهی معبران همه ترشی را بخواب بد دارند و کراهیت^{۳۲۹} دارد بقدر ترشی. خربزه و نالیزه^{۳۳۰} زنی باشد با منفعت و توانگر و جوان مرد و مردم را از او نفع بسیار بود یا مردی باشد با تخلیط^{۳۳۱} و با عیش خوش اما خربزه زن بود و غلام و کنیز و هر یکی هزار درم و اگر بخورد بآن اندازه مال یابد و اگر بی وقت باشد بیماری بود و سرما و برف و باران اما هرچند شیرین تر و بهتر بود در کشته خربزه مال حلال باشد از جهت زنان خوب، زردآلو بخواب دیدن چون خربزه بود اگر ترشی بود و نه بوقت خود بیماری و علت بود و درد و خصومت و درخت او مرد غریب بود چنان که کار مردم را نیکو کند و واسطه‌گری کند در بین مردمان. انجیر درخت او بخواب مردی توانگر بود ولیکن بی ثبات و انجیر خوردن بخواب مردم بود و غلام و کنیزک و روزی حلال و ولایت و دولت و نعمت پیوسته یافتن و بیماری و پشیمانی از کارهای شتاب. سیب درخت او بخواب مردی شریف بود و میوه او مال حلال و هدیه یافتن و مراد بود چون رسیده بود بوقت خود سرما و باران و بیماری بود ولیکن زیان ندارد. و به درخت او بخواب دیدن مردی شریف بود و مبارک پی و برو مردم چوب زنان بود شغل مردم بر دست او بسیار درست شود

^{۳۲۸} آنچه که به فشاردن بیرون آید از آب و مایع. فشرد

^{۳۲۹} ناپسندی، ناخوشایندی

^{۳۳۰} بر وزن و معنای پالیز است که کشت زار خربزه و هندوانه و خیار باشد

^{۳۳۱} برآمیختن و مراد به مردم

و نعمت بی رنج بیابد و هر که در خواب به بیند که خورد اگر بیمار است شفا یابد اگر غمگین است شاد گردد اگر دید که کسی او را به داد یا از درخت باز کرد پسری آیدش نیکوروی و اگر بسیار بیند سفر کند اگر نه وقت خود باشد بیماری بود اندک مایه. موز بخواب دیدن مال باشد و روزی حلال و زن خوب و غریب از اصلی نیک و توانگر. رطب^{۳۳۲} مال حلال باشد و قوت قره‌العين^{۳۳۳}. مورد^{۳۳۴} مردم توانگر بود اندک مال حلال. آلو مال حلال بود و دین پاک و نیکی کردن و خیر و برکت. خرما درخت او مردی بود بزرگ همت دانه خرما و دل او و لیف او همه مال حلال باشد. اگر بیند که خرما خورد یا از درخت او باز کرد مال بود بی رنج. خیار و بادرنگ^{۳۳۵} و بادنجان و آنچه بدین ماند همه خیر و برکت بود چون بوقت خود باشد و چون نه بوقت خود نباشد پشیمانی از کارها و گویند خیار باد و باران بود. امرود^{۳۳۶} درخت او مردی بزرگ همت بود با نعمت با مال حلال و ولایت و توانگری و آرزو یافتن اندر دنیا و زن بود با مال بسیار اما چون ترش بود بیماری باشد یا مال حرام و پشیمانی خاصه که نه وقت خود بود. نرگس بخواب سخن خوش بود و مال و فرزند و دوست و رفیق و غلام پاکیزه. کدو بخواب مردی طیب و سبک روح باشد و لطیف و مبارک پی و مبارک دست اگر بیند که در سرای یا در بستان او کدو بودی او را پسری آید مبارک و صالح اگر بیمار باشد شفا یابد اگر مهتر بود مهتری او زیاده گردد اگر بنده بود آزاد گردد اگر عزم حج دارد حج کند اگر فاسق بود توبه کند اگر کافر بود مسلمان شود اگر غمگین بود شاد گردد اگر غریب بیند زن کند اگر دهقان بیند غله بسیار بیابد. شفتالو و علك بخواب دیدن پسر بود و غلام و کنیزک اگر در باغ یا در سرای خویش شفتالو بخواب بیند پسری آید توانگر گردد و اگر شفتالو ترش بود بخورد غم بود از سبب فرزند. ترنج بخواب مردی رفیع قدر^{۳۳۷} بود و بصیر و پسر نیز بود اگر بیند که او را ترنجی دادند و پسری آیدش و گویند که ترنج زن بود پاک دین یا کنیزک یا دوستان باوفا. توت درخت توت و بخواب مردی بود شریف و توانگر و سخی و مردم را از او نفع بینند و هرچه از او بخورد از تر و خشک چون بوقت او بود مال حلال بود و نفع و روزی فراخ و اگر نه بوقت او نبود سرما و باران بود ناژو درخت صنوبر را

۳۳۲ خرما تازه

۳۳۳ نور چشم، و بر فرزند اطلاق شود

۳۳۴ درختی همیشه سبز و دارای برگ‌های خوشبو و گلی سپید کوچک و خوشبو که به تازی آس گویند

۳۳۵ بالگ

۳۳۶ گلایی وحشی

۳۳۷ بلند مرتبه

گویند و سرو و چنار و جلفوزه^{۳۳۸} بخواب مردم توانگر و شریف باشند با قدر و عزت و منزلت اگر کسی در باغ خویش یا در سرای خویش درختی از این درختان بیند او را دولت بزرگی پیدا شود ... و بید و سفید دار بخواب همچون این درختان بود ریاس هر چه ترش و سبز تر باشد و خوب مزه بود نافع و خوبتر بود از جهت مهتری یا دوستی. فندق و غذای آدم علیه السلام بود در بهشت و درخت او مرد بود رفیق و شفیق و فندق خوردن مال حلال بود. عناب و سنجد درخت سنجد رازی بود بخواب دیدن مرد پاک دین و خوش طبع بود غرض سنجد بخواب منفعت بود از زنان اندک مایه و رنج. جوز^{۳۳۹} درخت او مردی عجب^{۳۴۰} بود ولیکن کارفرمای بود و بسیار گوی و درغ زن^{۳۴۱} آندک مایع و شعبد کن روغن کرد و مال حلال بود از مرد بخیل و مغز گردو و مالی بود با رنج و دشواری بدست آید. ناخ^{۳۴۲} درخت ناخ بخواب مردی و غریب بود و بار او مال حلال گردد از سبب مرد غریب بر آن گونه که دیده بود بیابد. جوز هندی و جوز بویا^{۳۴۳} بخواب دیدن صلاح دین باشد و دنیا و مال حلال و علم آموختن و منفعت بود چون بیند که می خورد بیشک مال یابد. بادام درخت او بخواب مردی غریب و بیچاره بود. بادام مال مدفون بود و علم نافع و شفا بود خداوند خواب را. فستق^{۳۴۴} درخت او مردی شریف بود سخی و بار او مال حلال از چنین مردی بیابد هرکس که خواب ببیند که میخورد یا از بار او میکند بهمه حال یابد. عود درخت اوبه خواب دیدن مردی سخی بود و نیکوروی بود و توانگر و خوش زبان و هر که بخواب ببیند که در سرای او درخت عود بود او را دولتی بزرگ بی حد پیدا آید و صرف احسانات کند اگر چوب عود یافت مال حلال یابد از مردی بزرگ و شریف. آبنوس^{۳۴۵} بخواب مردی بخیل و فاسق بود بر بی رنج. ریاحین^{۳۴۶} بخواب دیدن که کشته بود زن بود و غلام و کنیزک و دوست و فرزند و مال و مجلس علم بود و چون هم از جای برکنده

۳۳۸ چیزی باشد مانند فستق و باریکتر از آن و درخت آنرا سوسن گویند. آنرا یعربی حب الصنوبر الکبار خوانند

۳۳۹ گردو، گردکان

۳۴۰ عجیب

۳۴۱ دروغ گو

۳۴۲ معنی یافت نشد

۳۴۳ جوز هندی معرب گوج هندوک پارسی یا جوز بویا نوعی ادویه است. جوز هندی تخم سخت و خوشبوی درخت جوز بویا است که آرد می کنند.

۳۴۴ پسته

۳۴۵ آبنوس درختی استوایی است و از جمله چوبهای گرانبها است

۳۴۶ ریحان

بیند غم و اندوه او از سبب اهل زنان و غلامان که یاد کردیم .مورد^{۳۴۷} خواب دیدن درخت او بغایت مبارک بود زیرا که به زمستان و تابستان سبز بود اگر در سرای خود بیند عمرش دراز باشد و زنی یابد نیکو روی از کسان بزرگ باوفا بود .و گویند کل^{۳۴۸} نارسیده غم بود اما بقای نبود مردم بد عهد و دون همت بودند . گندم و باقلا^{۳۴۹} و پشک^{۳۵۰} به خواب دیدن مال بود با رنج و تن درستی اگر بیند که گندم بسیار یافت مال بسیار یابد اگر دید که گندم خورد از کاری معزول ولیکن آخر کار بمراد رسد و پشک و باقلا اندک مایع و کم نفع بود .ارزن و جاورس^{۳۵۱} و کنجد و برنج چون گندم بود . حبته الخضرا بخواب دیدن و منفعت بود از سبب مرد غریب^{۳۵۲} آرد بخواب دیدن مال حلال و روزی بی رنج بود که به آسانی بیابد و روزی حلال طلب کردن. اگر بیند که گاوجفت^{۳۵۳} داشت چیزی که می طلبد بدو رسد اگر بیند کشن بسر همی رفت در میان صف غازیان^{۳۵۴} برود خوشه گندم به خواب فرزند بود اگر نارسیده بیند فراخی و خیر و برکت باشد اگر رسیده بود فرزندی باشد کوتاه عمر و در آن سال بیم گرانی نرخ بود. جو بخواب دیدن بهتر از گندم بود و مال حلال چون طعام پیغمبران بود است علیهم السلام و چون نارسیده بود بیماری و زخم کارزار و کشتن بود و هلاک قومی در آنجا که دیده باشد .هر که در میان کشت دروده^{۳۵۵} ببیند که می رود زود در بیان صف غازیان رود و غذا کند .خرمن و خرمنگاه مردم باشند که مال جمع کنند برنج و زحمت کنند و نفقات کنند بکذا^{۳۵۶} یا زنی باشد همچنین .کاه بهمه وقت مال حلال باشد که بی رنج بدست آید هرچند بیشتر بیند مال بیشتر باشد. گیاهها و بخواب دیدن هر چه حلال بود از آن گیاهها مال حلال بود و هرچه ازو حرام مال حرام بود با رنج .

۳۴۷ درختی همیشه سبز و دارای برگی خوشبو و گلی سید کوچک و خوشبو

۳۴۸ کل

۳۴۹ باقلی

۳۵۰ پشک . پشگل ، فضله ، گوسفند و بزو شتر و بسک دسته گندم و جو درآورده باشد

۳۵۱ نوعی از غله باشد: معرب گاورس

۳۵۲ به فارسی بنه یا ون نامند. وقتی که خشک شود و آن را بشکنیم از آن مغزی پسته ای رنگ بیرون میآید

۳۵۳ دوگاهمهراه وسا یل شخم زنی

۳۵۴ جنگجویان و سپاهیان

۳۵۵ درویده .درو شده

۳۵۶ کذا مثل این و چنین

باب بیست و دوم در دیدن تره و سبزه و سیر و پیاز و بلبل^{۳۵۷} و نمک و نان و آرد و مثله هرکه از این چیزها که وی افزود و حوائج^{۳۵۸} دیک^{۳۵۹} است بیند که بخورد سخنان ناخوش و مال مکروه بود. نمک بخواب مال بود اگر بیند که نمک یافت درم یابد و مال و اگر بخواب ببیند نمک خورد بی نان بیمار و غم بود و نمک سیاه مال حرام بود و سخنان ناخوش. آرد و نان بخواب زود مال حلال یافتن بود و بسیار و بی غم گشتن از مال دنیا در خواب هیچ چیز از زنان بهتر نیست از^{۳۶۰} خواب.

باب بیست و سیم در دیدن نان و نان خورش و خوان آراسته و ثرید^{۳۶۱} و شیرینیه بدان که همه شیرینیه بخواب دیدن مال و منفعت بود و ولایت وعز و مرتبه و مراد یافتن به تمامی اما عامه را لطافت و علم و شادی و ادب و ثنای نیکو بود اما همه شوریه غم بود اگر بخورد رنجور شود زود صحت یابد. خوان آراسته اگر حلال باشد علم و خوبی از او منتشر گردد اگر حرام بود سخنان ناخوش ازو منتشر گردد ثرید خوردن اندک مال حلال بود کم مابه.

باب بیست و چهارم در دیدن شراب خوردن و دارو و فقا^{۳۶۲} و شیرها و زهرها و قی کردن و مثله بدان که بکامها و افشردنیها همه مال مکروه بود و سخنان درشت و ناخوش و شرابها چون شراب سیب و به و بنفشه و هر چه خوش است و شیرین بود همه شفا بود و راحت و فرح از غم و هر چه ترش و تلخ باشد و بخوردن مکروه بود غم باشد. آب سافی بخواب عیش بود و عمر دراز و دولت و اقبال اگر بخوابد بیند که جای آب در دست راست داشت و همه بخورد عمرش نمانده و تمام شده است اگر نصفش بخورد نصفش عمرش مانده است و بدین منوال از کم و بیش تعبیر نماید اما اگر در خواب تشنه بود آن خواب اعتباری نباشد. گوارشها^{۳۶۳} بخواب دیدن همه نیکوست و مال و خیر و برکت شیرها بخواب دیدن مال حلال بود و روزی و شفا چون تازه بود و چون ترشی بود بخلاف این بود. شراب بخواب دیدن مال حرام بود و تزویج پنهان و نعمت این جهان و فرح^{۳۶۴} از غم.

۳۵۷ لوبیا چشم بلبل

۳۵۸ نیازها و ملزومات

۳۵۹ دیک

۳۶۰ در

۳۶۱ معرب ترید. تریث. نان شکسته در کاسه ابگوشت

۳۶۲ نوعی نوشیدنی الکلی تولید شده از تخمیر دانه‌های جو است

۳۶۳ خوشگوار. مخالف گلوگیر است و هر چیز را گویند که ذائقه را خوش آید و به خلق به آسانی رود و زود هضم شود

۳۶۴ شادمانی، سرور

شلت^{۳۶۵} همچنين بود وليکين درو مقدار اباحت^{۳۶۶} است نعمت و مال حلال بود. زهر خوردن بخواب مال حرام باشد در کارهای یتیمان و فرو بستن^{۳۶۷}. مستی اگر کسی به خواب ببیند مست شد توانگر گردد بمال حرام و حریص بود در کارهای دنیا و در کار آخرت غافل گروهی از معبران گفته اند که بمال حرام و جاه دنیوی مغرور و فریفته گردد اما مستی در خواب توانگری باشد از مال حرام. دارو خوردن در خواب توبه نصوح^{۳۶۸} بود چنانکه دیگر بر سر گناه نرود. شیر مردم روزی حلال باشد و مال و فرزند نیکانرا و بدان را غم و اندوه بود از سبب عیال و فرزند فقاع بخواب مردی مالدار بود و بخیل اگر بینی که فقاع خورد از مردی سفله^{۳۶۹} مال یابد و خدمت او کند. اسهال اندر موضع خود راحت بود و از غم و چون نه در موضع خود بود تلف مال بود و نفقه کردن بر زن و عیال و نیز گویند که وام گذاردن و توبه کردن بود. قی کردن بخواب توبه از گناه بود و از غم و اندوه فرح یافتن از غم و اندوه یافتن و پارسای. جلاب^{۳۷۰} و سکنجین^{۳۷۱} و ترنجبین^{۳۷۲} و کلشکر^{۳۷۳} و بنفشه^{۳۷۴} در بشکر بخواب دیدن همه پاکی بود و علم و ادب و منفعت و عمر دراز و مال و عیش خوش و ... نیکو و قرآن خواندن و عبادت کردن. شیر دوشیدن مال فراهم کردن بود و جمع کردن باشد جغرات^{۳۷۵} چون تازه بود مال حلال بود و اگر ترش بود غم و پشیمانی و مال حرام. دوغ و قروت^{۳۷۶} بخواب همچنين بود شیر آهو میراث بود از سبب زنی و خواسته و فراهم آوردن. شیر اسب مال بود از جهت سلطان و ولایت و عزت و نام نیکو شیر خر مال بود و دولت باندک بیماری.

۳۶۵ شلت. نوعی از جو

۳۶۶ حلال کردن، روا دانستن. جایز

۳۶۷ مسدود کردن

۳۶۸ توبه خالص است استوار کردن عزم است بر اینکه دیگر چنین کاری نکند. آنجا که خدای متعال در آیه هشتم از سوره تحریم می‌فرماید: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا؛ ای کسانی که

ایمان آوردید به سوی خدا توبه کنید، توبه‌ای خالص

۳۶۹ مردم ناکس و فرومایه

۳۷۰ عربی گلاب است

۳۷۱ عربی سکنجین و این مرکب است از سبک به معنی سرکه و از آنجین به معنی شهد

۳۷۲ عربی ترانجین شیرابه‌های برگ و ساقه‌های گیاه خار شتر است

۳۷۳ کل و شکر

۳۷۴ از گیاهان دارویی

۳۷۵ به لغت سمرقندی ماست را گویند و عربی آن سقرات است

۳۷۶ کشک

نوف^{۳۷۷} و شیراو^{۳۷۸} اندک مایه و منفعت بود مگر که در مشک باشد آن که مال بسیار بود. خیک^{۳۷۹} و روغن تازه و دوغ تازه و روغن گوسفند گواهی دادند بود راستی و توانگری یافتن مال حلال.

باب بیست و پنجم در دیدن جواهر و درم و دینار و مس و روی و برنج و سرب و ارزیز^{۳۸۰} و وزیف^{۳۸۱}. بدان که هرچه از این چیزها بخواب بیند مال حلال بود و شادی و فرح. یا قوت مال و علم و ادب بود و فرزند و کنیز و زن و دختر اگر ناسفته^{۳۸۲} بیند فرزند بود و غلام مروارید ناسفته بخواب بیند غلام بود و پسر و هرچه سفته بیند کنیزک و زن بود و هرچه در رشته بیند قران فراموش کند و گویند که از مردم نصیحت باز گیرد و فرزندان بود. جواهر ضایع کردن^{۳۸۳} قران بود و علم حکمت و ادب که فراموش نکند و گویند فرزند و میراث یافتن بود. نقره بخواب در خواب مال مجموع و حلال بود و زن. پای برنجی^{۳۸۴} زنان را مال بود و جمال و نیکویی و دولت و مردان را بند و خواری و فضیحت و زندان. دست برنجی^{۳۸۵} زنان را و مردان را بزرگی و غرور و شرف بود. باره^{۳۸۶} همچنین بود که گذشت درم درست و سفید یافتن مراد باشد و مال حلال و سخن خوش و راست شدن خبر و مال مجموع و رفیق نرخها اگر اول تابستان باشد بهر درم هزار درم بیابد و اگر تیرماه و زمستان بیند همچنان بیابد اما سیم شکسته و نقایه^{۳۸۷} بی شک خصومت بود. دینار درست در خواب چنانکه توان شمرد فریضه خدای تعالی بود اگر بسیار بیند دین پاک و علم نافع و مال بسیار باشد و چنانکه بیند یابد. اگر بیند که دیناری را به کسی دادی یا گم کردی یا ازو بدزدیدن از غم فرح یابد و از بیماری شفا بیند اگر دید که دینار از کسی بستد مال و ریاست سفید بیند نو یا کهنه از غم فرح یابد و مرادش

۳۷۷ معنی یافت نشد

۳۷۸ شیراب. شیرابه

۳۷۹ خیک یا مشک ظرف چرمینی از پوست گوسفند و بز و گوساله است که برای حمل و نگهداری آب، دوغ، روغن و غیره در بین ایلات و عشایر از آن استفاده می‌شود

۳۸۰ قلج. بربی رصاص خوانند

۳۸۱ نوعی صمغ، زر، سیم، و پول تقلبی را هم گویند

۳۸۲ سوراخ ناشده

۳۸۳ محو شدن، تباه شدن

۳۸۴ پای آورنجن - خلخال پا

۳۸۵ دست آورنجن - خلخال دست

۳۸۶ تحفه، ارمغان

۳۸۷ برگزیده شد و پاکیزه شد

تمام شود و در آنچه میطلبد کارش نیکو گردد و توبه و علم یابد و کارش پذیرفته شود. جامه سبز اگر بیند که پوشیده است در دو جهان بیغم گردد و تمامی مرادات یابد زیرا که این جامه اهل بهشت بود. عمامه ریاست و زیادتی جاه بود و مرتبه و بزرگی و عمر دراز اگر بیند که عمامه باز کرد و بدست همی پیمود سفری کند. کلاه اگر بیند که بر سر نهاده و او اهل آن بود مملکت و دولت و بزرگی وعز و جاه بود چنانکه مردم را از آن عجب آید. تاج و افسر اگر بر سر بیند و اهل آن باشد پادشاه گردد و بزرگی یابد اگر اهل نباشد بقدر حوصله خود دولت و مرتبه و عزت یابد. حلقه و گوشواره زنان را نیکو بود اگر مرد بیند جواهراندرنشانده بود حفظ قران بود و اگر بی جواهر بود دختری آیدش. انگشتری سلطان را عمل بود و ضبط ولایت و عزب را زن باشد و توانگر را مال و دولت و درویش را مال و بی غمی و هر کس که بود هر مرادی که او را بود بیابد. نگین هر انگشتری که نگین او فیروزه باشد دولت و ریاست و بزرگی در کارها بود اگر امید فرزندی بود پسری نیکوروی مبارک قدم بودش اگر دونگین بودش دو پسر آیدش بیک شکم اگر نگین عقیق و بیجاده بود دختر بود اگر نگین آبگینه بود چیزی که از شمار فیروزه بود فرزندی آیدش مخنث. انگشتری از مس و برنج و روی اندکی دل او مشغول بود بکار دنیا اگر سیمین باشد پاکی دین بود و منفعت دنیا اما نگین زرین کراحت بود دردین و... و ارزیز^{۳۸۹} و اندوه بود. اما آهنین سخت شکوه بود و دولت و قوی شدن کار و یافتن مراد و عمل بزرگ. جامه سیاه هر که پوشیده بینند ابریشمین است اگر و سلطان بود دولت و جاه و عزت گر نه سلطان بود و نه اصحاب سلطان و شایسته پوشیدن آن جامه نباشد غم و اندوه بود اگر بالین^{۳۹۰} بیند ماتم و غم و اندوه بود. جامه زرد بخواب زنان را نیکو بود و مردان را غم و بیماری بود مگر که جامه قرمز بود که عز و مرتبه و ولایت اما جامه کبود مسافران را و حاجیان و صوفیان نیک بود و عالمان را غم و دیگر مردم را مصیبت بود و ماتم رسیدن و جامه فیروزه هر که بخواب بیند که پوشیده است کار او بالا گیرد و بی غم گردد و بمراد برسد و دولت یابد جامه تابیده^{۳۹۱} بخواب غم و اندوه بود و درویشی بود. جامه شسته هر که بخواب بیند که جامه

۳۸۸ نوعی یاقوت سرخ

۳۸۹ شیشه

۳۹۰ نقره

۳۹۱ قلع

۳۹۲ بالش، بستر

۳۹۳ پیچیده شده

خود را شسته یا بشویند از همه غم ها برهد و توبه کند و وام گذارد و عز دو جهانی یابد. اما جامه سرخ و لعل^{۳۹۴} زنان را نیکوبود و اصحاب سلطان و کسانی را که عادت بگرد اند واهل نباشد غم و بیم کشتن بود یا از جهت کشته شد دوستی غم خورد زیرا که جامه سرخ پوشیده بیند بیم و بلا بود. دستارچه و شلوار بند و موزه و سر موزه و نعلین این همه در خواب زن بود و هر چه نوییند بهتر از کهنه بود مگر موزه که کهنه بهتر از نو که موزه نو زنان را سازد و مرد آن را غم بود و هر که خود را پای برهنه بیند توانگر گردد. کمر عزت و دولت و جاه بود هر که بیند که کمری بر میان بسته است کار او بزرگ شود و میراث حلال بدست او رسد و گویند اگر مرد عامه بیند که کمری بر میان بسته نیمی از عمرش گذشته است. حلقه کمر بخواب دیدن عز و مرتبه و ولایت بود و کنیزک و زن و مال بارانی^{۳۹۵} بخواب روزی حلال و ولایت و راحت و نعمت و خیر و برکت و فراخی ارزانی نرخها بود لحاف زنان را شوی بود و دولت و خیر و برکت و فراخی نرخها و مردانرا زن و پسر و توانگری و ایمنی و راحت باشد. چادر جاه و عز و مرتبه و زن و پسر و توبه از گناه و حج کردن. پیراهن زیاده شدن مال و عیش خوش و وزارت. اگر پیراهن نو و درست پوشد دولت و نعمت یابد اگر پیراهن کهنه دریده بیند او را مصیبتی رسد و غم و در تنش خللی افتد. طیلسان^{۳۹۶} بخواب دیدن مرد را مرتبه و عزت و لیکن با رنج و دولت و یسر^{۳۹۷} و علم نافع. قز^{۳۹۸} و ابریشم و پنبه و محلوج^{۳۹۹} این همه بخواب دیدن مال حلال و عز و مرتبه و لیکن با رنج و تصدیع^{۴۰۰}! اگر مردی بخواب بیند که مقنعه^{۴۰۱} دارد یا بیابد یا خرید زنی کند یا کنیزکی محبوب بخرد اگر زن مقنعه خود را دریده بیند یا سوخته بیند شوهرش بمیرد و کار او تباه گردد. پرده آویخته بخواب بیند بد باشد و غم و ماتم اگر آویخته نبیند عز و مال بود و ولایت و گشادی رزق و دولت و مرتبه. اگر کسی بخواب دید که نامه

۳۹۴ قرمز. نام سنگی قیمتی به رنگ قرمز

۳۹۵ کلاه و لباسی که موقع باران می پوشند

۳۹۶ رداء که خطیبان و قاضیان بر دوش اندازند

۳۹۷ توانگری و فراخ دستی. خلاف عسر

۳۹۸ معرب کز. ابریشم خام

۳۹۹ پنبه که از پنبه دانه بیرون کرده باشند

۴۰۰ دردسر، زحمت

۴۰۱ سراویزه. سربند

را مهر نهاد و یا کیسه را هرچه درو بود مهر کرد این همه تباهی عمل بود و کارش بالا گیرد و درست نشدن کار و اخبار اراجیف^{۴۰۲} و تمام نشدن کارها و گویند که دروغ گفتن بود.

باب بیست و هفتم در دیدن بند و غلّ و زندان و دام و چوب زدن و تازیانه زدن و ورسن و رشته و سوزن و دوختن و دوک و مثله بدان که رسن^{۴۰۳} و راستی کردن بود و در کارها راست بودن و براه راست و اعتصام^{۴۰۴} بایزد تعالی کردن اما رسن بسته مکروه بود و غدر^{۴۰۵} و جادوی. بند را از چند گونه تعبیر کردند مستور را احکام دین و پرهیز و عزب را زن بود و مسافران را دیرماندن در غربت و محبوس را دیرماندن در حبس سلطان اعمال باشد و اگر عمل دارد دیر بماند در عمل. غلّ^{۴۰۶} بخواب دیدن نعوذ بالله کفر وضلالت باشد و بلا و محنت. کنده^{۴۰۷} از چوب اگر بر پای بیند فساد دین و شریعت بود او را و اگر بندی از چوب اگر بر پای داشتی و یا خود را بر درختی بسته دیدی نیکو نبود اما زود گشاده شود و فرح یابد و از ناخوشی بخوشی افتد. زندان و دام. دام بخواب مکر و غدر بود و حیل اگر دید که در دامی سخت افتاد اندر مکروهی افتد اگر بیند که در زندان بود و بندی بر پای اندر عمل که هست دیر بماند اگر بیند که او را بزندان بازداشته عملی با کره بکردن او اندازند اگر در زندان او را مطالبه میگردن نیکو بود اگر در زندانی بود مجهول کور گردد اگر بیند که او را چوبی زدند یا تازیانه زدند نیکو بود بهر تازیانه درم بیاید و بهر چوبی دیناری بیاید اگر بیند که در زندان بیمار بود اندر فسق افتد اگر دید که در زندان فسق میکرد بیمار گردد. هیمه^{۴۰۸} بخواب مردن باشد و منافق و دروغ زن اگر بیند که هیزم را سوختی بر مردمی بد دین بدعهد دست یابد و او را مقهور کند اما هیزم دیدن بسیار و بخانه آوردن مال حلال بود از آن مردم که یاد کردیم. سوزن بخواب دیدن منفعت بود نه بسیار و عملی بود نه بزرگ اگر در آن سوزن رشته است و جامه همی دوزد هر حاجتی که دارد بیاید بتمامی اگر جامه مردان دوزد. اگر جامه زنان دوزد او را غم و بلا باشد. ریسمان بخواب سفر بود و غم دنیا. پنبه و محلوج مال بود اما محلوج بهتر و آسان تر و نافع. دوک و دوکدان بخواب

۴۰۲ جمع ارجاف؛ سخنان یاوه و دروغ

۴۰۳ ریسمان، طناب

۴۰۴ متوسل شدن

۴۰۵ حیل

۴۰۶ طوق آهنی و بند

۴۰۷ تنه درخت

۴۰۸ چوب خشک، هیزم، حطب

دیدن مال بود و سرای زنان و شغل ایشان که همی کنند اگر ببیند که دوک رشتی^{۴۰۹} سفر کند اگر زنی ببیند که دوک رشتی غایبش از سفر باز آید.

باب بیست و هشتم در دیدن نکاح بستن و تزویج و در کنار گرفتن و بوسه دادن و جماع و نشاط و لهوکردن و سور و مهمانی و ختنه و عروس. اگر کسی بخواب دید که تزویج کردی از سلطان نهب^{۴۱۰} و خوف رسدش و تهمت کنندش مگر که او زن را ... ببیند و باو منسوب شده باشد. نکاح بستن توانگری بود و امر خدای تعالی بجای آوردن و شادی و نیکوی و یافتن مراد. عروسی و ختنه و سور و مهمانی در خواب نیکو بود و شادی و دولت مگر که بان رقص بود یا پای کوبان یا دست زدن آن وقت ماتم و نوحه بود. بوسه و جماع اگر ببیند که کسی را بوسه داد مراد خود بیابد ازو بوسه رضا دادن بود اگر ببیند که با دختر دوشیزه جماع کردی بر دشمنان ظفر یابد اگر خواهر یا مادر یا مادر مادر یا کسانی که حرام است ایشانرا بزنی کردن یا با ایشان جمع آمدن تلافی و ثنای نیکو و این کس در میان مردان معروف گردد و در میان مردم بخیر و صلاح بود ولیکن کاری کند نه بر آرزوی خویش و نه در موضع خویش. و هر که ببیند که با مادر خود جماع می کند اگر زنده بود ازو جدا افتد اگر مرده بود حج کند و بمزد ایشان چیزی بدهد. اگر ببیند که با سباعی یا بهائمی جماع کردی یا با ماده خری جمع شد کارش بالا گیرد و نیکو شود و مراد خود بیابد و حاجت او روا گردد و از بزرگی بزرگی یابد. اگر کسی را دوست دارد مراد خود ازو بیابد. اگر ببیند که با اسپ و مادیان جماع کرد ولایت و عز و مال و جاه یابد و ریاست و بزرگی بود. اگر ببیند که با زنان جهود و گبر و ترسا جماع کرد از آنچه میجوید مراد خود بیابد این جهانی اما از آن جهان بی نصیب بود و کاری کند نه بر آرزوی خود. اگر این خواب زنی ببیند همچنین بود. اگر ببیند که با زن خود جماع کردی نه از موضع راستکاری طلب کند. نه بر آرزوی خود اگر ببیند که زن خود را یا زن خوهری را در کنار گرفت عمرش دراز گردد و مراد خود بیابد. اگر با پیره زنی جماع کرد بر دشمن ظفر یابد. اگر با مردی پیره جماع کرد حرمتش برود میان مردم. اگر دید که کسی با او جماع کرد قوت و منفعت بود که از آنکس باو رسد. اگر او کسی را جماع کرد همین بود. اگر ببیند که خری با او جماع کرد همه افزار خود در کار کرد آنکس سزاوار پادشاهی بود پادشاهی یابد و دولت و مرادات بسیار و توانگری بود اگر تمام نکرد بدان اندازه که کرد دولت یابد و مرادی که داشته باشد بان برسد.

^{۴۰۹} رسیدن و یافتن بسم و ابریشم و کتان

^{۴۱۰} تاراج، چاول، غارت

باب بیست و نهم در دیدن سلاح ها و آلت آهنگران و دیدن پادشاهان و سوگند خوردن و حرب و طبل و بوق و سیل و باد بدان که سلاحها بخواب دیدن بهمه روی قوت بود و سلطنت و ریاست و زن و مراد یافتن. سپر بخواب دیدن برادر بود و یار نیک و قوت و ستر^{۴۱۱} و امن و ولایت و منفعت و پشت قوی و مدد در کارها و سفر نیز بود. تیر بخواب پیغام و رسول و نامه فرستادن و راست کمان شدن خبرها. اگر تیر راست بنشانه شد آن پیغام و آن نامه که فرستد جایگیر نباشد قبول افتد. و اگر کج رود جایگیر نشد حاجتی که دارد قبول نیفتد و اگر نشانه بشکند رسول را در راه سقطی افتد یا خیانت کند. نیزه بخواب مال بود و سفر و ولایت و فرزند و قدرت و ریاست و زن و مراد یافتن کمان ابن سیرین علیه الرحمه اگر کسی بخواب دید که کمان در دست داشت بردشمن چیره گی یابد یا او را پسری آید اگر دید که کمانی را همی کشید سفری کند و بجای خود رسد و اگر زه نکشد آن سفر تمام شود و اگر زه بگسست آن سفر تمام نشود و اگر ببندد که کمانش بشکست او را مصیبتی رسد اندر پادشاهی یا کسی او را عزیز دارد از فرزندان و خاندان و اگر ببندد که کمان او بی آنکه تیر اندازد زبانی یا مصیبتی رسدش از کسی که از وی دور بود اگر ببندد که کمان همی کشید یا از وی تیرهمی انداخت نام او در پادشاهی پراکنده شود برحد آن که تیر او رسیده بود و اگر زن ببندد که او را تیری یا تیغی یا کمانی دادند او را پسر آید نیک روی اگر ببندد که کمان اندر دست شوی کند کرمانی گفته اگر ببندد که کمانی همی تراشید او را پسری آید و اگر مرد سپاهی ببندد پادشاهی یابد اگر او را زن نبود زن کند و او را فرزندی آید و اگر زن بخواب ببندد که کمانی در دست داشت و آن کمان بشکست از شوهر جدا شود یا به مرگ یا بزندگی و اگر ببندد که کمان برزه نتوانست کشیدن یا تیر از وی نتوانست انداخت چیزی که تاویل وی بود از پادشاهی یا برادر یا پسری بر وی دشوار گردد و یافتن آن ناممکن گردد و اگر ببندد که بر زه کرد یا بر وی آسان گشت یا تیر انداخت یا بتوانست کشیدن آن دشواری بروی آسان گردد و اگر ببندد که کمان بفروخت بچیزی که دیدن آن خیر بود بر آنکس تاویل آن کمان بود و خریدنش همچنین. کمان گروهه^{۴۱۲} و منجنیق^{۴۱۳} و عراده^{۴۱۴} بخواب فتنه و آشوب باشد و اخبار زشت بود که از آنکس بدو رسد که مهره بروی افتاد و اگر ببندد از آن تیر می انداخت سخنان نا حق و باطل باشد که از او بدو آید و کار کردن آن سخن چندان بود که کار

۴۱۱ پرده و حجاب

۴۱۲ کمانی که با آن مهره و گلوله گلی یا سنگی می انداخته اند. جُلَاق. قوس الجَلاَق. برقیل

۴۱۳ در جنگ های قدیم برای پرتاب کردن سنگ یا گلوله های آتش مورد استفاده قرار می گرفت

۴۱۴ از ادوات جنگ و قلعه گیری است و کوچکتر از منجنیق که بدان سنگ بر سر دشمن اندازند. و آن را حصارگشای نیز گویند

کردن آن تیر. کارد و خنجر در خواب حجت بود و قوت و ولایت و برادر و ظفر بر دشمن و منفعت و اگر بیند که او را کاردی دادند و هیچ سلاح دیگر با وی نبود بدین جایگاه پسر آید و اگر سلاح دیگر با وی بود آن کارد پادشاهی بود و همچنین است پیکان و تیر و حرب و قار دره^{۴۱۵} و هرچه بدین ماند که با سلاح بود و از سلاح شمرند و نه آن بود که تفسیر پدر یا برادر بود بلکه آن نیکوی بود که بیننده خواب را بود اگر درویش بود توانگر گردد و اگر توانگر بود کارش بالا گیرد و اگر کارد اندر نیام بود زنش به پسری آبستن گردد و اگر دو کارد اندر یک نیام بود زنش به دو پسر آبستن گردد یا بود. همچنین نیزه و تیر و حرب و توانگری و ریاست و نیکی نماید. علم و منجیق در خواب ولایت و دولت بود و کارها بزرگ کند و مشهور شدن خبرها و ظفر بر دشمن و قهر کردن^{۴۱۶} و کار بالا گرفتن. طبل زدن و آواز آن در خواب کار باطل بود و خبر ناخوش و دروغ. کوس و بوق اهل چیزی بیهوده باشد از جهت سلطان چنان که مردم را بشکوهند^{۴۱۷} و اگر بر در سرای کسی کوس زدن و بوق و دهل بیند که میزدند آنکس را عملی دهند و اگر بخواب لشگر بیند که بشهر در آمدند و اندر آن شهر باران آید. سیل بلا بود و محنت و خصومت حرب کردن در خواب وبا و طاعون بود و آنجا که حرب بیند فتنه بود و عداوت. غارت در خواب فضیحت و شنیعت بود و زیان و غم و محنت و نیز گفته اند که نرخ ارزان شود و غنیمت یابد. چوگان و گوی زدن سلطان را مراد یافتن بود و ظفر بر دشمن و عامه را سخن و ناخوش و مناظره و خصومت از سبب زنان. سندان سلطان بزرگ باشد یا مهتری بزرگ با منفعت. گرز و تبرزین و عود ایمان و اسلام و قوت دین بود. علم اگر بیند که در دست داشت این کس در مبارز مشهور گردد. تازیانه اگر بیند که تازه تافت یا پالهنگ^{۴۱۸} و لا یابد لجام^{۴۱۹} فرهنک و ادب و عقل بود. اما هر چه در خواب بیند از آهنینه همه مال بود و نفع بمقدار آن آهن. درع^{۴۲۰} مردی کریم و استوار بود فاضل. جوشن^{۴۲۱} امن بود از دشمنان خفتان ایمنی و مال و غنیمت بود تبغ سلطان را ولایت باشد بهمه حال و علما را امانت و حجت و رعیت را مال و نعمت و

۴۱۵ معنی یافت نشد

۴۱۶ خشم، نا آشتی، رویگردان

۴۱۷ ترسیدن. بیم بردن. واهمه کردن

۴۱۸ افسار، مهار، کمند

۴۱۹ لجام، دهنه اسب

۴۲۰ جامه ای است که از زره آهنین بافته می شود

۴۲۱ پوششی است از زره های فلزی

هر که زنش آستن بود پسری آیدش اگر بیند که تیغ از نیام بر کشید او را پسری آید مبارک پی اگر دید که تیغ بیرون آمد و نیام بر کشید و شکست فرزند بماند مادر بمیرد و اگر تیغ بشکست و نیام درست ماند مادر بزید و پسر بمیرد اما آهن بخواب بهمه وقت قوت و منفعت بود و اگر در خواب بیند که کسی را بکشت از کشته قوتی رسد مقتول را و زخم همچین بود. اگر جراحت کند. برکستوان^{۴۲۲} قوت و دولت بود و از سلطان خوب رو. آینه به خواب ظاهر شدن کارهای مشکل بود و زن و پسر و شادی و فرح و روشنای و خلاص شدن از غم و مراد یافتن دو جهانی و عامه رامنفعت بود و بازاریا سود بود و سلطان دولت و مزکی و معدل و قاضی را مال و جاه و کرده. معبران گویند اجلس نزدیک آمده بود زیرا که چون خودش به جای خود همی بیند. سلطان اگر بیند که در شهری در آمد یا در محله آینه یابد در آنجا زنا آشکارا شود و بی برکت کردند. سوگند اگر کسی بخواب بیند که سوگند خورد براسست توبه باید کرد و در میان مردم راست گو گردد اگر بیند که سوگند بدروغ خورد این کس عهد خدای تعالی را بشکند توبه بکند.

باب سیوم در دیدن خز^{۴۲۳} و قز^{۴۲۴} و ابریشم و پشم و کتاب و تصاویر بدان که این همه بخواب دیدن مال بود و نفع و نعمت و عز و مرتبه ولیکین هرچه ابریشمین بود در دین کراهیت دارد مگر ابریشم متبرکه که او را نیک دارند پشم و موی بهمه حال مال بود و نفع بسیار تصاویر و جامه اصحاب سلطان را نیکو بود که عادت دارند اما عامه را غم بود و خصومت و مصیبت ولیکن زنان را نیکوی بود و شادی و عیش. کتابت و نوشته همه نیک بود و شادی و فرج از غم و مصیبت.

باب سی و یکم در دیدن نابینا و بیماری و کسی که از علت نالد و عصا. بدان که آن کس را بخواب دیدن میانجی بود زیرا که به بیداری چون پیش کسی آیند بفال نیک نبود. اگر دید که او را از این علتها چیزی هست و از آن مینالد آنکس بقضای حق تعالی راضی نمیشود و اگر بیند که صبور شدی شاد و ایمن گردد و نعمت یابد و جاهش زیاده گردد و اگر کسی به خواب خود را نابینا بیند دینش برود یا از سبب فرزند عزیزغم و اندوه خورد. گنگی^{۴۲۵} و لنگی^{۴۲۶} و آنچه بدین ماند چون خداوند خواب به بیداری راضی و شاکر و نیکو بود و اگر شاکر نبود غم و اندوه و مصیبت بود و مشقت و

^{۴۲۲} پوششی باشد که در روز جنگ پوشند

^{۴۲۳} جانوری مانند سمور که از پوست وی پوستین سازند

^{۴۲۴} معرب کز. ابریشم

^{۴۲۵} بی زبان، لال

^{۴۲۶} لنگ بودن

درویشی. عصا اگر در خواب ببیند در دست داشت قوتی و منفعتی رسدش و مراد بیابد اگر ببیند که بر عصا تکیه زد بر مردی اعتماد کند در کار خود. اگر دید که با کسی از خداوندان این علتها دوست شدی همه کارها بر خداوند علت گشاده شود و از چیزی که امید داشته بود بدان برسد. اگر کسی در خواب پای شکسته ببیند روزی بر وی تنگ گردد و از شغلی که میطلبد فرو ماند و بدان نرسد.

باب سی و دویم در دیدن بساط^{۴۲۷} و حجله و گورستان و مرده و جنازه و نماز جنازه و کفن و زیارت کور بکور کردن بدان بساط و شاذروان^{۴۲۸} بخواب دیدن چون نو و بزرگ بود ولایت و عز و مرتبه و جاه و مال و نام مرد بود که گسترده شود و اگر کهنه و دریده بود غم و اندوه بود. حجله مردی جوان مرد نیکو روی خوش طبع و به خرد بود و توانگر و پاک دین و پاک مذهب و شریعت و بکار آمده قفس زندان بود و غم و اندوه و جای تنگ و دشوار و اگر کسی خود را یا دیگری را در قفس ببیند بیشک او را بزندان کنند و اگر مرغی را در قفس ببیند آنکس که دیده است در زندان افتد و غم رسدش. زندان: معروف اگر کسی خود را در زندان ببیند مراد یافتن بود و اندر عمل دیر بماند زندان مجهول نعوذ بالله گور بود. گورستان به خواب دیدن عبرت بود و پشیمانی از گناه. اگر کسی ببیند که از گور برآمدی از غم بزرگ برهد و اگر خسته بود شفا یابد. مرده زنده شدن در خواب مراد یافتن بود از چیزی که طمع از آن بریده بود و اگر ببیند که او مرده است زندگانی اش دراز گردد و اگر ببیند که مرده زنده شدی اگر مهتر بود عز و جاه و شرف یابد و اگر نه مهتر بود مهتری یابد و کار او بگشاید و مراد خود بیابد در دو جهان. اگر بخواب ببیند که مرده همی گریست آن مرده از این جهان با ایمان بیرون شده باشد و کارش بحضرت خدای تعالی نیکو بود و اگر ببیند مرده زنده شد هر مرادی دارد بعمل بیاید اگر ببیند که مرده همی خندید دلیل بود که آن مرده از عذاب ایمن شده باشد و بهشت یافته و اگر مرده را ببیند که بیمار است چیزی بدرویش باید داد تا حق تعالی بر وی رحمت کند. اگر ببیند که مرده زنده را در آغوش گرفت این زنده را عمر دراز گردد و کارش بالا گیرد. اگر زنده مرده را در کنار گرفت میان خویشان خصومت و جدای افتد و باشد که بیمار شود. قبر اگر ببیند که گوری کندی در آنجا کوشکی یا سرای بنا کند اگر ببیند که مرده را بگور کرد این زنده در غم افتد و بلا و سختی و حال بروی تنگ شود و اگر ببیند که بجای تنگ اندر آمده بود همچنین بود و اگر ببیند که از گور یا از آن جای تنگ بیرون آمد زود از آن غم فرح یابد و برهد اگر ببیند که مرده کسی را چیزی بخشید در میان مردم آن چیز بسیار شود و ارزان گردد و اگر ببیند که مرده چیزی خورد یا چیزی

۴۲۷ خوان، سفره گستردنی

۴۲۸ پرده

بستد آن چیز کم و تنک شود و در میان مردم عزیز شود. اگر بیند که از مرده سخن می‌شنود هرچه او بگوید راست بود و اگر مرده را با جامه نیکو بیند و تاز روی آن مرده نیکو بود و اگر مرده ترش روی بیند و یا جامه کهنه و بد باید از بهر او صدقه بکند تا ایزد تعالی بر او رحم کند و اگر کسی را خود در جنازه بیفتاد از عملی که دارد معزول گردد و اگر بیند که جنازه برداشت خدمت سلطان کند و اگر کسی را مرده بخواب نمایند بی جزع^{۴۲۹} و خروش ویرانی خانه بود. کفن فرسوده را معصیت بود و وصیت کردن مبارک بود و حکمت و زیارت گورستان سنت بجای آوردن بود. مرگ بخواب نیکوان را نیک بود و بدان را اندوه و محنت از سبب سلطان. اگر کسی بر در سرای خود جنازه بیند او را عملی بود با اودهند و اگر کسی را بر تن شوی بیند که او را شویند از همه غمها برون آید و ایمن گردد و توبه باید کرد و اگر کسی بیند که با مرده جماع کرد مالش برود و اگر دید که با مردگان میرفت آن مرد اجلش نزدیک بود.

باب سی و سیم در دیدن تازیانه و چوب زدن و گردن زدن و کشتن و درّه زدن^{۴۳۰} و دست و پا بریدن و اندام شکستن و مثله کردن^{۴۳۱} اگر بیند که کسی را به کشت بر خصم خود مظفر گردد و آنکس را که بکشت برو بیداد کند و آنکس اگر مرده بود بر اهل بیت و فرزندان او زیادتی کند و اگر بیند که دوستی را بکشت باوی نیکوی کند و یا آشنایی به جای او مردمی کند^{۴۳۲} یا او را از دشمن برهاند و اگر دشمن او بود برو ستم کند و ظفر یابد. گردن زدن و گلو بریدن اگر خواجه بیند که غلام خود را گردن بزد او را آزاد کند و به جای او نیکوی کند و اگر بیند که او را گردن بزدند اگر مستور بود آن زنده دوست او بود او را از غمی بزرگ برهاند و وامش گذارده شود و اگر نه مستور بود زنده دشمن او بود برو ظفر یابد و برو ستم کند و اگر بیند کسی را سر از تن جدا کرد میان او و مهتری جدای افتد. تازیانه زدن اگر بیند که او را تازیانه زدند و خون ازو برفتی زیان بردش و سخنان ناخوش شنود و اگر خون از او نرفت و درد نکردی و برو مردم نظاره نبود و بانگ و شغب^{۴۳۳} نکردند بهر تازیانه درمی یابد بی خلاف. چوب زدن همچنین بود بهر یکی درمی بود و بعضی گویند تازیانه زدن شعب و خصومت بود و آشکارا شدن کارهای پنهانی و اگر دید که او را درّه زدند کار زشت او

۴۲۹ فریاد و زاری

۴۳۰ شلاق زدن

۴۳۱ بریدن اندامها

۴۳۲ انسانیت کند

۴۳۳ شور و غوغا

بر خلق ظاهر گردد و اگر از آن زخم خون برفت بر وی دروغ و افترا گویند و اگر از آن پشت او بیاماسید از سفر بیاید سلامت. دست و پای بریدن در خواب قوت دین بود و عمر دراز و مراد یافتن دو جهانی و عیش خوش اما جدای افتد او را از دوستی عزیز و فرح و راحت و توبه نصوح کند. دار: بر دار کردن اندر خواب مهتری یابد برقدر بلندی دار و مشهور گردد در دنیا. انگشتان بریدن: جدای افتد میان او و فرزندان و کاری کند که خدای تعالی نپسندد. درد اندام افتادن و نقصان اندر تن دیدن غم بود و مصیبت از سبب آنکس که بدو منصوب بود مگر بیند که از درد بیارامید. درد استخوان بخواب دیدن اصل مال و قوت بود و همه استخوانها در تن قوام مردم باو بود هرچه ازوها شکسته بیند هلاکت مرد بود و فرو ماندن از کارها.

باب سی و چهارم در دیدن نای زدن و طنبور^{۴۳۴} و ربط^{۴۳۵} و رباب^{۴۳۶} و چقانه و دف و سنج^{۴۳۷} و رقص و نرد و شطرنج و جسر^{۴۳۸} و پل و مثله که بدان آواز اینها در خواب نیک بود و بعضی گویند ماتم بود و سخنان ناخوش و کار باطل. نای زدن و رقص بهمه حال معصیت بود و غم. دف^{۴۳۹} زدن یا آواز دف شنیدن نشاط و شادی و بخت و دولت و فیروزی بود و آواز مردم چون بدید آمدن دشمن بود و اگر بیند که در خانه او یا دیگری چنگ^{۴۴۰} و چقانه^{۴۴۱} و ربط زدندی و آواز مردمان همی شنیدندی و بانک سرود همی آمدی در آن خانه شور و شغب بود اگر کسی بیند که کس اندک

^{۴۳۴} تنبور یکی از قدیمی‌ترین سازهای ایران است که جنبهٔ عرفانی و مقامی دارد. در کارنامه اردشیر بابکان یکی از متون‌های پهلوی نام آن آمده. فارابی که در موسیقی الکبیر به‌طور گسترده در مورد تنبور توضیحات مفصل داده‌اند. ابن سینا، عبدالقادر مراغی و صفی‌الدین ارموی نیز از این جمله‌اند. در آثار شاعران بزرگ فارسی‌زبان از جمله، فردوسی، مولوی، منوچهری دامغانی، نظامی گنجوی، حافظ، به کرات از تنبور سخن به میان آمده‌است.

^{۴۳۵} بریت بمعنی سینه بپ زیرا که ساز بریت شبیه است به سینه بت یا مرغابی. مرکب از چهار تار است نام زفت‌ترین آن چهار بم است و تاری را که بعد از بم است مثلث خوانند و تار بعد از مثلث را مثنی نامند و چهارمین را که از همه باریکتر است زیر گویند و عرب بریت را عود نام دهد.

^{۴۳۶} رباب معرب رَواده است و معنی رَواده آواز حزین دارنده است چه رواد بمعنی آواز حزین است. آن مانند طنبوری بزرگ است یا دسته کوتاه و آن چهار تار دارد.

^{۴۳۷} دوپاره مس که بهم زند.

^{۴۳۸} پل. چوبی در برخی از زه سداها که برای انتقال ارتعاش و گاه خنثی کردن فشار زه‌ها بکار می‌رود.

^{۴۳۹} قابی که بر یک طرف وگاه دو طرفش پوست کشیده شده است و با زدن یا کشیدن انگشتان بر آن و در صورتی که مثلاً دارای رنگ باشد باتکان دادن نواخته می‌شود.

^{۴۴۰} ساز زهی باستانی است نخستین چنگها در سومر یافته شده‌اند. قدیمی‌ترین نقش و نگارهای چنگ، در پرسپولیس ایران باستان مربوط به ۵۰۰ سال پیش از میلاد است. در دوره ساسانیان چنگ معروفترین و محبوبترین سازها بوده است.

^{۴۴۱} نوعی ساز تار یک‌ه با مضارب و زخمه نواخته می‌شده است. بهندیش «سرمدل» هم گویند. و بعضی گویند ساز قانون است.

مايه رودی^{۴۴۲} همی نواختی بی مشغله راحت و شادی بود و حکمت و پند و غلط دادن^{۴۴۳} و اگر بجای همی رقص کنند و پای کوبند همه ماتم بود و اگر به خواب او از سرنا^{۴۴۴} شنود خبری خوش زود باو برسد. شطرنج باختن در خواب کار باطل بود هر که ببرد او غالب گردد بر دشمن خود و بعضی گویند نا بردن بهتر از بردن. نرد باختن در خواب از ایزد تعالی عاصی شدن بود و رسول او .پل و جسر بخواب مردی بود که مردم را از او فایده بینند اگر بیند که از پلی بگذشت از غم فرج یابد و جسر نیز همچنین بود اما پلی که از خشت پخته و محکم بود مردی بزرگ باشد و خداوند خواب را از او منفعت باشد و خوبی و راحت و میان مردم الفت بود که افکند.

باب سی و پنجم در دیدن حبوبات و خریدن و فروختن و نرخ اینها بدانکه اگر حبوب براه ریخته بود نرخ ارزان شود و کاسد^{۴۴۵} گردد و اگر بیند که در جوال^{۴۴۶} یا درخم^{۴۴۷} می کردند گران گردد و اگر بیند که میفروختند ارزان شود و اگر بیند که طلب می کردند که بخرند عزیز شود و اگر بیند که آتش در بازار گندم فروشان افتاد اهل بازار از سلطان نهیب و غارت رسد و اگر آن بازار خیانت می کند و بر خریده دروغ میگویند و اگر بیند که مرده چیزی میخواست صدقه چشم دارد.

باب سی و ششم در دیدن بهوا رفتن و از جای به جای پریدی سفری کند و اگر بیند که از دست راست پریدی سفری کند با خیر و برکت و سلامت و اگر بیند که از دست چپ پریدی سفری کند اما نفع آن کمتر بود و به باطل پیوسته بود و اگر بیند که می پرید و بر درخت می نشست اندران سفر با مهتران صحبت گیرد و اگر بیند که از پس پشت بازگونه^{۴۴۸} می پرید سفری بود با رنج بسیار و بی منفعت و اگر از پیش روی راست می پرید سفری بود با نفع و اگر بیند که راست بر آسمان پریدی و بهیچ نترسیدی سفری کند با نفع بسیار و جاه او زیاده گردد و اگر دید که بر آسمان شد و باز نیامد توبه باید کرد که دلیل مرگ بود و اگر دید که باز آمد بسلامتی بود از آن سفر و اگر بیند که از آسمان افتاد زن را طلاق دهد و زن دیگر کند و اگر بیند که بر آسمان بر شد و در آسمان گشاده دید و

۴۴۲ تار یا زه سازهای موسیقی

۴۴۳ غلت دادن آواز؛ تحریر.. بگردانیدن آواز. نغمه زدن در آواز. ترم کردن.

۴۴۴ مخفف سورنای است که در نقاره خانه ها و روزهای جشن و سور نوازند

۴۴۵ ارزانی و کم قیمتی کالا

۴۴۶ کیسه، خورجین

۴۴۷ کندو

۴۴۸ واژگونه

فرشتگان دید این کس حج کند روزی بر وی فراخ گردد و اگر ببیند که با فرشتگان آسمان بیامیخت و تسبیح می کرد از جمله زاهدان گردد و پایگاه و بزرگی یابد و اگر ببیند که چون مرغ بهوا پرید ولایت و ریاست یابد و مال و کامروای ببیند و اگر ببیند که از سرای خود بسرای دیگر پرید توبه باید کرد که از آن سرای او را بگور برند و اگر ببیند که از بامی به بامی یا از دیواری بدیواری میجست سفری کند یا از کاری بکاری یا از عملی بعملی نقل کند و از شهری بشهری رود و اگر ببیند که بر آسمان رفت و بنشست پادشاهی یابد و مملکت و کارش بالا گیرد و بمراد برسد و اگر ببیند که در هوا خانه یا کوشکی بنا کردی کار وی در دو جهان نیک شود و اگر ببیند که خانه از خشت و گل می کرد مال یابد و ولایت و دولت و اگر ببیند از خانه از گنج و سنگ و جاروب و چوب بنا کرد در کار دنیا فریفته شود و غم خورد.

باب سی و هفتم در دیدن سخن گفتن با بهائم^{۴۴۹} و سباع^{۴۵۰} و حشرات و طیور اگر ببیند که از بهائم و سباع و حشرات با او سخن گفت او را کاری عجب پیش آید و چیزی که از آن طمع بریده باشد بیابد چنان که از آن عجب بماند و نیز علم و ادب حاصل کند و اندر میان مردم عزیز گردد و مشهور شود و و اگر ببیند که پا بر مرغ نهاده بود بکسی ستم کند اگر ببیند که زاغ و عکّه^{۴۵۱} با او سخن گفت از مردی غریب سخنی شنود مکروه اگر از دور آواز عکّه یا کلاغ یا زاغ شنود تعزیتی رسدش از قوم.

باب سی و هشتم در گریستن و گریختن از دشمن و ترسیدن از سباع و بهائم و منازعت کردن و کشتی گرفتن و کشتن . گریستن در خواب بهمه حال شادی بود مگر بیانک سخت یا بلند یا جامه دریدن آنکه غم و هم^{۴۵۲} محنت بود فرع^{۴۵۳} و ترسیدن اندر خواب ایمنی بود چون آن خصم را بینی زیان رسد و غم و اگر ببیند که از دشمن یا بهائم یا از سباع میگریخت از آن دشمن یا آن چیز که ببیند ایمن گردد و بر دشمن ظفر یابد و اگر ببیند که همی گریزد غم و اندوه ببیند اما منازعت کردن با حیوانات یا چیزی که جنس آن باشد اگر برو غلبه کند دلیل بود که بر دشمن ظفر یابد و اگر ببیند که با کسی کشتی گرفتی و او را بیفکندی همچنین بود و اگر آنکس او را بزمین زدی و بیفکندی دلیل کند که آنچیز یا دشمن ظفر یابد کشتن در خواب قاتل ظالم بود و مقتول مظلوم و اگر ببیند که او را

۴۴۹ حیوانات

۴۵۰ درندگان مثل گرگ و شیر

۴۵۱ کشرک . از جنس کلاغ است و سیاه و سفید می باشد و به عربی عقق.

۴۵۲ در دل گذاشتن

۴۵۳ ترسیدن. هراس

بکشند از کشنده او را منفعتی رسد و اگر بیند او کسی را بکشت او بیدادگر بود و یا غمی و عاصی و مخدول^{۴۵۴} گردد.

باب سی و نهم در دیدن قصاب و پوست فرو کشیدن از گوسفند و دست با شان شستن و خلال کردن بدان که قصاب مجهول ملک الموت است علیه السلام اگر بیند که قصابی کردی بخونی ناحق مبتلا گردد بعد یا از خطائی حذر کند و اگر قصاب معروف بیند که با او صحبت می کرد یا با او برفت مردی بیدادگر بود و با بیداد کردن صحبت گیرد اما گوسفند از پوست بیرون کشیدن ظلم بود و عذاب و مال حرام جمع کند و اگر بیند که از بهر پوست باز کردن خانه بنیاد کرد آنجا سرای بنا کند که مردم را در آنجا مطالب و عذاب خلق کند چون دیوان و زندان و او را از آن سرا غم و اندوه رسدش و اگر این کسی معلم خانه بنا کند و کودکان را در آنجا تعذیب^{۴۵۵} کند جهت تعلیم کردن و اگر بیند کسی را گلو برید بر آنکس ستم کند و اگر بیند که آنکس را سر از تن جدا کرد میان وی و زنش جدای افتد که مقتول است و اگر از گوشت او بخورد مال آن زن بخورد و با او عتاب کند و اگر بیند که گوشت مرده همی خورد زبان اندر مردم دراز کند و بدی مردم گوید و اگر بیند که دست با شان بشست از چیزی که می جوید ناامید گردد و یا خود دست باز دارند و در دوستی یا برادری یا فرزندی رها کند و اگر بیند که خلال همی کرد با خویشان خصومت کند و منفعتی از او بریده گردد از جهت ایشان یا از علما و فقها دور گردد و اگر بیند که فقیهی کردی یا خطیبی و اهل آن نبود او را فرعی^{۴۵۶} رسد سخن زشت شنود و کاری کند که خود را به فضیحت^{۴۵۷} برساند و اگر از اهل آن کار بود دولت و ریاست یابد و اگر بیند که امامت می گیرد مهتر گردد و ریاست یابد و اگر از اهل آن نبود برخلاف آن بود خوب نبود.

باب چهلم در دیدن گوسفندان و میش و بزینه و موی و پشم و پوست و آلات این ها اگر کسی میشی بخواب بیند که بیاورد و یا بکشت بر مردی بزرگ ظفر یابد و اگر پوست از او بکند و پوست پاره کرد دشمن را بکشد و پراکنده کند اگر گوشت او بخورد مال او بخورد و اگر بیند که بر کبش^{۴۵۸} نشسته بود آن کبش او را فرمان بردار بود و هر کجا او خواست میرفت بر مردی بزرگ قادر شود و

^{۴۵۴} خوار شده و ذلیل

^{۴۵۵} به رنج افکندن

^{۴۵۶} ترس و بیم

^{۴۵۷} رسوائی ، بدنامی

^{۴۵۸} گوسفند تر یعنی میش تر شاخ دار

فرمان او کار بندد و اگر بیند که کبشی بر پشت کردی مونت^{۴۵۹} بزرگ بر گردن او نهند و اگر بیند که کبشان و گوسفندان بدست او بودندی بر اشراف آن ناحیت بزرگ گردد و مهتر گردد و موی و پوست گوسفند در خواب مال بود اگر بیند که گوسفندی باکاردی قربان کردی از بهر عید از غمی بزرگ برهد و اگر در زندان بود راحت یابد و اگر اسیر بود خلاص بود و اگر اندوهگین بود فرح یابد و اگر از چیزی می ترسید ایمن گردد اگر وام دارد بگذارد و اگر بیمار بود شفا یابد اگر مراد حج دارد او را در روزی شود و اگر بیند که روز عید است و مردم از بهر عید برون شدند از همه غم برهد و ایمن شود و مردم آن شهر و ناحیت را ایمنی و نیکوی و فراخی رسد و هیچ خوابی نه بیند کسی در شب عید و ایام التشریق^{۴۶۰} که آن راست آید و پدیدار. و اگر بیند که روز عید است و روزه گشاده است مردم آن ناحیه از قحط ایمن گردند و روزی بر مردم فراخ گردد خاصه بر خداوند خواب و اگر بیند که روز جمعه است شادی و نیکوی رسد او را و مردم را و اگر بخواب ببیند که رمه گوسفند بخشیدند یا در خانه او آوردند و یا آمد دلیل غنیمت و مال حلال بسیار بیابد. میش بخواب زنی بود شریفه از اهل بیتی بزرگ و اگر بیند که میشی بکشت و گوشت او بخورد زن کند و اگر از بهر گوشت که بکشت حاجتی که دارد روا گردد و اگر بیند که میش را همی دوشید از سبب زنی مال حلال یابد و اگر بیند که میشی بخانه خود آورد یا دو یا سه زنان باشند که بخانه آرد آلات گوسفند از دنبه و گوشت و گوشت و پوست و غیره بخواب مال بود و خیر و برکت و اگر بیند که میش را پوست فرو کشیدی پسری آیدش شریف و مبارک پی. بره و بزغاله اگر کسی بخواب ببیند که بره یافت یا بزغاله یافت پسری آیدش یا غلامی مبارک پی و اگر بره و یا بزغاله بکشت نه از بهر گوشت فرزندی بیمار گرددش یا عزیزش بمیرد یا کسی به مثابه فرزند باشد اگر بیند که از گوشت بره یا بزغاله خورد میراث یابد از فرزند اگر بیند که با گوسفند جنگ و منازعت کردی یا بکشت با مردی جنگ کند اگر برو غلبه کرد بران مرد غلبه کند اگر بیند که از کبش پوست فرو کشیدی اندر آن سرا یا در آن محله بزرگی بمیرد و اگر بیند که از اندام گوسفند کشته گوشت همی خورد در سرای او کسی بمیرد و اگر بیند که از پهلوی او و یا پشت او گوشت میخورد زن او بمیرد اگر گوشت او تازه همی خورد با مردم منازعت کند اگر بیند که رمه گوسفند دردشت یا در جای که فرمان او بر ایشان روان بود بر قومی مهتری یابد باندازه آن گوسفندان. بزینه بخواب مردی بود با قدر و بزرگ که دنیا را دوست دارد نه اصلی بود اگر بیند که بر بزبان دست یافت بر مردم با قدر دست یافته شود اگر بیند که بزنی را بکشت

۴۵۹ بار و گران نفقه عیال و کفالت عیال و قوت روزانه

۴۶۰ آیام تشریق عنوانی برای روزهای ۱۱ تا ۱۳ ذی الحجه است. بخش مهمی از مناسک حج مثل قربانی و رمی جمرات را در همین ایام انجام می‌دهند

بر مردی بزرگ دست یابد شبانی اگر بیند که شبانی کردی بسیار گوسفندان داشت و اندران تصرف میکرد ولایت یابد بر مرد عرب و عجم بر مقدار گوسفند. گوشت اگر بیند گوسفند و برّه و بزغاله گوشت اینها را میخورد غم و بیماری بود اگر بره یا بزغاله خورد اندک مایه و نفع بود اگر بیند که گوشت خرید از قصاب مجهول و بخانه فرستاد یا بخانه دیگری بدان خانه که آن گوشت شد مصیبت رسد اگر بهای گوشت بقصاب داد آن مصیبت به سوی قصاب بازگردد و او را سلامتی بود و اگر بیند که گوشت سر کوسفند همی خورد مهتری یابد و عمرش دراز گردد و بمراد برسد و اگر بیند که گوشت سر گاو همی خورد با آن مردم مال یابد و کارش بالا گیرد و نعمت دنیا بر وی فراخ گردد و مراد یابد بدان که همه سرها بخواب دیدن نیک بود یافتن مال او و خوردن سر مردم از آن همه بهتر بود اما هر که بخواب بیند اگر بخورد و اگر نخورد ریاست و دولت بود که خداوند خواب از اهل آن بود و فرزند نیز بود یا غلام و کنیز یا ستور یا ده هزار درم بیابد اگر بیند که در سرای گوسفندی کشت اندران سرا مال و نعمت گرد کند و اگر بیند که برّه بریان بخورد خیر و برکت بود و منفعت پیه مال بود بهر حال که باشد پیه بهتر از گوشت زیرا که آنچه در شکم او بود همه مال بود و عز و جاه. جگر بدان که همه جگر جانوران در خواب مال مدفون بود اگر بیند که جگر میخورد یا بدست داشت مال مدفون بیابد بسیار و بخورد اگر بیند که جگر مردم میخورد مال و گنج یابد دل مجموع مال بود از هر چه بود اگر بیند که دل مردم میخورد و یا بان چیزی دیگر مال بسیار یابد از کسی دیگر و اگر روده کان بخواب بیند خیر و برکت بود و منفعت و نزدیکی کردن با خویشان. پشک و بول و شیر گوسفند و هرچه از شکم بیرون می آید مال بود و خیر و برکت باب چهل یکم در دیدن میش کوهی و آهو و نخجیر و خرگوش و خرگور و آنچه بدین ماند اگر کسی در خواب ببیند که از این چیزها شکار کردی و همی اندیشه کرد که گوشت یا پوست یا شیر بخورد کسی دارد بر دشمن ظفر یابد و دولت بسیار یابد بدان که هر چیز که گوشت آن حلال است شیران بخواب مال و غنیمت بود اگر تازه بود و هرچه ترش باشد مالی بود که برنج بدست آید و بیماری نیز بود اما طعام شور و ترش همه غم بود و سخنان ناخوش خرگور اگر بیند که بر خرگور نشسته بود هر کجا که میخواهد همی رفت بر معصیت دلیری کند و آنچه در دین واجب بود ضایع و اگر بیند که بر خرگور نشسته بود و او را بیفکند چنانکه اندامی از آن او بشکست او را غمی و شدتی رسد و از دین او خللی افتد اگر دید که خرگوری بخانه برد و چنان دانست که صید کرد که دو چیز جنس از وحوش با یکدیگر منازعت کردند دو مرد مناهب^{۴۶۱} با یکدیگر منازعت کنند چنان که در دین هر دو فساد بود اگر بیند که با

و حوش منازعت کرد و او غالب آمد و وحش را بکشت بر مردی بد دین غالب گردد و او را قهر^{۴۶۲} کند و اگر وحش غلبه کرد آنکس برو غالب آید و اگر پوست و گوشت خرگور یابد مال و منفعت بود اندر دین و دنیا و اگر دید که خرگوری را بکشت از دین بد جدا گردد و اگر دید که یکی از انواع و حوش کشت در نماز کاهلی کند و اندر دین او خیر نبود و بر زنان مولع^{۴۶۳} بود و از ایشان لذت یابد خرگوش بخواب زن بد بود و لیکن بدخوی چنانکه با او عیش خوش نبود اما گوشت و پوست و سر گین او همه مال و دولت نهانی بود و اگر در خواب خرگوش یابد یا بگیرد زن بکند بدین صفت که و نیت کرد که او را بکشد و طعام سازد غنیمت بود و منفعت و خیر و اگر بیند گفته شد آهو اگر بیند که آهوی بگیرد دختری دوشیزه گی بستاند و اگر بیند که آهوی را بگیرد و بکشت از پس پشت با زن جماع کند و اگر آهو نر بود بگیرد با غلامی جماع کند و خود را شناع^{۴۶۴} آورد. گوزن ماده در خواب زنی بود نیکو هرچه از این وجه بخواب بیند همه زن بود و اگر بیند که در دست او آهوی بمرد از جهت زنی غم خورد و اگر بیند که آهویا گاو وحشی را برمانیدی زن را یا کنیزک را از پیش خود برمانیدی و اگر بیند که گوساله وحشی یافت فرزندی آیدش یا غلامی بخرد و هر بچه وحشی که بیند همه دلیل فرزند و کنیزک بود.

باب چهل و دویم در دیدن گاوان و آلات ایشان گاو دیدن گاوسرای^{۴۶۵} بود و عمل و خیر کردن بود اگر بیند که بر گاوی نشسته بود یا گاوی در سرای او آمد مال و منفعت در سرای او فراوان گردد و اگر بیند که گندم و جو بر گاو نهاده و بخانه برد روزی بروی و بر اهل او فراخ گردد و عملی بزرگ بیابد و در مال مردم تصرف نماید. اگر بیند که گاوی او را شاخ زد و از آنجا که بود بیشتر برد از عملی که دارد معزول گردد و زبانی رسد و اگر او را بشاخ زد اما شاخ او قوه نداشت از جای خود نجنبانید او را در عملی که دارد مشرفی^{۴۶۶} گذارند و خواهند که معزول کنندش او را ولیکن نتوانند اگر بخواب بیند که گاوی یافت یا شاخهای بسیار یا دوشاخ بر آمده نه از موضع خود این همه عمال^{۴۶۷} را بد بود

۴۶۲ شکست

۴۶۳ حریص

۴۶۴ زشتی و بدی و قباح

۴۶۵ منزل، مسکن، جا

۴۶۶ ناظر و جاسوس

۴۶۷ کارگزاران، گماشتگان، مزدوران

و گوشت گاو مال بود و پوست گاو میراث بود از عامل^{۴۶۸} زیرا که گاو نرعامل بود و اگر بیند که گاو نر را بکشت و گوشت او بر مردم بخش کرد عامل آنجا بمیرد و میراث او بردارند و اگر گاونر نبود در آن محله مردی بزرگ بمیرد اگر دید که گاوان نر و ماده از پیش و پس او میرفتی یا در جای میرفتند و برون می آمدند از هر رنگی سیاه و سرخ و غیرهما^{۴۶۹} اندران ناحیت بیماری پدید آید و اگر گاوان فربه بیند از هر لون دلیل بود که سالی نیکو باشد با منفعت و فراخی و اگر گاوان لاغر بیند دلیل قحطی و تنگی و گرانی نرخها بود اما گوشت گاو و پیه او بخواب مال و منفعت و فراخی روزی بدان قدر که دیده شود و شیر گاو دین بود و شفا و مال حلال و گاو فربه بهتر ازگوسفند بود و پوست گاو مال و برکت بود و سرگین گاو مال بود ولیکین با رنج و تعب (سختی) و سرگین گاو از همه سرگین ها خوب تر است که از ماده گاو شیر می دوشید و می خورد اگر بنده بود آزاد گردد و اگر غریب بود بوطن رسد و اگرعزب بود زن کند و اگر آزاد بود مهتری یابد و اگر درویش بود توانگر گردد و اگر بیمار بود بهتر شود و اگر در خواب گوساله بیابد یا بخرد فرزندی آیدش فراخ روزی و اگر گوساله خورد^{۴۷۰} یا بزرگ یا نر یا ماده برگرفت بخانه برد فزعی^{۴۷۱} رسدش و اگر بیند که بر گاوی نشسته بود مهتری و ریاست یابد و مال و جاه بود.

باب چهل سیم در دیدن پیل و گاومیش و گردون^{۴۷۲} و آلات ایشان اگر بخواب ببیند که بر پیلی نشسته بود و هر کجا میخواست میرفت و بر آن پیل هیچ آلت ندید از سلاح و تیغ و گرز و نیزه با سلطانی بزرگ دوستی کند و ویرا مطیع خود کند و اگر بیند که گوشت پیل میخورد از سلطان بزرگ مال یابد یا از مردی بدو. بچه پیل بخواب مال و نفع از بزرگی و اگر دید که پیلی بر پیلی بود در حربگاه دولت و نصرت خداوند پیل را بود زیرا که تا بر پیلی نشیند تصرف نیابد و اگر دید که پیلی پای بر وی نهاد یا او را مالیدی او را غم و سختی رسد بزرگ و نیز مردم آن شهر را محنت رسد و اگر بیند که روزحرب بر پیلی نشسته بود و پیل برهنه بود زن عجمی کند و اگر پیل را دید که مسخر او بود آن زن بفرمان بود و اگر آن پیل را از خود دور کرد آن زن را از خود دور کند و اگر آن پیل او را مکروهی نمود که او را طاعت نبود از آن زن او را مکروهی رسدش و اگر دید روز حرب بر

۴۶۸ مامور، وکیل

۴۶۹ و دیگر رنگها

۴۷۰ خرد و کوچک

۴۷۱ بیم، خوف، ترس

۴۷۲ ارابه، کالسکه

پیل برهنه نشسته بود و برو نچسپید زن را طلاق دهد و خدمت و تعهد کردن پیل در خواب هیچ نبود و گویند که پیل سلطان عجمی بود اگر بیند که پیل از شهری بشهری شد مملکت بر سلطان آن شهر زوال آید و اگر بیند که پیلی را بکشت مردی بزرگ را قهر^{۴۷۳} کنند. دانیال علیه السلام گوید که پیل را دوازده وجه است پیل نر ملکی است از عجم اگر سلطان خود را بر پیلی نشسته بیند او را زیادتی ولایت بود و اگر لشکری بیند خداوند او را بود که خدمتش میکند و اگر بازاری و رعیت بیند زن بود و اگر عزب ببیند فتنه بود و اگر پیل بان بیند صحت^{۴۷۴} او بود که بروزدیده است و حدیث نفس و جماعت پیلان لشکر بود از عجم اما گوشت و پوست و دندان پیل مال بود از جهت زن نابکار شیر و سرگین پیل مال بود از جهت زن. گاومیش بخواب مردی بزرگ بود از اصحاب سلطان اگر بیند که بر گاومیشان دست یافت بر قومی از اصحاب سلطان مهتر و بزرگ شود و اگر بیند که بر گاومیش نشسته بود بر مرکبی از آن سلطان بر نشیند و از شرف یابد و کرامت و اگر گاومیش بسیار بیند مردم^{۴۷۵} بزرگ باشد. گوشت و پوست و شیر و موی گاومیش همه مال بود و اگر بیند که بر گردون نشسته بود بر مرکب سلطان نشیند و ولایت و مهتری یابد و منفعت بسیار اگر بیند که بر گردون بار می کشید غم و اندوه بود اگر بیند که از گردون بیفتاد از مهتری بیفتد و اگر بیند که گردون بشکست مهتری بزرگ بمیرد.

باب چهل چهارم دیدن خوک و خرس و موش و گربه و مار و کژدم و اژدها و سوسمار و عنکبوت و غنده^{۴۷۶} و غیره اگر بخواب بیند که خوکی را بیافت با مردی نشست و درخواست کند و او را قهر^{۴۷۷} کند و اگر بیند که گوشت خوک همی خورد مال حرام خورد اگر بیند که رمه خوک داشت و شبانی میکرد ولایت یابد و امیری بر مردم بد اصل. اما خوک مردی بود که همه مال حرام خورد و اگر بیند که بر خوکی دست یافت مردی را بدین صفت مقهور گرداند و حاجت خود از وی یابد و اگر بیند که بر بسیاری خوک دست یافت بر مال فراوان دست یابد بی رنج و اگر بیند که با خوکان می آمیخت کار دنیاش نیک شود و بی غم زید اما آخر کارش بد بود. بچه خوک در خواب شغل دنیا بود و غم و اندوه شیر خوک غم و مصیبت بود بدان مقدار که خورد و اگر بیند که خوکی را بکشت در دین عزیز گردد.

۴۷۳ جنگ

۴۷۴ درستی

۴۷۵ مردی

۴۷۶ رطیل

۴۷۷ غلبه در جنگ

و خوار دنیا^{۴۷۸} شود و اگر ببیند که بر خوکی نشسته بود ریاست و دولت و مال یابد و بر دشمن ظفر یابد و اگر ببیند که خوک او را بزد یا برو حمله کرد از مردی بد اصل او را رنجی رسدش موش بخواب زنی بدکار بود نهانی و فاسق و دزد اگر ببیند که موش بکشت حج کند و بدست او سنتهای نیکو رود و باشد که دزدی بدست او گرفتار گردد اگر ببیند که موش را بگرفت زن نابکار بزنی کند که دزد و فاسقه بود اگر ببیند که گوشت موش پخته یا بریان کرده میخورد برزنی همچنین دست درازی کند و از جهت او مال یابد و اگر این خواب زن ببیند از مردی دزد و فاسق همچنین بیابد و اگر موش بسیار بخواب ببیند ازهر لون و با او سخن گویند که مردم برو خندند یا از اهل و عیال او زن نابکار بیرون آید. گربه بخواب دیدن مردم سخن چین و میان مردم تفرقه اندازد و بدی آموزد اگر ببیند که گربه را بکشت برغمازی^{۴۷۹} دست یابد و او را قهر^{۴۸۰} کند و اگر ببیند که از قضیب^{۴۸۱} او چیزی بر مثال گربه بیرون آمد او را پسری آید که غماز^{۴۸۲} و نام^{۴۸۳} بود. ماردرخواب مردم حیلتی باشد از عرب و دلیر و نیز گفته اند پسر و غم بود و دشمن. اگر ببیند که گوشت مار بخورد مال و منفعت بود اگر ببیند که با ماری منازعت کرد اگر او بر مار غالب آمد بر دشمن ظفر یابد و اگر ببیند که ماری را بکشت دشمنی را بکشد و مار سیاه در خواب دشمن کافر بود و مار سفید دشمن مسلمان بود و اگر ببیند که ماری را بگرفت و در صندوق نهاد یا در کیسه یا آستین یا کنار کرد این همه مال بود بر مقدار بزرگی مار اگر دید که درسرا یا در خانه او شد او را غمی رسد اگر دید که بیرون رفت غم از او برود اگر مردی یا زنی ببیند که ماری از ذکر او یا فرج او بیرون آمد پسری آید که غماز و نام بود ازدها و سوسمار در خواب سلطان ظالم بود و اگر ببیند که برو دست یافت و او را قهر کرد بروی بزرگی ظالم دست یابد. عنکبوت مردی زاهد و گوشه گیر و بی رنج بود و گویند زنی نابکار بود و اگر ببیند که عنکبوت را بگرفت یا بر جامه او رفت زاهد و پارسا گردد. عقرب دشمن ضعیف و غماز بود یا زنی سلیطه.

۴۷۸ زندگی محقر دنیوی

۴۷۹ سخن چین

۴۸۰ غلبه و شکست دادن

۴۸۱ آلت تناسلی مرد

۴۸۲ سخن چین

۴۸۳ سخن چین

غنده^{۴۴} دشمنی قوی بود و نمام و بدگوی اگر ببند که از چنین حشرات رنجی رسد از چنین دشمنی او را رنجی رسد.

باب چهل پنجم در دیدن سباع و دد و دام و گوشت و پوست و سرگین ایشان بدان که شیر بخواب سلطان بود گردنکش. اگر ببند که با شیر منازعت کردی با سلطان بزرگ منازعت کند و اگر برو ظفر یافت بر دشمن ظفر یابد و درمال نقصانی شود زیرا که ایشان از دو نوع مختلفند. اگر دید که شیر یا سبعی دیگر با او سخن گفت کار عجب او آشکار گردد بمیان مردم و دشمنان را بدان مقهور کند و مراد خود بیابد و اگر ببند که بر شیری نشسته بود و آن شیر او را فرمان بردار بود سلطان بزرگ او را مطیع گردد و کام خود بر دشمنان براند و دولت یابد و اگر دید که شیر از پیش او باز آمدی او را از سلطان یا از دشمن فرعی^{۴۵} رسدش. اگر ببند که از شیرهمی گریخت و شیر او را طلب نمیکرد و از پی او نمیرفت از چیزی که حذر میکند و میترسد ایمن گردد و اگر ببند که گوشت شیر همی خورد مالی یا چیزی یابد که از آن امید نداشته بود اگر پوست یا موی شیر در خواب دید مال و نعمت یابد اگر ببند که ماده شیری بزنی کرد کنیزکی از آن سلطان بزنی کند و کار او بالا گیرد و از سختی برهد و عز و جاه یابد اگر دندان شیر یا از سباعتی دیگر بیافت او را بدشمنی منسوب کنند مگر که دندان سگ بود زیرا که سگ با مردم آمیخته برای کار مردم بکار آید. د پلنگ بخواب دیدن دشمنی را میان بسته برای دشمنی او اگر ببند که پلنگ با و منازعت کرد با دشمنی بخفیه دشمنی کند و اگر پلنگ برو ظفر یافت از دشمن ضرر رسد اگر ببند که بر پلنگ نشسته بود سلطانی بزرگ یا دشمنی را که چون سلطان بود قهر کند و اگر ببند که پلنگی را بکشت او را فرعی رسد از سلطان و بیماری بود یا بیم و آخر شفا یابد و اگر ببند که شیر پلنگ میخورد از سلطان یا از دشمنی او را بیم رسد و عداوت با او کند به آشکارا تا آخر ظفر او را یابد و بود چنگال و استخوان و موی او همه مال بود از سبب دشمنان. ببر در خواب دشمنی شریف و بزرگ و لطیف بود با نام و حسب نزدیک بود و هرچه از او دیده شود تعبیرش همچو تعبیر شیر بود. یوز^{۴۶} کسی بود که دشمنی آشکارا کند و پنهان نتواند کرد و نزدیک بود به دلیری که چون شیر بود. خرس دشمن ابله بود بدین اگر ببند که خرس را بکشت بردشمنی ابله دست یابد و او را قهر کند و اگر گوشت و پوست او در دست داشت بدان مقدار مال و نفع یابد و اگر ببند که شیر خرس را همی خورد وام بسیار افتدش و غم خورد و در میان مردم خوار

۴۸۴ رطیل

۴۸۵ ترس

۴۸۶ یوز بن مضارع مصدر «یوزیدن» به معنای «جستن، چیدن و طلب کردن» بوده و از این رو یوزپلنگ به معنای پلنگی است که به دنبال شکار خود گشته و آن را با جستن و دنبال کردن می گیرد

گردد. گفتار بخواب زنی پیر و زشت رو اگر بیند که بر گفتاری نشسته بود زنی پیر زشت را زن کند و اگر بیند که گفتار را تیر زد در میان او و آن زن نیک بود و پیغام ها رود و اگر دید که گفتار را بسنگ زد اندر آن زن طعن کندش و اگر بیند که گوشت گفتار میخورد این زن او را جادوی کند ولیکن به آخر این مرد مال او را بخورد اگر بیند که شیر گفتار خوردی این زن با او مکر و غدر و^{۴۸۷} خیانت کند. اگر گفتار یا گوشت یا پوست او را بخواب بیند مال بود که از آن زن بیابد که بمیراث باو رسد. اگر گفتار بخواب دید دشمن مخدول^{۴۸۸} ملعون^{۴۸۹} بود و آخر ضعیف شود گرگ در خواب سلطانی بود ستم کار یا دشمن دروغ زن یا برادر بی وفا اگر بیند که با گرگی منازعت کرد با سلطانی یا دشمنی قوی او را منازعت افتد اگر بر آن گرگ ظفر یافت برای آن کس ظفر یابد و اگر بیند که شیر گرگ همی خورد آب روی او در میان مردم برود اما پوست و گوشت او مال بود. روباه بخواب مردی مکارو غدار و فریبنده بود یا زنی یا کنیزکی. اگر بخواب روباهی را بیند که بگرفت و یا کسی بدو دهد یا بیابد زنی یا کنیزکی یابد اگر بیند که روباه با او یا با روباه منازعت کرد با زنی یا کنیزکی یا با دزدی منازعت کند یا با خویشان خود و اگر بیند که روباه را طلب داشت رسد ش. اگر بیند که شیر روباه خورد اگر بیمار است شفا یابد و اگر وام دار است وام او گذارده شود و از غم فرج بود و پوست و گوشت و موی شیر و روباه همه مال بود. از سبب زنان شغال مردی بود دزد اگر بیند که شغالی در خانه او شود دزدی در خانه او شود و اگر بیند که شغال را بگرفت دزد را بگیرد اگر او را قهر کرد آن دزد را قهر کند پوست و گوشت و موی او همه مال بود. از سبب دزدان سگ بخواب دیدن دو نوع بود سگ شکاری و سگ اهلی سگ شکاری دانشمندی بود سگ اهلی نا شکاری بود دشمنی بود طامع یا خادم یا زنی دراز زبان زشت سلیطه و اگر بیند که او را با سگی منازعت افتاد با این گروه منازعت کند و اگر دیدید که سگی شکاری داشت با دانشمندی صحبت گیرد و از او چیزی نیابد. و اگر دید که برو بانگ کند دشمن برو طعن کند اما او را زیان ندارد و سگی ماده بخواب زنی بود شیطان و فاحشه که مردمان در حق او زشت گویند و اگر بیند که با سگ ماده منازعت کرد با زن بد و سلیطه جنگ کند و اگر دید که سگ ماده او را بگزید از چنین زن ملامت یابد و اگر سگی ماده در جامه وی آویخته بودی او را **خوارگرداند** از فضیحت آن زن مال خود را پراکنده کند و در مکروهی افتد از این زن و رنجی رسدش اما گوشت سگ خوردن در خواب بر دشمن ظفر یافتن

۴۸۷ حبله

۴۸۸ بی بهره ، خوار شده

۴۸۹ رانده شده و دور شده از نیکی

است و برمال او دست یافتن و باشد که بیمار گردد و اگر ببندد که شیر سگ خورد بیمی و فزعی رسد او را یا کشتن یا منازعت با دشمن اگر در خانه خود ببندد دشمن بود از خویشان او اگر سگ غریب بود دشمن بیگانه بود و گویند که اگر سگ را ببندد که در محلها گردد زنی دلّاله بود که قوادگی^{۴۹۰} کند و کارهای باطل و اگر در خواب سگ را بزند مردی را که بدان صفت که یاد کرده شد مقهور کند^{۴۹۱} و فائق آید. راسو در خواب چون گربه بود و زیان کار بود برو ایمن نباید بود خارپشت از دو گونه است خورد و بزرگ آن چه بزرگ است آن را سکرنه^{۴۹۲} می گویند و خرد را غوک^{۴۹۳} گویند هر که غوک را بخواب ببندد که بگرفت یا با او منازعت کرد او را یاران بسیار بود و مردمان همه او را یاری دهند و همه در باب او سخن گویند از بهر کم آزاری او هر که ویرا برنجانند آنکس را زیان دارد اگر از آن یکی را بگرفت یا بخانه او درآمد یا در باغ او پیدا شد مردی عابد بخانه او در شود و دشمنان او باز دارد و یا پسری آیدش نیک مرد کرد^{۴۹۴} و فراخ روزی اما از آن بزرگتر ببندد که او را سکرنه گویند خوانند آن دشمنی بود قوی اگر باوی منازعت کرد با دشمنی قوی منازعت کند اگر بر او ظفر یافت بر دشمن ظفر یابد و اگر او غلبه کند ظفر دشمن را بود او نیز گوشه گرفته بود لیکن در باغها و پالیزها^{۴۹۵} زیان کار است. بوزینه^{۴۹۶} در خواب دشمن مخدول^{۴۹۷} و مقهور^{۴۹۸} چنانکه حق تعالی رحمت از او باز گرفته بود اگر ببندد که بر بوزینه نشسته بودی بدین صفت دست یابد و او را مستخر^{۴۹۹} کند و اگر ببندد که گوشت بوزینه خوردی اندوه گین شود یا بیمار گردد و اگر ببندد که بوزینه را بکشد دشمن را قهر کند و اگر بوزینه دید برو حمله کرد یا او را بگزید بیمار گردد یا دردی رسد یا جراحی که هرگز علاج نپذیرد و یا علتی برو پدید آید که تا او باشد آن عیب برو باقی بود.

۴۹۰ زن جلی

۴۹۱ شکست دهد

۴۹۲ سکرنه است که خارپشت را گویند

۴۹۳ در سغدی: غوک جمع آن غوکت. جانوری است که در آب و زمین نمناک میماند، بعرری ضیفع. وزغ و چغر و چغز نیز گویند

۴۹۴ کردار و رفتار

۴۹۵ قالیز. جالیز. باغ. بوستان

۴۹۶ میمون

۴۹۷ خوار شده و ذلیل

۴۹۸ شکست خورده

۴۹۹ فتح، رام، مطیع

باب چهل ششم در دیدن مرغان و خانه اوشان^{۵۰۰} و پیر و پوست ایشان اگر کسی به خواب بیند که کرکس داشت یا بگرفت پادشاهی و مهتری یا رئیسی و سرداری یابد و یا بسطانی نزدیک گردد و اگر بیند با کرکس منازعت کرد یا او را به تیر زد با سلطانی منازعت کند اگر گوشت و استخوان او بیافت مال و جاه یابد و اگر بیند کرکس او را بگرفت و ببرد تا به نزدیک آسمان سفری کند دور دراز و کارش بالا گیرد اما دین او را زیان دارد اگر بیند که از آن کرکس بیفتاد از آن بزرگی بیفتد و کارش تمام نگردد اگر بیند بر آسمان رفت و ناپدید شد سفری کند و در آن سفر بمیرد مگر بیند که بازگشت آنگه سخت بیمار گردد ولیکن به شود و گوشت و پوست کرکس همه مال بود از سبب سلطان و سرگین او هم مال بود. عقاب بخواب سلطان بود بزرگ و قوی چنانکه مردم ازو شکوه دارند و از او بترسند و جنگ دوست دار بود و اگر بیند که با عقاب منازعت کرد با بزرگی چنین منازعت کند و اگر بیند که عقاب او را بچنگال بزد سخنی بشنود از حدیث سلطان چنان که او را زیان ندارد. بال و تن و گوشت و پوست و سرگین او مال بود از سبب سلطان و هر که در خواب از اینها داشت یا بیافت مال یابد بی شک. بوم^{۵۰۱} اگر به خواب بیند که بومی یافت یا بگرفت بیمار گردد و یا با کسی دوستی گیرد که به اهل فسق و فساد نزدیک بود چنان که باو کرد آیند... و گوشت و پوست و پیه و سرگین او همه مال بود و اگر بیند که بومی بر بام او نشست یا بانگ کرد او را غمی رسد یا مصیبتی. باله بان^{۵۰۲} اگر بخواب بیند که باله بانی یافت نا آموخته او را پسری آید و چون بلوغ رسد متابعت او نکند و اگر بیند که شکاری و آموخته است طاعت او داشت و شکار کرد ولایت و قوت و دولت یابد ولیکن ناپاک بود. گوشت و پوست و پیه و سرگین و بال او همه مال بود باز^{۵۰۳} سلطانی بود بیدادگر ولیکن با نفع بود اگر بیند که بازی یافت یا بگرفت یا او را بخشیدند یا بر بام یا بر دیوار یا بر دست او نشست این کس را دولت بزرگ رسد و اگر عامیه است هزار درم بیابد و اگر بیند که باز از دست او پرید و شکار بند در دست او بماند اگر این کس بازدار بود چنانکه دیده بود و هر که باز بخواب دید بشارت رسدش به پسری یا بمال و ولایت و اگر باز پرید و شکاربند در دست او نماند ولایت برود و مال بماند.

^{۵۰۰} ایشان

^{۵۰۱} بوف، جغد

^{۵۰۲} بال بان. نام نوعی پرند شکاری به کردی

^{۵۰۳} قوش، سقر، شاهین

سقر^{۵۴} و شاهین و باشه^{۵۵} بخواب دیدن ولایت بود و مال و فرزند و ظفر بر دشمن و هرکه از اینها یکی بخواب بیند که بیابد و یا بگیرد و یا در دست دارد ولایت و ریاست و مال و فرزند بود و پرو پوست و سرگین اینها همه مال و منفعت بود و استخوان نیز. اگر این کس علم ندارد حاکمی بیابد ولیکن مستحیل^{۵۶} بود اندر کار یتیمان و درویشان. عگه^{۵۷} و کلاغ مردم فاسق و دروغ زن و دزد. اگر دید که بر کلاغی دست یافت یا بگرفت یا بکشت برچنان کس دست یابد اگر دید که کلاغ در روی او بانک کرد یا بر بام او نشست او را چیزی بد رسد چنان که از آن تافته^{۵۸} کرد و زاغ کوهی^{۵۹} و زاغچه^{۶۰} غریب بود اگر بیند که یکی از آن بگرفت غلامی بیابد یا بمردی غریب دوستی کند اگر بخواب بانک زاغ کوهی شنود او را خبری خوش آید طاووس سلطان بود از عجم با مال و جمال اگر دید که طاووس نربگرفت یا داشت از سلطان مال و جاه و شرف یابد اگر دید طاووس بر بام سرای او بود یا در باغ یا در سرای او بود ناچار او را دولتی رسد و مهتری بیابد اگر طاووس ماده یافت یا بگرفت یا در جای خود دید زنی کند بدان صفت یا کنیزکی نیکو روی آورد گوشت و پوست مال بود از جهت زن شریفه اگر بچه او ماده بود دختری آیدش و اگر بچه نر بخواب بیند مال بود. بط^{۶۱} مردی بود با مال و خدم و اهل و بیت بسیار از سلاطین اگر بیند که بطی بگرفت یا بیافت بر چنین مردی دست یابد و مال و نعمت و روزی حلال یابد اگر بیند که گوشت بط بخورد یا از پر و پوست و استخوان او چیزی یافت مال بود و منفعت و مراد یافتن بود کلنک^{۶۲} مردی غریب و مسکین بود اگر بیند که کلنکی بگرفت یا بیافت یا چنین مردی بخانه او آید و با او نیکوی کند اگر بیند که در خانه او کلنکی یافت و بگرفت زنی درویش را بزنی کند و سر و پوست و گوشت و سرگین او همه مال بود از سبب درویشان. اگر بیند که کلنک را از جای برانید درویش را رنجه دارد اگر بیند که بچه کلنکی یافت فرزندانش درویش شوند. کبوتر بخواب دیدن زن

۵۴ مرغ شکاری

۵۵ جانوری است شکاری از جنس زردچشم و کوچکتر از باز باشد. باشه یا واشه در گیلکی و کردی. در پهلوی هم واشک. در فارسی باش. در لاتینی فالکون

۵۶ مستهلک. از میان رفته

۵۷ کلاغ، دارای پرهای سیاه و سفید

۵۸ از رده، دلگیر

۵۹ بعربی غراب گویند سیاه میباشد و منقار سرخی دارد

۶۰ کلاغ پیشه. زاغی. از غراب الزرع کوچکتر و منقار و پای آن سرخ است

۶۱ مرغابی

۶۲ در پهلوی کلنگ و کردی غاز کلنگ گویند. پرنده ای است مانند غاز و غالباً بر لب آنها نشینند و بر هوا یک دسته ً آن به ترتیب و قطار و نظام پرواز کند جزو پرندهگان مهاجر محسوب است

و کنیزک بود اگر بیند که کسی او را کبوتری بخشید کسی او را کنیزکی باو دهد یا زنی بخواهد و از او دختری آیدش اگر در خانه خود کبوتران بسیار دید زنان و کنیزکان بسیار بیابد و بخرد و آزاد کند و بچه کبوتر و خایه^{۵۱۳} او مثل کبوتر بود و بعضی گفته اند که کبوتر بچه شغل^{۵۱۴} و غم بود و نیز بچه مرغان همچنین بود و گویند که کبوتر ماده غم بود از سبب زن و کبوتر خانگی و آموخته هم زن بود و کنیزک و کبوتر خانه سرای زنان بود و نیز گفته اند که کبوترخانگی و بچه ایشان مولی^{۵۱۵} زادگان یا اسیران اگر کبوتر با مرغان بسیار بیند در ملک خود و آن را عدد نبود ریاست یابد بر گروهی از اسیران و پوست و پر و سرگین ایشان مال و منفعت بود از سبب اسیران یا مولایان و یا زنان اگر بیند که کبوتری بر کنار بام او نشست غائبش از سفر باز آید یا خبری خوش شود یا بشارت رسدش مرغ خانگی بخواب دیدن هم زن بود و کنیزک اگر بیند که مرغی یافت یا بگرفت یا بخیرید زنی کند بزنی یا کنیزکی بخرد با جمال و اگر ماکیان بسیار بیند زنان و کنیزکان بسیار باشند و گویند که مرغ خانگی مولایان باشند و بچه ایشان مولی زادگان و خایه مرغان بخواب زن بود اگر دید که مرغ می پخت و می خورد مال حرام خورد از جهت زنان و یا او را غمی رسد بزرگ و اگر بیضه^{۵۱۶} مرغ در آتش کند تا پیزد پس بخورد مال بود و منفعت ولیکن با تعب اگر بیند که زرده و سفیده تخم مرغ می انداخت و پوست می خورد این کسی گورها باز کند و کفن مردگان بر کند و بروزگار ابن سیرین زنی نزدیک او آمد و گفت ای امام مسلمانان بخواب دیدم که بیضه پاک می کردم و می خوردم گفت ای زن از خدای تعالی بترس که شوهر تو پسر توست زن گفت ای امام شوهر من بازرگان است از فلان ولایت و اکنون چند ماه بیش نیست که شوهر کرده ام گفت بروتفحص کن که همچنین است و غلط نگفته ام زن چون بخانه رفت از شوهرش سوال کرد که پدر و مادر تو کیست شوهر گفت پدرم فلان نام بود و مادرم ازین شهر بود و همین نام داشت که تو دادی و مرا در دو سالگی از این شهر بردند و پدرم در آن ولایت وفات کرد اکنون که باز آمدم مادر خود را نیافتم زن چون این سخن بشنید فریاد برآورد که مادر تو چه بود که خدای تعالی ما را در این جهان رسوا کرد بعد از آن دوازده سال گوری کنده بود و بمسکن خود ساخته و در آن گور زیست تا بمرد و پسرش را آن ولایت را بگذاشت و آنچه اموالی داشت رها کرد و کلیمی در کردن انداخت و برفت تا

۵۱۳ تخم

۵۱۴ زحمت و وظیفه

۵۱۵ آقا، ارباب

۵۱۶ تخم

او نیز در غربت بمرد و اگر در خواب دید که مرغ خانگی را بکشت از دختری یا کنیزکی دوشیزگی بستاند خروس بخواب دیدن موذن بود یا مردی بزرگ از عجم اگر ببیند که خروس بخانه او آمد با موذن دوستی کرد بچه مرغ خانگی بخواب مولی زادگان باشند از نژاد عجم تذرو^{۵۱۷} بخواب مردی خیانتکار و مکّار بود و جفا کار و اگر زن بود همچنین باشد و گویند تذرو و خروس هر دو در کشتی نوح علیه السلام بودند این هر دو را به کاری فرستادند تذرو خیانت کرد باز نیامد خروس باز آمد از بهر آنست که تذرو با مردم نیامیزد. درّاج^{۵۱۸} بخواب زنی بود نیکو روی و بی وفا اگر ببیند که درّاجی را بگرفت یابیافت برزنی نیکو روی دست یابد و مرادش برآید. هزاردستان^{۵۱۹} بخواب غلام قران خوان بود یا سرودگری^{۵۲۰} و مطرب خوش آواز اگر کسی هزار دستان را بخواب دید که بگرفت یابیافت غلام خوش آواز بیابد یا پسری آیدش که مطربی آموزد یا با مطرب دوستی گیرد. شترمرغ مردی بود از خلق دور شده که با کسی نیامیزد و از اصل بزرگ بود و اگر ببیند که بر شتر مرغی نشست بر مردی ازین صفت دست یابد و ولایت بود و اگر شتر مرغ ماده بود زن پارسا بزنی کند و بچه و خایه او مال بود و فرزند. جوجه ربای جوجه ربای و موش گیر^{۵۲۱} گویند و در مآورالنهر آنها خا ط گویند او بخواب مردی بود ناپاک دزد و جلد^{۵۲۲} و درونش همه از حرام بود بدین صفت یابد و او را مهتر کند و پوست و گوشت او مال حرام بود. گنجشک مردی بود با خطر^{۵۲۳} اگر ببیند که گنجشکی دست یافت یا او را بگرفت با چنین مردی دست یابد و او را منفعت بود و گنجشک ماده زن بود با خطر و بزرگ زاده بود و اگر ببیند که از گنجشک پر همی کند مال حلال یابد و اگر دید که گنجشکی بر دست او نشست دویست درم بیابد اما خایه و بچه او فرزند بود اگر ببیند که گوشت او میخورد از جهت زن مال یابد و اگر آواز گنجشک شنود چنان که او را آواز او ناخوش آید و خبر ناخوش و غم بود اما گنجشک بسیار مال بود اگر بخواب دید که گنجشک بسیار بگرفت بهر یکی ده درم بیابد جغد بخواب مردی ضعیف و بیچاره بود اگر که جغدی بگرفت یا بکشت بر مردی ضعیف

۵۱۷ در پهلوی تدر. قرقاول. خروس صحرائی

۵۱۸ پرندهای شبیه کبک، باهرای خالدار سفید و سیاه

۵۱۹ عنذلیب. بلبل

۵۲۰ لوازخوان

۵۲۱ راسو. موش خرما

۵۲۲ چاپک و چالاک

۵۲۳ بزرگ

ستم کند و اگر ببند که جغدی بر گوشه بام او نشست یا بانک او بشنود او را مصیبتی رسد لک لک مردی بود بد دین و بی وفا و بدعهد و اگر بخواب ببند که لکلی بیافت یا بگرفت بر چنین کسی دست یابد. طوطی در خواب غلام بود فصیح و ماده او زن بود خوب روی و شیرین زبان و اگر دید که طوطی بگرفت بر زن یا بر غلام یا بر کنیزی دست یابد. کبک هر چه نر بود غلام بود و ماده زن بود و کنیزک. اگر دید که کبکی بگرفت یا بخريد کنیزی ظریف زن کند و گوشت و بچه و خایه او مال بود از جهت ایشان که گفتیم و گویند که فرزند نیز بود اگر کسی را فرزندی در راه بود و این خواب ببند پسری آیدش و هر که در خواب کبکی یافت غلام بیابد مبارک پی و بر خداوندان مهربان چنان که بدیدار او شاد بود فاخته^{۵۲۴} زن بود مخالف و بر طبع کودکان و اندر دین او نقصان بود اگر زن به خواب بچه فاخته ببند یا بچه کبکی او را فرزندی آید نیرینه^{۵۲۵} و اگر ببند که فاخته بگرفت یا بیافت زن بیابد بدین صفت زن کند که اندک مایه نفع بود موسچه^{۵۲۶} و نایح^{۵۲۷} خواب زن بود یا پسر یا دختر پارسا و نیکوروی و نیکو نام بود. صعو^{۵۲۸} زن بود یا کنیزک یا غلام پارسا و صلاح اگر ببند که صعو بکشت از دوستی جدا شود و غم خورد از بهر او. هدهد^{۵۲۹} مردی بصیر بود و عالم و دانا و گویند که نیکو بود اگر بخواب ببند که هدهد را بگرفت یا بیافت بر مردی بدین صفت ظفر یابد اگر ببند که هدهدی بر درخت او بود یا بر دیوار او نشست او را غائبی آید باز یا رسول ایدش یا نامه یا خبر خوش بدو رسد گوشت و پوست و پر وی مال بود. سیمرغ شاه مرغان است اگر به خواب ببند که سیمرغ با او سخن گفت یا بیافت یا بگرفت یا بر بام او بود او دولتی عظیم بود و کاری عجب او را پدید آید و گویند که زنی بود شریفه و پاکیزه از اصلی بزرگ اما فرزندی آید او را ابله و نادان اگر ببند که گوشت سیمرغ میخوردی از دختری پاکیزه دوشیزگی بستاند اندر آن سال اگر ببند که سیمرغ داشتی و از پیش او برفتی زن را طلاق دهد و اندر آن سال و از آن پشیمان شود.

۵۲۴ قمری . کوکو. از کوثر کوچکتر است

۵۲۵ نرینه . پسر

۵۲۶ نوعی فاخته . کوکو. صلل. سفید قمری. بیشتر در میان طبق و کاسه و کنار طاقچه خانه ها تخم میکند

۵۲۷ نوحه کننده و زاری کننده

۵۲۸ هر پرندۀ کوچک به اندازه گنجشک. به فارسی سنگانه .

۵۲۹ شانه پسر

باب چهل هفتم در دیدن مگس و پشه و ملخ و مورچه و زنبور و شپش بدان که مگس انگبین به خواب مردی با ظفر بود و جوان مرد و هر که در خانه خود زنبور بیند با زنی صحبت کند از حلال و او را خیر و برکت پدید آید زیرا که انگبین شفای مردمان است و هر که آن را بخواب بیند مال بود بی رنج و در خانه او نعمت پدید آید و اگر بیمار بیند شفا یابد. پروانه مردی ضعیف و نادان که خود را به نادانی در هلاکت افکند. شپش و کیک و کرم اندر تن و جامه خواب و خانه بخواب دیدن عیال و خرج عیال بوند. زنبور و مگس غادی بخواب مردم سفل و سفیه و ضعیف باشد و نیز گویند اگر بسیار بود زنبور غادی^{۵۳۰} خاصه غوغا بود و مگس مردی سفل و سفیه بود ملخ سپاه بود اگر بیند که در شهری یا در محله ملخ فرود آمد لشکری در آنجا فرود آید ستم کار و دراز دست و مردمان را زیان رسد اگر کسی بخواب دید که ملخ خورد مال یابد و منفعت از جهت لشکریان اگر دید که ملخ و میگرفت و جمع کرد مال جمع کند و اگر دید که میکشت قومی را از لشکریان بکشد و اگر بیند که با ملخ در هوا می پرید با لشکریان موافقت کند مورچه بخواب چون ملخ بود و اگر بیند که در سرای یا در محله مورچه بیرون شدن مرد بسیار در آن محله جمع شوند اگر دید که در سرای مورچه بیرون میرفت مردم از آن سرای محله بیرون روند و باشد که آنجا مرگ مفاجات افتد اگر مورچه با یز^{۵۳۱} بیند لشکر بود و فتنه و هر چه بر زمین بود از معنی مورچگان معبران همه را نیک دارند مگر مورچه با یز که آن را نیک ندارند.

باب چهل و نهم در دیدن ماهی و نهنگ و کشف^{۵۳۲} و سرطان^{۵۳۳} و آنچه در دریا بود ماهی تازه بخواب آن چه بزرگ بود و نیکو مال حلال بود و زن تزویج و رسیدن بمراد و اگر عددش بداند گویند کنیزک بود و اگر امید فرزند دارد دختری آید او را و اگر مروارید در شکم ماهی یافت یکی یا بیشتر بدان عدد غلام یابد اما پیه و گوشت او مال حلال بود و ماهی تازه غنیمت بود و خیر و برکت و اگر کسی به خواب ماهی شور ببیند یا خورد غم و اندوه بود و ماهی خورد غم و اندوه بود با اندیشه و اگر مارماهی بیند در خانه یا در حوض سخنان مخالف او را گویند اگر بیند که ماهی از سوی او بیرون آمد دختری آیدش نهنگ به خواب دیدن دشمن بود بی محابا که دوست و دشمن را یکسان دارد و اگر بیند که نهنگی او را در آب کشید یا فرو برد مرگش نزدیک آمده به دست دشمن یا دزدی هلاک

^{۵۳۰} رفت و آمد کننده مهاجم

^{۵۳۱} هالک کننده

^{۵۳۲} به کسر کاف، لاک پشت

^{۵۳۳} خرچنگ

و شهید بمیرد و اگر دید که ماهیان دیگر بنزدیک او شدند بنده او به کاری مشغول گردد که دین و دنیا را زیان دارد و اگر بیند که بر نهنگی ظفر یافت یا او را بکشت بردشمنی قوی ظفر یابد. چغز^{۵۳۴} مردی عابد بود و مجتهد و سلامت اندر کار خود و قرآن خوان و خوش آواز و اگر بیند که او را بگرفت یا او را دید با مردی چنین صحبت کند و اگر بخواب چغز بسیار بیند در شهری و محله سپاه و عذاب ببیند کشف مردی عالم بود و اگر بیند که کشفی را بگرفت یا بیافت عالم صحبت کند و او را گرداند و اگر بیند که او را بگرفت و در صندوق یا در جوال نهاد یا در جامه پیچید آن عالم را عزیز دارد. سرطان اگر بیند که بر سرطان دست یافت یا بگرفت دوستی گیرد سازگار مطیع خود نیکو خوی و از وی نیکوی بیند و اگر بیند که گوشت او میخورد مال حرام یابد اندر نیکوی و هر چیزی از حیوانات که بخواب بیند تعبیر وی بمقدار قوت و منفعت او بود و خوبی و زشتی او.

باب چهل و نهم در دیدن مار و کژدم و حشرات و زهر ایشان ماراگر بیند که مار با وی سخن میگفت نرم و بی کلفت^{۵۳۵} خیر و برکت و نیکوی یابد چنانکه مردم بکار او عجب مانند و هر چیزی که به بیداری سخنی نتواند گفت چون در خواب بیند که سخن می گوید کاری عجب آنکس را پیش آید اگر با تهدید و یا نه غیبت کردن بود رجعت آن بدشمن باز گردد و اگر دید از مار می گریخت و مار او را ندید شادی رسد و اگر مار او را میدید غمی رسدش اگر بیند که از گوش یا شکم او ماری بیرون آمد عیال او بر وی دشمنی کنند. کژدم بخواب دیدن که کژدمی او را بگزید مکروهی برسدش و اگر بیند که کژدم او را نگزید دشمن از او ترسد و او را ضرر نرساند و اگر بیند که کژدم را بخورد مال دشمنی چنین بخورد و اگر بخواب کژدم بسیار بیند و از غلبه اوها^{۵۳۶} ترسید ضرر از دشمنان به او نرسد. کژدم دوست و دشمن به نزدیک وی یکی باشد و اژدها و سباع هرچه بخواب ببیند دشمن بود بمقدار قوت و بزرگی و برین جمله قیاس کنند.

باب پنجاهم در دیدن دیوان و پریان و جادوان و کاهنان و تا شیطان بخواب دیدن شیطان دشمنی بود مکاره و نومید از نیکی کردن و ضعف در کار خود دروغ گو و بی شرم آخر پشیمانی از همه کارها. پری بخواب چیزهای باطل با شکوه و غم بود مگر خبری دهد از خیر و خوبی. جادو فتنه و فریب بود و کارهای باطل و کید و دروغ و کاری که آن را بی اصل و بی وفا بود. غول مردی بود که مردم

• وزغ ، قورباغه

۵۳۵ بی رنج و سختی

۵۳۶ آنها

را از راه ببرد و به بیداری همچنان بود بزبان خلاف آن گوید که در دل دارد. دَجَّال العین^{۵۳۷} بخواب
 فتنه بود در آن موضع که او را به خواب بیند فتنه پیدا گردد و مردی بدید آید که بکار باطل دعوی
 کند. بت مردی بود غدار و مکار نیکوروی و بدخوی که اندرو هیچ نفع نبود و فریبنده بود اگر بیند
 که بت را بشکست بر زنی لآبه کار ظفر یابد و مراد خود از او حاصل کند. باب پنجاه یکم در دیدن
 پیشه وران و اصناف و ساز و آلات ایشان آهنگر بخواب سلطان قوی و بزرگ و با قوت و منفعت و
 همه چیزی که از باب آهن دیده شود قوت بود و منفعت. ترازوگر نزدیک بود بآهنگر اگر بیند که هر
 دو پله ترازو آویخته داشت و چیزی می سنجید و میفروخت حاکمی بود که حکمها کند اگر هر دو
 پله راست بود عدل کند و اگر پله بگشت^{۵۴۸} آن حکم حاکم میل کننده بود. پیمانه گر^{۵۴۹} مردی بود
 راست گویی و دانسته باش^{۵۴۰} که در وی هیچ کجی نبود. قپان گر^{۵۴۱} حاکمی بود که راست رود و
 میل نکند. صیقلی^{۵۴۲} بخواب وزیری بود که ولایت معمور دارد و آموزان^{۵۴۳} و ناپارسیان را دور کند
 از سلطان و نیز بر دست او حق از باطل جدا گردد و براستی با مردم یار بود. زراد^{۵۴۴} مردی بود یاری
 دهنده پر خیر برکت و مردم را ادب آموزد و ادب نگاه دارد. سیاف^{۵۴۵} مردی بود یاری دهنده و دلیر
 و قوی و فصیح زبان. غواس^{۵۴۶} بخواب حاکمی بود که راست رود و میل نکند و بر هیچکس بیداد
 نکند و خود را راست دارد. جوشن گر^{۵۴۷} مردی بود که مردم را ازو انس و شادی و خیر و برکت بود.

• دَجَّالَ به معنای روی چیزی را پوشاندن است. نماد دروغ و تزویر است

۵۳۸ بر گشتن

۵۳۹ کسی که غله و جز آن را با ضرف و پیمانه مخصوص می سنجد

۵۴۰ قپان

۵۴۱ قپان ترازویی است که یک پله دارد و بجای پله دیگر سنگ از شاهین آن می آویزند. قپاندار، کسی که کار نوزین با قپان را انجام میدهد

۵۴۲ زنداینده آینه و شمشیر و جز آن و تیزکننده آنها

۵۴۳ ؟

۵۴۴ زره گر که زره را می سازد

۵۴۵ شمشیردار. شمشیرگر. شمشیرزن

۵۴۶ غواص. آنکه در دریا فرورود

۵۴۷ سا زنده زره و خفتان جنگی

سراج^{۵۴۸} به خواب قواده^{۵۴۹} و قلب زن^{۵۵۰} بود که بحلال و حرام گرد آرد از بهر نفع خود. لجامی^{۵۵۱} و رايض^{۵۵۲} گر خواب مردم ادیب و بزرگ بود چنانکه مردم را ادب و علم آموزند و نصیحت کنند.

تیرگر^{۵۵۳} بخواب چون کمان گیر بود و مردی بود که مردمان را یاری دهد خلقانی^{۵۵۴} مردی بود که در میان مردم الفت انگیزد. قفلی مرد دلال بود کفشگر مردی بود که بدی از خود و از مردم دور گرداند خوزی^{۵۵۵} و عطار بخواب مردی بود که کار زنان کند و در کار باطل به سراج نزدیکست. حنّاط^{۵۵۶} و رصاص^{۵۵۷} و صفار^{۵۵۸} مردمی باشند دون همت و خرافات آموزند مردم را چنان که کار زنان سازند. زرگر مردم ولایت جوی بود و با دوستان بسیار بود از خاص و عام و از دست او خیر بسیار درآید و برو تهمت کنند. گازر^{۵۵۹} مردی عالم بود اندر کار دین و دنیا و مردم را پند دهد. حائک^{۵۶۰} و نساچ^{۵۶۱} مردمی باشند که کاری کنند که کفارت گناه شود و گویند که مردی بود که مال پراکنده بر دست او جمع شود و مرد با خیر و برکت بود. خیاط مردی مسافر بود اگر ببیند که کرباس میدوخت سفری کند و اگر ریسمان بگسست آن سفر باطل شود و اگر با کسی خصومت دارد فاضل شود نعلین گر^{۵۶۲} و

۵۴۸ زین ساز، آن که زین اسب سازد و فروشد

۵۴۹ زنی را گویند که به جاها رود و زنان بجهت مردان بهم رساند

۵۵۰ کسی که سکه قلابی ضرب کند ۲ - متقلب

۵۵۱ گیرنده لگام و دهانه اسب

۵۵۲ رام کننده یا تربیت کننده اسب یا جانور وحشی

۵۵۳ سازنده تیر

۵۵۴ کهنه خر. آنکه کالا و متاع کهنه می خرد

۵۵۵ کوفتن گوشت

۵۵۶ هر که بوی خوش به کفن و جسد مردگان زند

۵۵۷ فروشنده َ ارزیز و یا سرب و قلع گر

۵۵۸ روی گر

۵۵۹ لباس شوی

۵۶۰ باقنده . چوله

۵۶۱ جامه یاف

۵۶۲ آنکه نعلین سازد. حذاء. خُصاف

فراش^{۵۶۳} و دباغ^{۵۶۴} و کوزه گر^{۵۶۵} و آبگینه گر^{۵۶۶} و آنچه بدین ماند مردمی باشند که در صلاح مردم جهد کنند و فراش که فرش گستردن زن بود و کوزه و سبو هرچه در دست توان گرفت زن بود پالان دوز قسمت مال بود و پوست حیوانات میراث بود چرم زن مردی با پرهیز بود اما پالان دوز توانگر بود. نخاس^{۵۶۷} مردی بود که اخبار مردم با مردم بگوید نجار مرد منافق بود و بر مردم قهر کند و تدبیر دنیای باطل کند قصاب اگر معروف بود مرد باشد که بر دست او توبه کنند و اگر مجهول بود ملک الموت بود اگر ببیند که قصاب مجهول یا در سرای یا در محله میرفت و در آنجا مصیبت افتد طبّاخ و خباز و حلواگر در خواب سخنان راست بود از اخبار سلطان باعدل و حلواگر مرد شیرین سخن و طبّاخ مردی مشغول و حریص و هر طعام که باتش پخته ببیند منفعت بود طحّان^{۵۶۸} مردی بود که بر دست او روزی بمردم رسد اگر ببیند که پیر است با خیر و صلاح بود و اگر جوان بود به فساد نزدیک بود صراف^{۵۶۹} مرد خلاف گوی بود و اندر کار دنیا نیک باشد و در کار دین بی اصل بود. ضراب^{۵۷۰} مردی بود ظریف و نیکو روی و به لطف از مردم چیزی ستاند. ناقد^{۵۷۱} مرد بود که نیک از بد نداند و توانگر و قوی بود. مطرب مردی بود که دروغ های شیرین گوید و لطیف زبان یا شاعر یا چنگی^{۵۷۲}؛ طبّال^{۵۷۳} مردی سازنده بود و با هر گروه ماند ساخت و بلند آواز. رقاص نوحه گر بود اگر در خانه کسی رقاص ببیند که رقص میکرد غم و مصیبت بود که در آنجا واقع شود نوحه گر اگر ببیند که در خانه کری کردند شغف و رقص و شادی بود. زر^{۵۷۴} مردی بیمار بود چنانکه بمرگ نزدیک بود و آخر بهتر گردد. اما در آن موضع که دزد ببیند با کسی دامادی کند یا کسی از سفر باز

۵۶۳ پیشخدمت، پیشکار

۵۶۴ چرم ساز

۵۶۵ سفالگر، فخار

۵۶۶ تیشیه گر

۵۶۷ مس. مسگر

۵۶۸ آسیابان

۵۶۹ درم گزین. گوهرشناس

۵۷۰ سکه زن. درم زن

۵۷۱ تمیزدهنده میان پول سره و ناسره. درست و تقلبی. سیم گزین

۵۷۲ چنگ نواز

۵۷۳ طبل نواز

۵۷۴ به عربی د گمه های جامه را گویند

آید یا فرزندی آیدش اما دزدیده بخواب دروغ ظاهر شدن است و ذل^{۵۷۵} و سختی در کارها صیاد مردی روس^{۵۷۶} و مکاره و در هیچ چیزی نبود. سپرگر^{۵۷۷} مرد ثناگوی^{۵۷۸} بود و هر که با او بیامیزد او را نیکو بود و نیکنام گردد. رفوگر^{۵۷۹} بخواب مردی بود خصومت کننده پرخاش کن و بکوشد تا زشتی مردم ببوشد و کارهای مردم بصلاح آرد. کلاه دوز مرد بود که خدمت سلطان باشکوه کند ولیکن حقیر نفس بود. سرمه فروش^{۵۸۰} مردی بود که راه دین بمردم نماید و از ضلالت دور کند و میان مردم الفت افکند و حق که باو دهند زود بخداوند باز رساند و نیک معامله بود و اگر دید که سرمه در چشم کرد اگر غایبی دارد باز آید و شاد گردد و سرمه بخواب دیدن و یافتن بهمه حال مال بود فصّاد^{۵۸۱} بخواب مرد بود که کار مردم بدست و قوت او گشاده شود و باشد وکیلی بود و بزبان فاضل بود و حجت گری. شبان و ستوریان^{۵۸۲} و رایض و بیتال^{۵۸۳} و خرنده^{۵۸۴} و شتربان و بوزبان^{۵۸۵} و خرفروش این همه بخواب خداوند تدبیر باشد هر یک به قدر دانش. سلّه باف^{۵۸۶} و ارزیزگر^{۵۸۷} و حقّه گر^{۵۸۸} بخواب خادمان باشند و زنان. برزگر و حمّال در خواب مرد باشند با فضل و رنج از مردم بر گیرند و کارهای مردم بصلاح باز آرند و بدی دور کنند و ایشان را بخیر یار باشند. خشت زن مرد بزرگ و با نعمت بود و و خیر دوست دارد. کورکن و کهن کن^{۵۸۹} بخواب مرد باشند مکار چنانک بر

۵۷۵ خواری ، ذلت

۵۷۶ مخفف روپاس پهلوی ، روباه

۵۷۷ آنکه سپر جنگی میسازد

۵۷۸ دعاگو. ستایشگر. حامد

۵۷۹ کسی که رفو می نماید. مرادف همگر

۵۸۰ سرمه گردی سیاه رنگ برای آرایش چشم، مخلوطی از کانه های آنتیموان که سیاه رنگ است

۵۸۱ کسی که کارش رگ زدن و خون گرفتن است

۵۸۲ آنکه تیمار اسبان کند

۵۸۳ شکسته بند

۵۸۴ الاغدار. کسی را گویند که الاغ بکرایه می دهد ، و عربی مکاری خوانند

۵۸۵ یوزبند. یوزوان. کسی که محافظت می کند یوزهای شکاری را. قهاد

۵۸۶ کسی که سلّه ها و سیدها بسازد و ببافد

۵۸۷ ارزیز فلزی است نرم و نقره ای رنگ و قابل تورق ، از آن برای سفید کردن ظروف مسی استفاده می کنند

۵۸۸ آنکه حقّه سازد. ظرف کوچک. خراطا

۵۸۹ همقنی، قنات کن

دست ایشان کاری بحيله برآيد از هر کار که بود و هيزم شکن و هيزم کش مرد سخن چين جاسوس و نمّام^{۵۹۰} درو خيري نبود. حلاج^{۵۹۱} ندّاف^{۵۹۲} حلاج مرد قوی بود از وی کارها بگشايد ندّاف مرد با خصومت بود وليکن کار مردم را نشايد. نفاط^{۵۹۳} مرد سفیه بود و غماز و ثنای سلطان خواند حجام مرد بود بيرو^{۵۹۴} هر که بيند بی ضرر بود و با نفع و قوی اندر کار خود. مشاط^{۵۹۵} مردم بود که مردم را باو انس گيرد و اندوه از مردم دور کند و وام گذارد^{۵۹۶} اگر کسی به خواب ريش و موی شانه کند بی غم شود و وام بگذارد. نباش^{۵۹۷} مرد طالب علم بود و حاضر جواب و چیزی که پنهان بود بکوشد که آشکارا گردد و اگر بيند که مرده از جای دور دفن کردند خداوند خواب مال بسيار جمع کند وليکن درو خيري نباشد. سيم پالای^{۵۹۸} مرد بود که سخنان بوی گویند وليکن با خير و منفعت بود ماهی گیر و ماهی فروش به خواب مردم گدا باشند و کم چيز. داس گر^{۵۹۹} مرد بود با خطر و بزرگ چون ملوک و مهتران^{۶۰۰} دبيران بخواب مردم با رای و تدبير باشند و حيلت کردن اندر عيش و تصرف در کارها. مدّاح مردم محتال^{۶۰۱} بود که کار ملوک کند وليکن سلامت بود و دست گیری مردم کند. نقاش. نقاش در خواب مردی بود با زينت دنيا و باطل جوی و فرينده و از کار آخرت بی بهره. پرده دار^{۶۰۲} مرد طامع و طمع کار بود که درو خيري نبود و جنگ جوی. ساقی^{۶۰۳} مرد شريف و جوانمرد و پاک دين و با پرهيز که مردم را آب ميداد از کوزه خود در خانه خود مالی بی منت خرج کند زیرا

۵۹۰ سخن چين

۵۹۱ کسی که پنه را با کمان می زند

۵۹۲ پنه زن

۵۹۳ کسی که به وسیله متحقيق گوی های مشتعل آغشته به نفت را به سوی دشمن پرتاب می کرد

۵۹۴ بی حیا. بی چشم و رو

۵۹۵ کسی که شانه زند

۵۹۶ پرداختن وام و بدهی

۵۹۷ آنکه نیش قبرها کند. گورشاونه

۵۹۸ کسی که نقره را ذوب میکند و سکه مينمايد

۵۹۹ کاردی است چون کمان که بدان کشت دروند

۶۰۰ با مقام و منزلت

۶۰۱ حيله گر و فرينده و مکار

۶۰۲ دربان ، حاجب ، کسی که در قدیم در دربار پادشاهان مسئول دادن اجازه ورود بود

۶۰۳ آب دهنده

که آب در کوزه مال جمع کرده بود چون روشن بود و اگر تیره بود ضدّ این بود و اگر این بیند که عصیر^{۴۶} بفشرد خدمت سلطان کند و اگر شیر به خواب بیند نیک بود و ولایت یابد و اگر بازرگان بود مال حلال یابد بی تکلف. غلام و کنیز اگر بیند که غلامی کشت یا کنیزی او را غم و اندوهی رسد اگر بیند که غلامی یا کنیزی بفروخت غم و اندوه بود اگر بیند که یکی از اینها بگریخت اندوه بود اگر بیند که بخیرید شادی و بشارت بود اگر بیند که زن را بفروخت از عملی که دارد معزول گردد یا مصیبتی رسدش. و اگر بیند که دست خود را دراز بیند نعمت این جهان بر وی فراخ گردد و کارش بالا گیرد و جاهش زیاده شود و اگر خود را با دم بیند چون مرغان توانگر گردد و همه مرادها بیابد اگر چون دم ستور بیند نسلش دراز گردد و فرزندان او بسیار باشند و میراث او را بخورند اگر کسی دید که از دریا یا از رود یا جای ناممکن بجست اجلش نزدیک آمده باشد و اگر بیند که او را پرّ بود چون مرغان و هر کجا خواست همی پرید بهمه مراد برسد و توانگر گردد و میان خلائق معروف گردد تا مردن.

باب پنجاه و دویم در دیدن آنچه دلیل کند بر درازی عمر ملوک و نیکوی حال ایشان و دیدار امامان پرسیدند از استاد ابراهیم بن عبدالله کرمانی که کدام خواب است که دلالت کند بر درازی عمر ملوک و نیکوی حال ایشان و سعادت و نحوست جواب گفت آب روشن و سرد از جوی و حوض یا از حوض یا از زاویه یا از سبوی این همه چون ملوک بینند دلیل بود بر درازی عمر ایشان و اگر طعام فراوان بیند همچنین بود یا بیند که به نردبانی یا جای بلند برمی شد دلیل در درازی بود و کار بالا گرفتن و پرسیدند که چیست دلیل کند بر نیکوی حال ایشان گفت نماز گذاردن و متوجه قباله بودن و رکوع و سجود یا بیند که مصحف در دست دارد و میخواند یا صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم که میفرستاد یا بیند که بر پی پیغمبر رفتی و ازو جدا نگشتی این همه دلیل بر درازی عمر ملوک بود اگر بیند که دست آدم علیه السلام بگرفتی ریاست بزرگی یابد و همه کس مطیع او گردد اگر از آدم علیه السلام عاصی شدی هلاکت بود اگر نزدیک او شدی بخت و دولت بود اگر غمناک بود شاد گردد. اگر مهتر بود مالش زیاده گردد اما بفرمان زن کند. هر کس که خواب ببیند و دلیل درازی عمر کند و آنکس اهل نباشد اگر چاکر است بدان کسی که خدمت او کند باز گردد و اگر زن است بشوهر برسد اگر فرزند بیند به پدر رسد اگر غلام بیند بخواجه رسد و هر خواب که ملوک بیند اگر یاد ندارد از بسیاری تدبیر فراموش کند و هر که جناب امیرالمومنین و امام ع بخواب ببیند در آنجا عدل و

۴۶ آنچه به فشاردن و عصر بیرون آید. افشره. شیرۀ انگور

مروّت بود و جور و ظلم برخیزد^{۶۰۵} و مردمان علم آموزند و عزت علما و فقها زیاده گردد و اهل بدعت خوار گردند و اهل حرب و بغی^{۶۰۶} را جنگ و کشتن و کفر و نفاق برخیزد اما هر یک از امامان بخواب سیرت و طریقت آن امام ظاهر گردد و هر چیز از دست افزار پیشه وران به خواب بیند چون سندان و تیشه و ارّه و سوزن و کارد و درفش جمله صلاح و فساد اینها بخداوند خواب باز گردد. اگر بیند که کسی را نام بردند خیر و برکت بود اما نامهایی که دلیل کند بر سعادت چون سعد و سعید و سعدان و برحمت و عافیت چون احمد و محمد و محمود اگر جهود بیند هدایت بود بر دین حق اگر ترسا بیند مردی فریبنده و حریص و شتاب کار بود اما نام ها که دلیل نحوست کند چون حرب و کلب و شهب^{۶۰۷} و فهد^{۶۰۸} ضرر و شرر بود

باب پنجاه سیم در دیدن تماثیل و نوشته و سنت کردن و عروس و تزویج و مهمانی بدان که تماثیل بخواب دیدن خواه بر جامه و خواه بر دیوار غم و اندوه بود اما نوشته خیر و برکت بود و روزی و رزق و بیمار بود غم هم گفته اند عروس در خواب چون آواز و رقص و پای کوفتن و نای و طبل زدن غم و مصیبت بود مهمانی و ختنه و سور و تزویج هر چیزی که با او رقص نبود و نای زدن و پای کوفتن نباشد خیر و برکت. ختنه سنت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم بجا آوردن بود و هم گفته اند جدای بود از خویشان و اقربا^{۶۰۹} خود.

باب پنجاه چهارم در دیدن عبادت و شکر و ثنا و تسبیح و استغفار و قرآن خواندن و نماز گذاردن و روزه داشتن و صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم قرآن در خواب خواندن امر و نهی بجا آوردن عز و شرف بود سلامتی تن و توانگری از پس درویشی و ایمنی از پس خوف و امر نهی بجا آوردن. و شکر و ثنا و تسبیح و تهلیل^{۶۰۵} و استغفار و رکوع و سجود این همه قوّت و نصرت بود و ندامت از گناه. نماز گذاردن در وقت ایمنی بود طاعت و امانت و خیر و برکت و حجت بود اگر بیند که نماز میکرد و روی بمشرق داشت اگر مستور بود حج کند و یا کاری کند ثواب این هر دو بیابد و اگر مستور نبود خواری و ذلیلی بود. اگر بیند که نماز میکرد رو سوی شمال داشت بدین جهودان

۶۰۵ ترک کردن و رفتن

۶۰۶ تجاوز و تعدی به حقوق دیگران

۶۰۷ سفیدی آمیخته با سیاهی سبیدی بر سیاهی غالب آمده و غالب آمدن آن

۶۰۸ سخت خشم. یوز. پوزیلنگ

۶۰۹ نزدیکان

۶۱۰ به لا اله الا الله گفتن تهلیل می گویند.

میل کند یا سفری کند بخانه نرسد اگر بیند که بر طریق نماز کردی و رو به طرف مغرب داشتی به دین ترسایان میل کند و زود بمیرد اگر بیند که رو بقبله داشتی از همه بیمها ایمن گردد زود شفا یابد. و نماز با قیام بخواب سروری بود و نماز نشسته دلیل بیماری زود شفا یابد. عبادت با خضوع و خشوع عبادت میکرد دلیل کند که همه حاجات وی روا کند در دنیا و آخرت و گناهان ویرا بیامرزد روزه اگر بیند که روزه همی داشت سلطنت و عزّت یابد بر دشمن روزه گشادن بعمد بیماری بود و سفر نیز بود و اگر به فراموشی بود روزی حلال بود و زاهد و عابد گردد.

باب پنجاه پنجم در دیدن زلزله و خسف^{۱۱} و مسخ^{۱۲} آتش افتادن و ابر و سیلاب و زنا طلاق دادن و خلق کردن بدانکه. زلزله و خسف بلا و محنت و زوال نعمت و کفر و جور سلطان بود که آنجا بدید آید بدان مقدار که او دیده و اگر دیده که در کوه زلزله بودی سلطان آن شهر را بیم و فزعی رسد بزرگ و فرح یابد طلاق دادن اگر بیند که زن را طلاق داد از عملی که دارد معزول گردد و در تجارت زیان کند یا روزی بر وی تنگ شود و اگر بیند که زنی بازداشته را بخود باز آورد عملی که ازو رفته بود بدو بازآید خلع^{۱۳} گردن نیکو بود. سیل بخواب دشمنی بود ستمکار و کسی که او را خورد^{۱۴} بود و عاقبت را ننگرد و اگر بیند که اندر سیل افتاد یا سیل او را در ربود و محنت افتاد اما در آتش افتاد و افکندن در مکر افتادن بود یا در حرب و جور سلطان و معصیت. ابر بخواب تدبیر کردن بود در کارها و حیل^{۱۵} گردن و نیز توانگری غرقه شدند و اگر کس خود را در آب روشن غرق بیند در تنگی دو جهان غرق باشد و با مهتران بزرگ پیوند از آن مال بسیار یابد اگر آب تیره بود مال حرام بود و با سلطان ستمکار بد دین صحبت گیرد.

۶۱۱ نقصان . کمی. گرفتگی ماه

۶۱۲ تبدیل صورت یافتن به زشتی

۶۱۳ خلع به ضم خاء. قسمی از اقسام طلاق به شمار می رود . چنانچه زن به شوهرش بگوید: اگر طلاق ندهی نافرمانی ات می کنم

۶۱۴ اندر خورد ؛ سزاوار

۶۱۵ تدبیر

باب پنجاه ششم در دیدن گبر^{۶۱۶} و جهود و ترسا^{۶۱۷} و کلیسا و کنشت^{۶۱۸} و ناقوس و رهبان و خصی^{۶۱۹} و مخنث^{۶۲۰} اگر کسی در خواب ترسا بیند و نام او نداند نام او نصره بود آن کس را با دیگری خصومت افتد و ظفر او را بود جهود به خواب دیدن مردم ... نادان باشند گبر مردم فریبده بود در کارهای آخرت غافل و حریص شتاب زده بود کنشت و کلیسا جای عبادت است و پرستش ایزد تعالی دیدن آن خیر و برکت بود اگر مستور بود و اگر مستور حایض^{۶۲۱} گر فساد و شغب^{۶۲۲} بود اگر مردی بیند که در کلیسا یا در کنشت نماز میکرد دینش درست گردد و آتش گاه موضع خصومت بود از جهت سلطان منزلت یابد که آتش سجده کرد سلطان را خدمت کند. ناقوس. مردی منافق بود که درو هیچ خیر نبود و آواز او خبر باطل بود اگر بیند که یهودی یا ترسای مسلمان شد دلیل کند که از اهل ذمه گسی مسلمان شود زود بمیرد و اگر از ایشان کسی بر پیغمبر صلی الله علیه و آله صلوات فرستد یا مسلمان شود زود بمیرد اگر بیند که زن^{۶۲۳} بَر میان داشت اگر پارسا بود دینش درست شود و اگر نا پارسا بود دلیل کند که از عمرش نیمی بگذشت. اگر بیند جای را بنا کردی کارش تمام گردد در دنیا و دین و اگر دید که مسجدی یا کلیسایی یا کنشتی یا آتشکده ویران گشتی آنکس که بدان منسوب بود او را مصیبت یا زبانی رسد یا غایبش از سفر باز آید و آن جای بعینه خراب گردد گورستان بخواب دیدن حجت^{۶۲۴} گند یا قومی که در دین ایشان فساد بود با غم و اندوه رسدش یا از صحبت مردی بدفهم پشیمانی خورد و اگر بیند که راهی یا مشرکی که پیش باز آمدی اگر نه مستور بود طالب علم شود یا امیر ستمگری یا ماخوذ یا میانجی اگر مستور است بد مذهب شود یا مفرط صاحب بدیعت^{۶۲۵} خصی در خواب مردی بود زاهد و متکبر اگر بیند که با

۶۱۶ واژه‌ایست در فارسی دری به معنی زرتشتی از واژه آرامی: کَبْرَا یا کَوْرَا؛ به معنی بزرگ

۶۱۷ مسیحی

۶۱۸ معبد یهودیان

۶۱۹ خواجه، اخته

۶۲۰ مرد از رجولیت دور شده

۶۲۱ زن خون دیده

۶۲۲ برانگیختن فتنه و فساد

۶۲۳ غیر مسلمانان که در پناه اسلام باشند.

۶۲۴ شالی که زردشتیان به کمر بندند.

۶۲۵ دلیل، فتوا

۶۲۶ بدعت، بدعت

خصی بیامیزد یا مردی که او را خورد مال و جاه نباشد بیامیزد گروهی گویند که خصی در هیئت نیکوی بود فرشته بود و اگر بیند که خصی شدی یا بودی او را خواری رسد مخنث اگر دیدی که مخنث شدی یا زنی شدی و غم و اندوه رسدش از جهت خصومتی که درو هیچ نبود دیدن مخنث در خواب عسرت بود.^{۶۲۷}

باب پنجاه هفتم در دیدن خانها^{۶۲۸} و جای فرود آمدن و دیدن قمامات^{۶۲۹} خانه و مثله. بادبزین اگر بخواب دید زنی نیکو روی چنانکه با او عیش خوش بود و ازو راحت یابد. غریبال خادمی بود ممیز^{۶۳۰} و معاشر^{۶۳۱} و لطیف زبان و شادی بود در عشرت کردن یاری خواهد. پرویزن^{۶۳۲} زنی فضول بود و بدون فرمان بردار شوهر. ناخون^{۶۳۳} برای مردی بود از اصل بزرگ با منفعت و موافق که دوستی را بکار آید در دین و دنیا. شیشه مردی با یاران بسیار چنانکه یکی را بر دیگری فضلی نباشد ولیکن موافق باشد و غم از مردم دور کند. شانه اگر آهین بود برادران موافق و هم پشت و چو بین نیک مردان و دوستان و یاران باشند هم دل و هم پشت. کوزه بخواب زنی بود یا خادمه اندر خانه چنانکه مردم را بدو حاجت باشد لیکن پایدار نبود. طبق^{۶۳۴} خادمی بود که مکرهای زنان را آراسته دارد در وقتها مردم را ازو نشاط و شادی بود چنانکه همه کس از دیدن او شاد گردد. کاسه بخواب خادمی بود با خیر و برکت و منفعت و بر دست او خیرها رود و روزی و خواسته قسمت کند. دبه^{۶۳۵} و سبو^{۶۳۶} و کوزه بخواب خادمان باشند که همیشه خدمت کند و ایشان را خدمت چاره نبود و ایشان قوام دین باشند و صلاح تن خداوند خواب. جاروب بخواب زن بود و کنیزک و عمود^{۶۳۷} را ازو منفعت

۶۲۷ تنگدستی، بی چیزی

۶۲۸ خانه ها

۶۲۹ اشیا معمولی و بیش یا افتاده

۶۳۰ خیره، کارشناس

۶۳۱ هم صحبت و رفیق

۶۳۲ غریبال

۶۳۳ ناخن و ناخن چین

۶۳۴ ظرفی شبیه سینی اما بزرگ تر از جنس چوب یا فلز که با آن خوردنی حمل کنند.

۶۳۵ ظرف چرمین که از چرم خام باشد و اکثر در آن روغن پر کنند

۶۳۶ کوزه سفالی

۶۳۷ رئیس؛ سرور و ستون؟

و خیر و برکت نیز گویند و مشاطه^{۶۳۸} بود و هر که ببند که خانه را خود را می روید مالش برود و اگر خانه دیگران برود آن نفع بدو بازگردد و هرچه از قماشات بخواب دیده شود همه خدمتکاران باشند چون زن و غلام و کنیزک و چاکر^{۶۳۹} هرچه اندرین انواع زیاده و نقصان ببند بدیشان بازگردد.

باب پنجاه هشتم در دیدن اسپان گوناگون و استران و خران و شتران و پوست و گوشت و شیر و سرگین ایشان اگر بخواب ببند که بر اسپ نشسته بود و اسپ خوش همی رفت دلیل عزّ و مرتبه و ریاست و جاه و رغبت بود اگر ببند که دمّ اسپ ببرید اهل بیت او ازو بریده گردد اما دم اسپ و ستوران طبع^{۶۴۰} و اهل بیت او بود اگر ببند که بر اسپ^{۶۴۱} راهوار از میان زمین و آسمان می پرید عزّ و شرف بود اندر دین و دنیا باشد که سفری کند بآسانی و منفعت اگر ببند که از اسپ افتاد از عمل معزول شود و اگر ببند که اسپ او را لگد زد هم عزل بود و اگر ببند که از اسپ فرود آمد هم چنین بود و اگر بدست نگه داشت آن عمل باز بدو دهند. مادیان بخواب زن بود اگر ببند که بر مادیان نشسته بودی زن پارسا و شریفه بزن کند اگر ببند که اسپش بمرّد یا ندیدند و یا کم شد یا زن جنگ کند و باشد که جدای افتد میان ایشان یا عیش برو ناخوش گردد از بهر آن که اگر ببند که گوشت اسپ میخورد از جهت مهتران مال یابد و با ایشان دوستی گیرد و اگر ببند که بر اسپ یا شتر نشسته بودی و خوش همی رفتی بخت و دولت موافق او بود و گویند شتر زن بود و معیشت طلب کردن اگر ببند که شیر اسپ خورد او را دولت بود از مال سلطان و از آن بهره یابد اسپ خنک^{۶۴۲} صلاح دین و دنیا بود اسپ سیاه مهتری^{۶۴۳} و دولت بود اسپ کمیت^{۶۴۴} قوّت بود و مراد یافتن اسپ اشقر^{۶۴۵} صلاح دین و دنیا بود و کارهای مبارک اگر ببند که اسپ بخريد زنی بزنی کند از نسل مهتران چنانکه او بدان زن بزرگ شود و اگر کسی خود را بر اسپ روان ببند با همه آلات و سلاح و اسباب زین و آنچه سواران بکار آید بشارت مراد را که کارش زود بالا گیرد و بگشاید و عزّت یابد و اگر ببند

۶۳۸ آرایش کننده زن

۶۳۹ خدمتکار

۶۴۰ تابع. پیروان

۶۴۱ اسب

۶۴۲ اسب خنک، اسب سفید موی

۶۴۳ بزرگی

۶۴۴ اسب سرخ رنگ که به سیاهی زند و یال و دم او سیاه باشد

۶۴۵ اسب سرخ رنگ که به سیاهی زند و یال و دم سرخ باشد

که او را اسپى بخشیدند اگر اسپ بود ریاست باشد و اگر مادیان بود کنیزک بخرد یا باو بخشند استر^{۶۴۶} برهنه مردی غریب بود یا زن و اگر بیند که استری بخرد زنی مبارک زن شود و یا کنیزکی نامبارک بخرد اگر بیند که بر استری نشسته بود سفر کند یا زنی کند که از او فرزند نیاید اما عمرش دراز گردد و اگر بیند که استری در خانه او آمد مردی غریب در خانه او آید اگر بیند که برخری نشسته بود پالان و بمراد او براه رفتن آن بخت و دولت است که مسخر و راست و دلیل است که او بمراد برسد و کارش بالا گیرد از غم برهد و فرح یابد و اگر ماده خر بود بهتر بود و باشد که زنی بزنی کند مبارک پی و کار او بسبب آن زن بگشاید و اگر درویش بود توانگر گردد و بخت و دولت بدو بازگردد اگر بیند که خری او کم شد یا بدزدید و از کار او آشفته شود و بنقصان بازگردد و اگر بیند که کسی او را خری بخشید کار او زود نیک شود و دولت او تازه گردد و اگر بیند که خری او بمرد دولت او مرده شود و باشد که او خود بمیرد و اگر بیند خری بجوید بزنی که از وی نیکوی بیند و بر وی مبارک آید و اگر دید که گوشت خر میخورد مال یابد از میراث آن زن و اگر دید که گلوی خر بکارد برید اندر تن نهاد و معیشت خود فساد گردد و اگر دید که خری شتر کشت معیشت او از سفر بود اگر دید که اسپ کشت معیشت او از سلاطین بود اگر بیند که خری او مرغ کشت معیشت او از آن کس بود که بدان مرغ منسوب است و اگر بیند که خر او کسی بکشت معیشت او از دزدی بود شود که اگر خری خود با بار بیند که بخانه آورد یا در ملک او بود دولت و نعمت او بسیار گردد و اگر بیند که خر او را لگد زد و باریفکند بگریخت دولت او برود. شتر بخواب دید که بر شتر نشسته بود و آن شتر را شناخت سفری کند اگر آن نجیب بود آن سفر دراز بود اگر دید آن شتر بر شتری دگر گشت غمی بیند اگر بیند که از شتر فرود آمد بیمار گردد اگر بیند شتر را بکشت دشمنی بدست او هلاک گردد و اگر دید که شتری حمله برو کرد اگر برو ظفر یافت دشمن برو ظفر یابد و اگر او شتر را قهر کرد و از دشمن ایمن گردد و اگر اشتران بسیار بیند که گرد شهر و محله گردیدند بیماری و غم و اندوه بود اگر برهنه بیند بدرجه اعلی غم و غصه بود و اگر بیند که شتر را مهار نهاد مهتر گردد و بر دشمن ظفر یابد و اگر بیند که گوشت شتر میخورد بیمار شود اما زود بهتر شود و اگر دید که شیر شتر خورد مال یابد و روزی حلال از سبب زن اگر خود را به جهاز^{۶۴۷} نشسته بیند سفری دور کند با منفعت اگر شتر ماده بود زن شریفه بزنی کند و اگر شیر شتر میدوشید یا میخورد مال حلال یابد از سبب زن اگر در آن شیر خون بود مال حرام بود اگر دید شتری ماده از آن او بمرد زن وی بمیرد اگر بیند که

^{۶۴۶} حیوانی که از خر نر و مادیان زاید

^{۶۴۷} پالان شتر

شتری وی بچه آورد زن و پسری آرد و اگر ببند که شتر را بکشت و گوشت او بخورد مال حلال یابد از میراث زن اگر ببند که در محلّه یا در شهری شتری بکشند و گوشت او را قسمت کردند اگر ببند که شتری مجهول از پس او همیرفت غمی رسدش و پوست و گوشت و موی و سرگین او مال و نعمت بود اما به نسبت اگر ببند که چون ستوران و چارپایان میرفت زندگانش دراز گردد و عزّ و جاه او زیاده گردد و اگر ببند که چون سباع گشت در دین اونقصان پدید آید و اگر دید که چون ستور کشت بصورت هیچ چیز نبود مگر روزی بر وی فراخ گردد بی رنج و اگر ببند که شتران بسیار برهنه در شهری یا در قلعه لشکری کران آید اندر آن شهر و محلّه باران عظیم و سیلاب چنان که همه خانها را خراب کند یا حرب یا فتنه پیدا شود.

باب پنجاه نهم در دیدن امیران بزرگ و صاحب سرهنگ و منجم و خندیدن و گریستن و مثله و خواب‌های مشکل از هر نوع که باشد. حکایت چنین آورده اند که بعضی پریان بخواب دیدند که از آسمان مار می بارید دگر سال دیدند که گوسفند می بارد سیم سال دیدند که شمشیر می بارد چهارم سال دیدند بود که روباه می بارید دانای که در میان ایشان بود که معروف بعلم تعبیر سوال کردند جواب داد که سال اول مار بارید سال عداوت و خصومت بود سال دوم سال که شمشیر بارید سال حرب و قتال بود و سیم سال گوسفند بارید سال غنیمت و فراخی بود چهارم سال که روباه بارید سال مکر و غدر بود حکایت چنین آورده اند که روزگار دانیال پیغمبر ع بخت النصر را بخواب دید که بتی در سرای او زرّین بود و سینه او سیمین بود و ران او از برنجه و زان سوی او از مس و ساق او از آهن و قدمگاه او از سفال و سنگی بران بت آمدی و بشکستی و معبران گفتند تعبیر آن را ندانیم پس دانیال ع بخواندند و پرسیدند و گفت آن بت عالم است و آن سر از زر بود بخت النصر است و مملکت و نسل او بر کسانی که از عقب او باشند چون فضیلت زر بر چیزهاست سینه او که از سیم بود پسرست و فضل او بر کسانی که از پس او باشند چون فضیلت سیم...

پایان

اشعار سر کتاب

۸

تو مپندار که بختیاری کرد حق مدد کرد و بخت یاری کرد
شاه ایران و نادر دوران خاک بر فرق قندهاری کرد
میرزا مهدی خان استرآبادی

۹

جهاندار محمود با فر و جود. که او را کند ماه و کیوان سجو
فردوسی

۱۰

به جایی که تنگ اندر آید سخن پناهت به جز پاک یزدان مکن
فردوسی

۱۱

هر که آمد عمارتی نو ساخت رفت و منزل به دیگری پرداخت
سعدی

۱۲

بنارم به این برم پیروز را پریروز و دیروز امروز را
فردوسی

۱۳

خدایا به ذات خداوندیت به اوصاف بی مثل و مانند یت
سعدی

۱۴

طلی گشته هر جای چون کوه کوه روان چشمه خون رمرده گروه
(تلی کشته هر جای چون کوه کوه زمین گشته از خون ایشان ستوه)
فردوسی

۱۵

هوا گشت چون چادر نیلگون زمین شد بکردار دریای خون
فردوسی

۱۶

جهاندار محمود با فر و جود. که او را کند ماه و کیوان سجود
فردوسی

۱۰۰

۱۷

دلا کی میشوی اگه بیا ار علی گویم ربان بگشای بسم اله بیا تا از علی گویم (؟؟)

-۱۸

-۱۹

علی عین صفا امد علی عین وفا امد مرضها را شفا امد بیا تا از علی گویم

(؟)

۲۰

علی مشکل گشا امد علی شیر خدا امد علی صاحب لوا امد بیا تا از علی گویم

(؟)

۲۱

علی منصوب ذات حق عین صفات حق بود حی از صفات حق بیا تا از علی گویم

(؟)

۲۲

علی بر شهر دانش در علی بر سروران سرور علی بعد نبی مهتر بیا تا از علی گویم

(؟)

۲۳

علی با انبیا در سر علی با مصطفی زاهر علی از معصیت طاهر بیا تا از علی گویم

(؟)

۲۴

علی بر مرشد مکمل علی اعلم علی اعدل علی بعد از نبی افضل بیا تا از علی گویم

(؟)

-۲۵

علی بعد از نبی افضل

-۲۶

؟

-۲۷

اگر هندوی را زهند اوری به پروردنش رنج بی حد بری

فردوسی

-۲۸

ز هفت اسمان جبریل برین در اید به تعلیم او برزمین

فردوسی

-۲۹

چه بر مسند علم ماوا کند همان مذهب خویش دعوا کند
فردوسی

-۳۰

پادشاهها جرم ما را در گذر ما گنه کردیم و تو امرزگار
عطار

-۳۱

تو نکو کاری و ما بد کرده ایم جرم بی اندازه وبی حد کرده ایم
عطار

-۳۲

سالها در کفر و عصیان بوده ایم هم قرین نفس شیطان بودهایم
عطار

-۳۳

بی گنه نگذشته بر ما ساعتی با حضور دل نکرده طاعتی
عطار

-۳۴

بر درآمد بنده ُ بگریخته آب روی خود بعضیان ریخته
عطار

-۳۵

مغفرت دارد امید از لطف تو زان که خود فرموده ای لا تقنطو
عطار

-۳۶

بحر الطاف تو بی پایان بود ناامید از رحمت شیطان بود
عطار

-۳۷

نفس شیطان زد کردیما راه من رحمت باشد شفاعت خواه من
عطار

-۳۸

چشم دارم کز گنه پاکم کنی پیش از آن کاندرا لحد خاکم کنی
عطار

-۴۰-

اندران روزی که از من جان بری از جهان با نور و با ایمان بری
عظار

-۴۱-

دنیا همه رنج است و غم و محنت عاقل نکند وطن در این منزلگاه
سعدی

-۴۲-

صد هزاران سبز پوش از غم بسوخت تا که آدم را چراغی برفروخت
عظار

-۴۳-

صد هزاران چشم خالی شد ز روح تا بدان حضرت که کشتی را راند نوح
عظار

-۴۴-

چنین است رسم سرای درشت گهی پشت به زین و گهی زین به پشت
فردوسی

-۴۵-

درختی که تلخ است وی را سرشت گرش بر نشانی به باغ بهشت
فردوسی

-۴۶-

هر اتکس که در اصل نا فابل است بر اقباب کو جهد بی حاصل است

فردوسی

-۴۷-

جز خدای از هیچ کس حاجت نخواه
عظار

-۴۸-

غم دنیای دنی چند خوری باده بنوش حیف باشد دل دانا که مشوش باشد
حافظ

-۴۹-

یکی را بر اری به چرخ بلند یکی را کنی خوتر و زار و نژند

فردوسی

-۵۰-

یکی را بر اری شاهی دهی یکی را بر اری به ماهی دهی

فردوسی

-۵۱-

یکی را بر اری قارون کنی یکی را بنان جگر خون کنی

فردوسی

-۵۲-

جو داند بجز ذات پروردگار چو فردا چه بازی کند روزگار

فردوسی

-۵۳-

..... همین است اندازه بندگی

-۵۴-

من ان مهربان کز رحمت من

-۵۵-

هر که امد عمارت نپ ساخت رفت و منزل به دیگری پرداخت

سعدی

-۵۶-

در دریای سر مد ست علی جانشین محمد است علی

؟

-۵۷-

هر کسیرا بشناختی زنهاز هر گز امیدی بهمه از وی مدار

؟

-۵۸-

دوست را در حالت سود در یاب البته بایدت کردن امتحان؟

؟

-۵۹-

....پایدار غم و اندوه بی حد بر مدار

؟

-۶۰-

گر او را بگیری بیاری برم تو سردار باشی ابر لشکر
؟

۶۱-

نه با این تو مهر وونی با ایتو کین تو داناتری ای جهان افرین
(نه با آن به مهر و نه با این به کین تو داناتری ای جهان آفرین)
فردوسی

۶۲-

خدایا برزق تو پرورده ایم به اتمام عام تو خو کرده ایم
(کریمه به رزق تو پرورده ایم به انعام و لطف تو ، خو کرده ایم)

سعدی

۶۳-

سپردم به زنه‌ار اسکندری تو دانی و فردای ان داوری
(سپردم به زنه‌ار اسکندری تو دانی و فردا و ان داوری)
نظامی گنجوی

۶۴-

به دیدارت چنانم گر بدانی چه اسکندر به ابی زندگانی
(به دیدارت چنانم گر بدانی که اسکندر به آب زندگانی)

نظامی گنجوی

۶۵-

بد و نیک جهان چه در گذر است در گذر از جمان که چیزی نیست
مولانا حسین واعظ کاشفی

۶۶-

نیک را نیکی بد را بد رسد هر کسی را چون بانی خود رسد
؟

۶۷-

بدیدارت چنانم ارزومند چه یعقوب از برای روی فرزند
امیر خسرو دهلوی

۶۸-

اگر چرخ با من کند کینه جوش بگزرز گرانش بمالم دو گوش
فردوسی

-۶۹

اگر چرخ بامن کند بد سگال بگیرم ببندم به خم دوال
فردوسی

-۷۰

اگر چرخ با من کند قیل و قال به گرز گرانش دهم گوشمال
فردوسی

-۷۱

اگر با دیگرانش بود میلی چرا ظرف مرا بشکست لیلی
نظامی گنجوی

-۷۲

خداپند بخشنده دستگیر کریمی خطا بخش پوزش پذیر
سعدی

مشقه نجفعلی اردلانی

-۷۳

...چشم اسفندیار سیه شد جهان پیش ان نامدار
فردوسی

-۷۴

خم آورد بالای سر و سهی وزو دور شد اختر و فرهی
فردوسی

-۷۵

نگون شد سری شاه آتش پرست بیفتاد چاچی کمانش زدست
فردوسی

-۷۶

دو روزه به یک روز بگذاشتی شبی تیره را روز پنداشتی
فردوسی

-۷۷

چنانست بدوزم به پیکان تیر که از زابلستان بر آید نفیر
(چنانست بدوزم همه تن به تیر که از زابلستان بر آید نفیر)
فردوسی

-۷۸

چنانست بدوزم به پیکان تیر که خیاط از ان سان ندوزد حریر

فردوسی

-۷۹-

چه لیلی کرد سر از چشمه بیرون بدید ان کاسه را در دست مجنون

نظامی گنجوی

-۸۰-

غضب الوده شد چین بر جبین زد گرفت ان کاسه را و بر زمین زد

نظامی گنجوی

-81-

به تو فیک تو ام اینگونه بر پای بدین توفیق تو فقه در افزای

؟

-۸۲-

چو خواهش کرد بسیار از دل پاک به اب چشم خود غلطید در خاک

؟

-۸۳-

خوش آمد گل و زان خوشتر نباشد که در دستش بجز ساغر نباشد

حافظ

-۸۴-

زمان خوشدلی دریاب دریاب که دایم در صدف گو هر نباشد

حافظ

-۸۵-

فراخی دادش ایزد در دل تنگ کلیدش را بر آورد آهن از سنگ

نظامی گنجوی

-۸۶-

شنیدم من از راویانی کلام کهدر عهد عیسی علیه السلام

سعدی

-۸۷-

اگر ناتوانی بگو یا علی اگر خسته جانی بگو یا علی

از اشعار گروه نظامی قزلباشان عهد صفوی

-۸۸-

لا فتا الا علی لا سیف الا ذوالفقار شاه مردان شیر یزدان حیدر پروردگار

(طبری در تاریخ طبری و خوارزمی در المناقب وابن ابی الحدید در "شرح النهج" جلد یک و احمد بن حنبل در کتاب "الفضائل" از ابن عباس نقل کرده . محب الدین الطبری در ص ۱۹۰ "ریاض" و ص ۷۴ ذخائر العقبی و در الغدیر فی الکتاب و السنه و الادب، ج ۲، ص: ۱۰۲ الی ۱۰۵)

-۸۹

هر آن باغی که دارش سر بدر به مدامش باغبون خونین جگر به.
(هر آن باغی که نخلش سر بدر بی. مدامش باغبون خونین جگر بی)

بابا طاهر

-۹۰

؟

-۹۱

طمع ارد به مردان رنگ زردی طمع را سر بیر گر مرد مردی
ناصر خسرو

-۹۲

هر آن سختی که با تو روی بنمود چه اسان گیریش اسان شود زود
ناصر خسرو

-۹۳

؟

-۹۴

بهر بادی ملرز از جای چون بید به تمکین باش همچون ماه و خورشید
؟

-۹۵

چو مردان پای محکم نه در این راه ز از و ارزو کن دست کوتاه
؟

-۹۶

تو خون سر بی گناهان مریز نه بر کوه بر هنگ اور گریز
(تو خون سر بیگناهان مریز نه خوب آید از نامداران ستیز)

فردوسی

-۹۷

دل که پر از وصف حیا میشود اینه نور خدا میشود

؟

-۹۸

...

-۹۹

به نیروی یزدان پیروزگر به کنه نور خدا نمیشود هنر
(به نیروی یزدان پیروزگر به بخت و به شمشیر تیزو هنر)

فردوسی

-۱۰۰

نه خویش و نه اتباع دانی ...؟ نداری به دل هیچ ترس خدایی

؟

-۱۰۱

تو تنها تنی و گر از اهنی بساوی به سو هان اهریمنی

-۱۰۲

بخندید رستم ز گفتار اوی بگفتا اگر با منی راه جوی

فردوسی

-۱۰۳

بترسید یکسر ز یزدان پاک مباحثید شادان بدین تیره خاک

فردوسی

-۱۰۴

کجا آن بزرگان باجاه ... چه سلم و چه تور و چه افراسیاب
(کجا آن بزرگان با تاج و تخت کجا آن سواران پیروزبخت)

فردوسی

-۱۰۵

جهانرا بلندی و پستی تویی ندانم چه ایی هر چه هستی تویی

فردوسی

-۱۰۶

بجایی که تنک اندر اید سخن پناهت بجز پاک یزدان مکن

فردوسی

-۱۰۷

بیفشارد دست کلاهور سخت همی ریخت ناخن چو برگی درخت

(بیفشارد چنگ کلاه‌ور سخت. فرو ریخت ناخن چو برگ از درخت)

فردوسی

-۱۰۸-

کلاه‌ور با دست اویخته پی و پوست و ناخن همه ریخته
(کلاه‌ور با دست اویخته. پی و پوست و ناخن فرو ریخته)

فردوسی

-۱۰۹-

بیفشرد دست سر افراز نیل شد از درد چنگش به کردار نیل
(بیفشرد چنگ سر افراز پیل شد از درد چنگش به کردار نیل)

فردوسی

-110-

غوی طبل بر کوه زین بخاست. درفش سیه سر بر برآورد راست
(غو طبل بر کوه زین بخاست. درفش سیه را برآورد راست)

فردوسی

-۱۱۱-

کتاب تعبیر نامه مرقوم رقم اخوی علی عسکر. در سنه هزار و دیست و چهل هجری ۱۲۴۴

-۱۱۲-

کتاب تعبیر نامه مرقوم رقم اخوی علی عسکر

-۱۱۳-

...مبازار کس ره رستگاری همین است و بس
(بترس از خدا و میازار کس. ره رستگاری همین است و بس)

فردوسی

-۱۱۴-

خدایی که بالا و پست افرید زبر دست هر زیر دست افرید
(خدایی که بالا و پست افرید زبر دست هر دست دست افرید)

فردوسی

-۱۱۵-

جهان ای برادر نماند به کس. دل اندر جهان آفرین بند و بس
مشقه نجفقلی اردلانی

-۱۱۶-

همین کتاب تعبیر نامه مرقوم رقم اخوی: علی عسکر است
نجفقلی اردلانی سنه ۱۲۴۲ هجری
تا توانی دلی به دست اور دل شکستن هنر نمی باشد
-۱۱۷-

بکنده در افتاد چندی سوار بیپچید دیگر سر از کار زار
فردوسی
-۱۱۸-

برآمد ده و گیر و بر بند و بکش نه با اسب تاب و نه با مرد هش
فردوسی
-۱۱۹-

جهان کاو چرمش به رنج اندر است که پاداش باد افری داد راست
(کنون گاو آن زیر چرم اندر است . که پاداش و بادافره دیگرست)
فردوسی
-۱۲۰-

عظیم الجلالی تو حکیم بی مثالی تو قدیم بی زوالی تو
؟
-۱۲۱-

جهان کاو چرمش به رنج اندر است که پاداش باد افری داد راست
فردوسی؟
-۱۲۲-

عظیم الجلالی تو حکیم بی مثالی تو قدیم بی زوالی تو
؟
-۱۲۳-

به تنها یکی کینه ور لشکرم به رخس دلاور زمین بسپرم
فردوسی
-۱۲۴-

خروشیدن رخشم امد بگوش روان و دلم تازه (شد) زان خروش
فردوسی
-۱۲۵-

عشقش عنان بسته غلام غلام شد

(محمود غزنوی که هزارش غلام بود عشقش عنان گرفت و غلام غلام شد)

جامی؟

زلالی خراسانی ؟

-۱۲۶-

محمود غزنوی که هزارش غلام بود عشقش عنان بسته غلام غلام شد

-۱۲۷-

صد اندر صد این دشت جای من است بلند اسمانش هوای من است

فردوسی

-۱۲۸-

نپرد بسر بر عقاب زمانه زمینم نبیند به خواب

-۱۲۹-

در و دشت مازندران یافت خوان می و با می گساری جوان

(که در دشت مازندران یافت خوان . می و جام، با میگسار جوان

ندانست کاو جادوی ریمنست نهفته به رنگ اندر اهریمن است)

فروسی

-۱۳۰-

....نشستن بر گرد می از ان جام یاقوت پر کرد می

؟ فردوسی

-۱۳۱-

بدان سان پی رخس ببرید راه به تابنده روز و شبانی سیاه

فردوسی

-۱۳۲-

دو روزه به یک روزه بگذاشتی شب تیره را روز پنداشتی

فردوسی

-۱۳۳-

ز ایشان ز صد نامور ده نماند کسی کو بماند اختری بد براند

(زیشان ز صد نامور ده بماند . کسی را که بد اختر بد براند)

فردوسی

-۱۳۴-

ز بند بلا یر گرفتار شد سراسیمه و بی دل و ...

فردوسی؟

۱۳۵-

همه لشکرش زار و گریان شدند ز درد دل شاه بریان دزدند

(همه سندلی زار و گریان شدند . ز درد دل مای بریان شدند)

فردوسی

۱۳۶-

بکوشیم یکبار دیگر تمام اگر ننگ اریم اگر نیک نام

فردوسی؟ (این بیت در جستجوی شاهنامه به این شکل یافت نشد)

۱۳۷-

همی عجز کردی زبهر خدای یکی نرم کن بازوانی (بازدانی) مرا

؟

۱۳۸-

بدانست کان مرد پرهیزکار به بخشود خواهد بداند سوگوار

(بدانست کان مرد پرهیزگار ببخشود بر ناله شهریار)

فردوسی

۱۳۹-

قابل خواندن نیست

۱۴۰-

قابل خواندن نیست

۱۴۱-

...گفت همه خون شده خور از برج گردنده بیرون شده

(در و دشت گفתי همه خون شدست خور از چرخ گردنده بیرون شدست)

فردوسی

۱۴۲-

بقیر اندر اندوده چهر سپهر کسی را نبذ بر تن خویش مهر

فردوسی

۱۴۳-

همانگه بر امد یکی تند باد که هر گز ندارد کس ان باد یاد

فردوسی

۱۴۴-

همه خاک برداشت از رزمگاه بزد بر سر و چشم تو ران سپاه
فردوسی

۱۴۵-

ز لشکر کزین کرد پنجه هزار دلیران رزم از در کارزار
(ز گردان گزین کرد پنجه هزار همه رزم جویان سازنده کار)

فردوسی

۱۴۶-

ز سرها همی ترگها برگرفت بماند اندران شاه ترکان شگفت
فردوسی

۱۴۷-

در و دشت گفתי همه خون شده خور از برج گردنده بیرون شده
فردوسی

۱۴۸-

دها ده بر آمد ز قلب سپاه زیکدست رستم زیکدست شاه
فردوسی

۱۴۹-

چنین گفت دستان که دانا یکیست به تقدیر او راه تدبیر نیست
فردوسی

۱۵۰-

ستایش کنم ایزد پاک را که گویا و بینا کند خاک را
فردوسی

در گوشه چپ بالای صفحه مهر با عنوان علی عسکر اردلانی

۱۵۱-

سری پادشاهان گردن فراز به درگاه تو بر زمین نیاز
سعدی

۱۵۲-

برین رواق زبرجد کتاب ازلیست عر چه هست طفیل علی و ال علیست
؟

۱۵۳

زدل محبت هر که هست زایل کن بجز محبت ال علی که لم یزلیست
؟

-۱۵۴

زتیر اسمان شد چو پر عقاب نگه کرد بدانسان تیره رخ افراسیاب
فردوسی

-۱۵۵

کشیدن سپه بر سه فرسنگ خف تو گفתי ز دریا بر آورد کف
فردوسی

-۱۵۶

همان....این جهان خراب که دبدبه است ایوان افراسیاب
فردوسی

بین گردش چرخ فیروز را پریروز دبروز و امروز را
فردوسی

-۱۵۷

بلیت تجربه کردم بهر اندیشه بلیت نکوتر زپیشه
؟

-۱۵۸

علاج واقعه پیش از وقوع باید کرد دریغ سود ندارد چه رفت کار از دست
سعدی

-۱۵۹

برفتند کار اگهان پیش او به نزد کار اگهان پر خاشچو
فردوسی

-۱۶۰

زنا پاک زاده مدارید امید که هندو بشستن نگردد....
-۱۶۱

-۱۶۱

...پرستار یزدان چه تو بدین هنگ باشیم مسلمان چه تو
-۱۶۲

-۱۶۲

بدو گفت هوم این نه آرام تست جهانی سراسر پر از نام تست
فردوسی

۱۶۳-

در ابر زمین چون ... به پشت هر دو بازوش محکم بیست
؟

۱۶۴-

این نوشتم از برای روزگار من نمانم خط بماند یادگار
خدمت جناب سعادت ماب علیقلی خان

۱۶۵-

این چهره من چه کاه زرد از غم تو روزم چه شب سیاه از غم تو
؟

۱۶۶-

در هجر غمت نه صبر دارم نه قرار اه از غم تو هزار اه از غم تو
؟

(افغان خروس صبح گاه از غم تو آه از غم تو! هزار آه از غم تو - رودکی)

۱۶۷-

از دست غمت بجان فکارم ای دل در دام بلای تو فکارم ای دل
؟

۱۶۸-

دل رفت و دگر دین زدستم بردی بردی همگی صبر و قرارم ای دل
؟

۱۶۹-

خود را و مرا به باد دادی ای دل در دلام غم و بلا فتادی ای دل

۱۷۰-

گر دل و دست بحر و کان باش دل و دست خدایگان باش
انوری

۱۷۱-

شاه سنجر که کمترین خدمش در جهان پادشه نشان باشد
انوری

۱۷۲-

قبضه خنجرش جهان گیر است گر چه یک مشت استخوان باشد

انوری (در مدح سلطان سنجر)

۱۷۳-

سمیع و هم بصیری تو معین دستگیری تو رحیم و هم کریمی تو تو به مخلوق کی مانی
؟

مهر ناخوانا در گوشه راست صفحه دارد

۱۷۴-

بچه پیل بخواب مال و نفع از یزرگی بود

۱۷۵-

غم تو با لطف تو شادکامی گذرد عمر از نظر تو جاودانی گذرد
بابا افضل کاشانی

۱۷۶-

گر باد بدوزخ برد از کوی تو خاک آتش همه اب زندگانی گذرد.
بابا افضل کاشانی

۱۷۷-

عشق امد و گفت از ان ما باش نترس در بوته امتحان ما باش نترس
عطار

مشقه علی عسکر بنی اردلان غلام مولاست.
این خط بسیار مشابه کتا بت کل متن کتاب است

۱۷۸-

علی و ولی شیر پروردگار علی و ولی صاحب ذوالفقار
؟

در گوشه چپ بالا مهرهی با عنوان نجفعلی اردلانی مشهود است

۱۷۹-

همی رفت خون از بری ازدها بگشتی برو گر بدی اسیا
فردوسی

۱۸۰-

جهاندار محمود با عدل و داد که فر جام هر کار محمود باد
فردوسی

۱۸۱-

ز اواز سنج و دمی کرنای تو گفתי بجنبید میدان زجای
فردوسی

این نوشتم بعد عز و ناز بوقت جوانی به عمری دراز
مشقه کلبعلی اردلانی من نمانم خط بماند یادگار

-۱۸۲

ز ثم ستوران در ان پهن دشت زمین شش شد و آسمان گشت هشت
فردوسی

-۱۸۳

بیا تا خوریم آنچه داریم شاد ز دی و ز فردا تیاریم یاد
فردوسی

-۱۸۴

نهنگی بما گر گذر کرده گیر همه خورده را باز تا خورده گیر
فردوسی؟

-۱۸۵

.....قارون بدست سر انجتم در خاک ببین چن نشست
؟

-۱۸۶

از ان خشت زرین شداد عاد چه اید بجز مردن نامراد
(وزان خشت زرین شداد عاد. چه آمد به جز مردن نامراد)
فردوسی

-۱۸۷

زر از بهر مقصود زیور بود چه بندش کنی بند در زر بود
زر از بهر مقصود زیور بود چو بندش کنی بندی از زر بود
نظامی

-۱۸۸

توانگر که باشد زرش زیر خاک ززدان بود روز و شب دردناک
نظامی

-۱۸۹

فدا کن زر و خوشدلی را بسنج که ارزان بود در خریدن به رتج
نظامی؟

-۱۹۰

ز بهر درم تند و بد خو مباش تو باید که باشی درم گو مباش
نظامی

۱۱۸

۱۹۱-

ز ایران هر که سپر افکنده بود اگر کشته بر خاک اگر مرده بود
؟

۱۹۲-

چهرای دلیل کر کفن زیدین پری نه عیشن دل نا امیدن
؟؟؟

۱۹۳-

من از حاتم ان اسب تازی نژاد بخوهم گر او مکرمت کرد و داد
سعدی

۱۹۴-

بدانم که در وی شکوه مهیست و گر رد کند بانک طبل تهی است
سعدی

۱۹۵-

من ان باد رفتار دلدل شتاب برای شما دوش کردم کباب
سعدی

۱۹۶-

که بد ظلمت و ابر از پیش و پس بسوی رمه ره نمی یافت کس
عطار

۱۹۷-

بنوعی دگر روی و راهم نبود جز این اسب در بارگاهم نبود
عطار

۱۹۸-

مروت ندیدم در ایین خویش که مهمان بخسبد دل از فاقه ریش
سعدی

۱۹۹-

مرا نام باید در اقلیم فاش دگر مرکب نامور گو مباحش
سعدی

۲۰۰-

هست جوانمرد درم صد هزار کار بجان اوفتد انجاست کار
؟

۲۰۱-

شنیدستم که لیلی نوبهاری برون امد به طرف لاله زاری
نظامی

۲۰۲-

....

۲۰۳-

که این لیلی که میگویند این است ز عشق روی او مجنون حزین است

۲۰۴-

این نوشتم از برای روزگار من نمانم خط بماند یادگار
با همان رسم الخط متن کتاب نوشته شده است

۲۰۵-

ای مقصد هر امید واری بخشنده هر گناه کاری
نظامی

۲۰۶

که باری کناه ما گران است لطف و کرم تو بی کران است
؟

د رگوشه چپ صفحه مهر اشکارا با نوشتار علی عسکر و تاریخ ۱۲۴۲ دیده میشود.

۲۰۷-

یا رب به صفای صبح خیزان یا رب به دعای اشک ریزان
نظامی

۲۰۸-

یا رب به دل نیازمندان یا رب به نیاز مستمندان
نظامی

مهر ناواضح در سمت چپ بالای صفحه با همان نوشتار علی عسکر

۲۰۹-

از سر محبتم کن آگاه بنمای سوی حقیقتم راه
بفروز دلم بنور ایمان بر من بگشا دری ز عرفان
نظامی

۲۱۰-

بیدار کنم ز خواب غفلت مستم کن از شراب غفلت
یا رب ز فریب نفس مکار وز جور طبیعت جفا کر

۱۲۰

ابن عماد شیرازی

-۲۱۱-

نوشته سر صفحه قابل خواندن نبود د کناره راست شعرزیر نوشته شده
کز لطف و کرم ببخش ما را خطی به گنه تو بکش ما را
؟

-۲۱۲-

که بگذشت از حد غم انتظار

-۲۱۳-

نوشته قابل خواندن نیست

-۲۱۴-

جلیت نور هدا از جبین ال علی بدین حدیث تخلف خلاف نص جلیست
؟

-۲۱۵-

چه حیرتی به به غلامی شاه مفتخرم که دولت ایدی و سعادت ازلیست
؟

-۲۱۶-

مرد میدان لا فتا است علی حارص پیشه دعاست....
؟

-۲۱۷-

جز خدا از هیچ کس حاجت مخواه
مابقی نوشته ها واضح نمی باشند

-۲۱۸-

شهنشاه عزنفر (غضنفر) فر امیر المومنین حیدر به تسبیت سهر (صهر) پیغمبر علی عالی اعلا
وحشی بافقی

-۲۱۹-

که ای نشنیده نام عشق هر کز نخورده می ز جام (عشق) هرگز
جامی

-۲۲۰-

منم لیلی به دهرم نیست ثانی تو مجنون نیستی قدرم چه دانی
جامی

-۲۲۱

لطف او لطفیست بیرون از عدد فضل او فضلیست بیرون از شمار

سعدی

-۲۲۲

افتایی تو و منم ذره از ره تربیت مرا بر دار

عطار

-۲۲۳

این بیتها در سر کتاب نوشته شد همه در حفظ بود از برای یادگیری قلمی گردید

مشقه علی عسکر اردلانی

-۲۲۴

زانکه از زره پروری هرگز نکند افتاب تابان عار

عطار

-۲۲۵

ستایش کنم ایزد پاک را که گو یا و بینا کند خاک را

فردوسی

مشقه غلامعلی اردلان

-۲۲۶

ستون کرد چپ و خم آورد راست خروش از خم چرخ چاچی بخواست

(چو چپ راست کرد و خم آورد راست خروش از خم چرخ چاچی بخواست)

فردوسی

-۲۲۷

خوشا مهربانی که با گوی و چو گان به میدان شویم

؟

-۲۲۸

لا فتی الا علی لا فتی الا علی لا سیف

-۲۲۹

فرسها بتاریم خندان شویم با کوی چو گان به میدان شویم

؟

-۲۳۰

تا سیه روی شود این بیاض از برای....

مابقى نا خوانا است

-۲۳۱

چو پیکان ببوسید سر انگشت او گذر کرد بر مهره پشت او

فردوسی

-۲۳۲

قضا گفت کگیر و قدر گفت ده فلک گفت احسنت و مه گفت ره

فردوسی

-۲۳۳

...بزد بر سینه اشکبوس قضا دان که دست او داد بوس

فردوسی

-۲۳۴

پیاده هزاران فرستاد طوس که تا اسب بستانم از اشکپوس

فردوسی

-۲۳۵

نوشته قابل خواندن نیست

-۲۳۶

نوشته قابل خواندن نیست

-۲۳۷

نوشته ای به خط ارمنی

و در کنار آن آمده است که مشقه نجفقلی اردلانی ابجد خط ارمنی را کلا میتواند بنویسد و بخواند

